

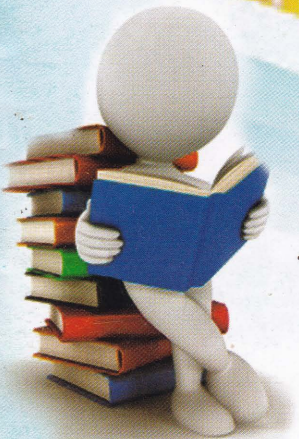
ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

189

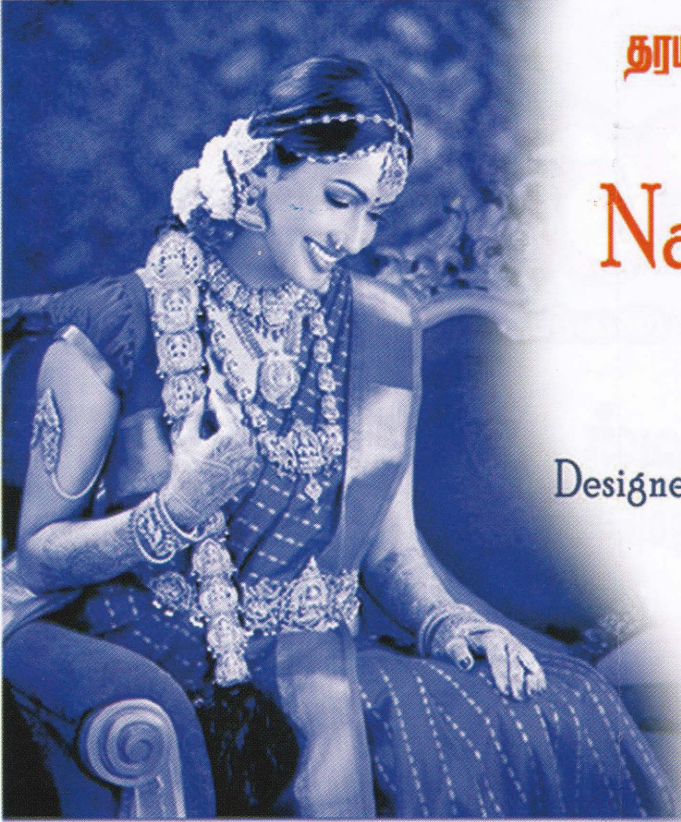
அமரர் செம்பியன் செல்வன்
ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டி முடிவுகள்

விலை :
ரூபா 100/=

பல்துறை எழுத்தாளர்
தீரன். ஆர். எம். நௌஷாத்

தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி:16
சுடர்:09
189

பகீர்தல்கள் மூலம் வீரவும் ஜெதும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலமுடாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

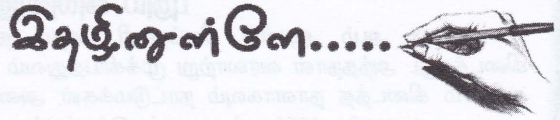
ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

- தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
- தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
- இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
- தளம். ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
- அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
- வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
- சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka
- ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
- ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
- ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்	
Australia (AUS)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☞ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு
களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- ☞ புனைபெயரில் எழுதபவர்கள் தமது சொந்
தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☞ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செவ்வகைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☞ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட
மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☞ கவிதைகள்
 - அம்பலவன் புலனேந்திரன் 06
 - தீரன். ஆர்.எம். நெளஷாத் 16
 - புலோலியூர் வேல்நந்தன் 30
 - தாமரைத்தீவான் 30
 - செ. அன்புராசா 34
 - விவேகானந்தனூர் சதீஸ் 46
- ☞ கட்டுரைகள்
 - அஷ்ரப் சிஹாப்தீன் 03
 - சி.விமலன் 14
 - சண்முக சர்மா ஜெயப்பிரகாஸ் 28
- ☞ சிறுகதைகள்
 - வி.ஜீவகுமாரன் 07
 - வேல்அமுதன் (குறுங்கதை) 13
 - உ.நிசார் 18
 - சூசை எட்வேட் 31
- ☞ ஈழத்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்
என். செல்வராஜா 24
- ☞ கண்டீடன் கைலாசம் (பயண இலக்கியம்)
லண்டன் அம்பி 40
- ☞ பத்தி
 - பேரா. துரை மனோகரன் 47
 - கே.ஜி.மகாதேவா 50
- ☞ சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்
கே. பொன்னுத்துரை 53
- ☞ வாசகர் பேசுகிறார் 56

புதிய இனவாதுக் கொடி!

1948 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் நான்காம் திகதி இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தது. அந்தநாள் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நாளாகவும் இலங்கை மக்களுக்கு கபிட்சம் கிடைத்த நாளாகவும் நாட்டுமக்கள் அனைவரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

ஆனால் 1956ஆம் ஏற்படுத்தப்பட்ட தனிச் சிங்களச் சட்டம் இந்த நாட்டில் வாழும் சிறுபான்மையினச் சமூகங்களை இனவாத நோக்கில அடக்கி ஒடுக்குவதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட அரசியல் காய்நகர்த்தலாக அமைந்தது.

அன்றிலிருந்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றப் பயன்படுத்தப்படும் ஓர் ஆயுதமாக இனவாதம் மேலோங்கிவிட்டது. இவ்வாறு ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய அரசுகள், இலங்கைவாழ் சிறுபான்மையினரான தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம்கள் தமது மொழிரீதியாக எதனையும் மேற்கொள்ளமுடியாத கஷ்ட நிலைமைகளைத் தோற்றுவித்தன. அரசியல், பொருளாதார ரீதியில் அவர்கள் ஓரங்கட்டப்படுவதற்கும் அவர்களது முன்னேற்றங்களை முடக்கவும் அவர்களமீது வன்செயல்களைத் தூண்டவும் வகைசெய்தன.

நாட்டில் 30 வருடங்கள் இடம்பெற்ற யுத்தம் முடிவுக்கு வந்த பின்னரும் அதற்குக் காரணமாக விளங்கிய இனவாதம் இன்னும் முடிவுக்கு வந்தபாடில்லலை.

கடந்த ஆட்சிக்காலத்தில் இனவாதச் செயற்பாடுகள் மேலோங்கிய காரணத்தினாலேயே அந்த ஆட்சியை மாற்றியமைப்பதற்குக் கடந்த தேர்தலில் நாட்டுமக்கள் வாக்களித்தனர்.

ஒரு தேசிய நல்லிணக்க அரசு ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய இன்றைய நிலையில், இலங்கையின் தேசியக்கொடியில் தமிழ் முஸ்லிம் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் நிறங்களை அகற்றிவிடுவது என்பது மீண்டும் இனவாதத்துக்குத் தூபம் இடுவதாக அமைகிறது.

கடந்த ஏப்ரல் மாதத்தில் சிங்ஹ - லே (சிங்கத்தின் இரத்தம்) என்ற அமைப்பினர் தேசியக்கொடியில் சிறுபான்மையினரைப் பிரதிபலிக்கும் நிறங்களை நீக்கி உருமாற்றப்பட்ட தேசியக் கொடியை உருவாக்கினர். அக்கொடியுடன் ஆர்ப்பாட்டங்களை மேற்கொண்டனர்.

இந்தச் சர்ச்சைக்குரிய தேசியக் கொடியை எதிர்த்துப் பல பொதுஅமைப்புகள் கிளர்ந்தெழுந்தன. காவல்துறையினர் கொழும்பு பிரதம நீதவாணிடம் முறையிட்டனர். குறித்த கொடி தொடர்பான ஒளிப்படங்களைச் சமர்ப்பிக்குமாறு காவல் துறையினருக்கு நீதவான் கட்டளையிட்டார்.

தொடர்ந்து வந்த காலப்பகுதியில் கொழும்பிலும் சுற்றவுள்ள பிரதேசங்களிலும் உள்ள பொது இடங்களிலும் வாகனங்களிலும் இந்த 'சிங்ஹ - லே' கொடிகள் ஒட்டப்பட்டதைக்காண முடிந்தது.

இப்டியானதொரு தேசியக் கொடியைத் தயாரிப்பதும் அக்கொடியைக் காட்சிப்படுத்துவதும் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். ஆனாலும் அதற்கெதிராக எந்த விதமான சட்டநடவடிக்கைகளும் இன்றுவரை எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இந்நிலையில் 23-01-2016 அன்று இந்த 'சிங்ஹ - லே' அமைப்பினர் கொழும்பிலிருந்து கண்டியில் உள்ள தலதா மாளிகைக்கு வரகனப்பேரணி ஒன்றை நடத்தினர். அவர்கள் ஏந்தியிருந்த தேசியக் கொடியில் சிறுபான்மையினரைக் குறிக்கும் பச்சை, செம்மஞ்சள் நிறங்கள் நீக்கப்பட்டு வாளேந்திய சிங்கத்தை மட்டும் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

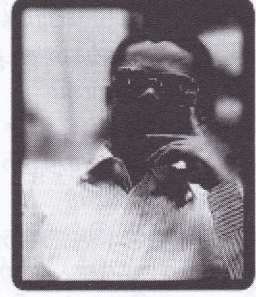
இவ்வாறு தேசியக்கொடியை மாற்றியமைப்பது சட்டவிரோதமானது எனப் பொலிசார் சுட்டிக்காட்டியபோது பெரும் தர்க்கம் ஏற்பட்டது. பிக்கு ஒருவர் "இதுவே உண்மையான தேசியக்கொடி. 'சிங்ஹ-லே' கொடிதான் உண்மையான கொடி" எனக்கோஷமிட்டார். பொலிசார் மௌனமாகினர்.

யார் என்ன சொன்னாலும் சட்டத்திலிருந்து தப்புவதற்கான சிறப்புரிமை பெற்றவர்களாக இந்த இனவாதிகள் உள்ளனர்.

சிறுபான்மை மக்களின் பிரச்சினைகளில் ஒருசில கடும்குபோக்குவாதிகளும் அரசியல் வாதிகளும் இனவாத பெளத்த குழுக்களும் எடுக்கும் நடவடிக்கைகளைப் பாரக்கும்போது இன்றைய அரசு மௌனம் சாதிப்பது ஏன் என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது.

இலங்கையின் அமைதிக்கும், இந்நாட்டுமக்களின் நல்வாழ்வுக்கும் பங்கம் விளைவிக்கும் சகல இனவாத நடவடிக்கைகளையும் முற்றாகவே தடைசெய்ய சட்டநடவடிக்கை எடுப்பதில் அரசு கவனஞ்செலுத்தவேண்டும் என்பதே நாட்டின் இன்றைய மிகமுக்கிய தேவையாகும்.

பல்குறை எழுத்தாளர் தீர்ன். ஆர். எம். நௌஷாத்

‘யாத் ரா’ என்ற கவிதை இதழை வெளியிடுவது என்ற தீர்க்கமான முடிவுக்கு வந்துபிறகு நான் கலந்தாலோசித்த முக்கியமான நபர்களில் ஒருவர் தீர்ன் ஆர்.எம். நௌஷாத்.

தீர்ன். ஆர்.எம். நௌஷாத் வித்தியாசமாக எதையும் நோக்கும் தன்மை கொண்டவர். அவரது கவிதைகளில் மட்டுமன்றி அவரது சிறுகதைகள் - கட்டுரைகள் - விமர்சனங்கள் - என்பவற்றிலும் நாம் அதை அவதானிக்கலாம். 1980களில் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தோன்றிய புதுக் கவிஞர்களில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடியவராக இருந்தார். பரவலாக வெளிவந்த பல்வேறு படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களுக்குள் நௌஷாத்தைத் தனித்து நாம் தரிசிக்கலாம்.

மனம்விட்டுப் பேசி வாய் விட்டுச் சிரிக்கும் தன்மை கொண்டவரும் இயல்பில் அத்த நகைச்சுவை உணர்வு கொண்டவருமான இந்தப் படைப்பாளியின் படைப்புக்கள் காத்திரமும் தீவிரமும் உரத்துப் பேசும் பண்பும் கொண்டவை.

நௌஷாத் இதுவரை நான்கு நூல்களை நம் பார்வைக்குத் தந்துள்ளார் - வல்லமை தாராயோ...? (சிறுகதைத் தொகுதி) நட்டுமை - (நாவல்) வெள்ளி விரல் (சிறுகதைத் தொகுதி) கொல்வதெழுதுதல் - (நாவல்)

ஞானம் வாசகருக்கு இவர் ஒரு சிறு கதை ஆசிரியராகவே அறிமுகம் ஆனார். ஞானம் நடத்திய பல்வேறு ஞாபகார்த்தச் சிறு கதைப் போட்டிகளில் பரிசுகள் பெற்றதன்

மூலம் ஒரு சிறந்த கதை சொல்லியாக அவர் வெளிப்பட்டார். எனினும் 2000 ஆண்டில் இவரது - வல்லமை தாராயோ...? சிறுகதைத் தொகுதி வெளியானது. ஆயின் குறிப்பிட்டளவு பிரதிகளே அச்சிடப்பட்ட இத்தொகுதியில் இடம் பெற்றிருந்தவை யாவும் பரிசுகள் பெற்ற அவரது சிறுகதைகளே.

2011 இல் தமிழ்நாடு காலச்சுவடு வெளியீடாக வந்த அவரது - வெள்ளி விரல் - சிறுகதைத் தொகுதி அவரது படைப்புத் திறனைப் பறைசாற்றியது. அந் நூல் அஃவாண்டுக்கான இலங்கை அரசின் தேசிய அரச சாஹித்திய விருதையும் கிழக்குமாகாண சாஹித்திய விருதையும் பெற்றுக் கொண்டது. இவற்றிலுள்ள சில கதைகள் என்னை ஆச்சரியப்பட வைத்தன. கதை நகர்த்தும் பாணி மாத்திரமல்லாது அவர் சொல்ல எடுத்துக் கொண்ட செய்திகளும் எது குறித்துச் சொல்கிறாரோ அது குறித்த தகவல்களில் அவரது அறிவுப் பின்னணியும் வியக்க வைக்கின்றன.

இவரது பல கதைகள் பல்வேறு இலக்கியப் போட்டிகளில் பல்வேறு பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளன. 2008இல் ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திய புலோலியூர் கசதா சிவம் ஞாபகார்த்த சிறுகதைப் போட்டியில் - தாய்மொழி - சிறுகதைக்கு முதற் பரிசு வென்றார். தமிழ்நாடு எழுத்தாளர் சுஜாதா

-அஷ்ரப் சிஹாப்தீன்

அறக்கட்டளை நடத்திய சுஜாதா நினைவுப் புனைகதைப் போட்டியில் இவரது - சாகும்தலம் - சிறுகதையும் - பேராதனை பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ் சங்கம் நடத்திய போட்டியில் - நல்லதொரு துரோகம் - சிறுகதை தங்கப் பதக்கம் வென்றது. அரச ஊழியருக்கான சிறுகதைப் போட்டி மற்றும் பல இலக்கியப் போட்டிகளிலும் சுமார் 19 சிறுகதைகளுக்கு பல்வேறு பரிசுகள் இவருக்குக் கிடைத்துள்ளன.

இவரது கதைகள் பற்றி ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது- நௌஷாதின் சிறுகதைகளின் உயிரோட்டமான அம்சம் அவரது உரைநடை. அனுபவத்தைத் தொற்றவைப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் தேர்ந்தெடுத்த - உணர்ச்சிக் கூறுகள் நிறைந்த - அதேவேளை சமூக யதார்த்தத்திலிருந்து விட்டகலாத நடைச்சிறப்பு அவருடையது. நௌஸாத் கதைசொல்லும் முறையில் ஒரு புதுமை இருக்கிறது. புதுப்புனல் ஊற்றின் குளிரமைப் பிரவாகம் கொள்கிறது. அவருடைய சிறுகதைகளைப் படித்து முடித்ததும் அவைதரும் உணர்வுகள் படிப்பவர் மனதில் தொற்றி நிற்கின்றன.....

தவிரவும் தீரன் ஆர்.எம். நௌஷாத் ஒரு சிறந்த நாவலாசிரியரும் ஆவார். கிழக்கின் நாவல் தேக்கத்தை உடைத்து அதனை தமிழ்நாடு நோக்கிப் பாயவைத்த சிறப்பிற்குரிய இவரது - நட்டுமை - நாவல் 2009இல் காலச்சுவடு நிறுவனர் சுந்தர ராமசாமி பவள விழா நாவல் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்று வெளியாகி தமிழக - ஈழத்துப் படைப்பாளிகள் மத்தியில் மிகுந்த கவனத்தைப் பெற்றது. இது தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழக தமிழ் மொழித்துறை சிறப்புமாணி பட்டத்துக்காக ஆய்வு செய்யப்பட்டது. - ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் 1930 களில் கிழக்கிலங்கையின் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள முஸ்லிம் கிராமத்தில் விவசாய நிலங்களுக்கு நீர்ப் பாய்ச்சுவதில் ஏற்பட்ட பிரச்சினையைப் பின்புலமாகக் கொண்டு முஸ்லிம் மக்களின் பண்பாடு வாழ்முறை சமய நம்பிக்கைகள் பள்ளிவாசல் கொடியேற்று விழா தீர்மானச் சடங்கு முதலானவற்றை அந்த மண்ணின் வாசத்தோடு நட்டுமை யதார்த்தமாகச்

சித்தரிக்கின்றது... என்று ராஜமார்த்தாண்டன் இந்நாவல் பற்றி விதந்துரைத்துள்ளார்.

மேலும் எம்.பௌசரின் முஸ்லிம்குரல் இதழில் வெளியான இவரது பள்ளிமுனைக் கிராமத்தின் கதையும் 2013இல் - கொல்வதெழுதுதல்-90 - என்ற பெயரில் நாவலாக உருப்பெற்று காலச்சுவடு வெளியீடாக வந்தது. - இது அவ்வாண்டின் சாஹித்திய விருதின் இறுதிச் சுற்றுக்குத் தெரிவானது. மேலும் தமிழ்நாடு அரசின் ஆயிரம் பிரதிகளுக்கான நூலக ஆணையையும் பெற்றுக் கொண்டது. போர்க்கால இலக்கியத்தில் முஸ்லிம் மக்களின் வாழ்முறையில் திணிக்கப்பட்ட அவஸ்தைகள் அதற்குப் பரிகாரமாக எழுந்த சிறிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரசின் அரசியல் யதார்த்தம் என்பவற்றைத் திடமாகப் பதிவு செய்கிறது இந்நாவல் என விமர்சகர் எ.எம்.ஜாபீர் பீ.ஏ. சுட்டியுள்ளார்.

பொதுவாகவே இலங்கைவாழ் முஸ்லிம் சமூகத்தின் வாழ்வியல் நெருக்கடிகள் ஒரு சிறுபான்மைச் சமூகமாக அதன் இருப்பியல் வரலாறு குறித்து இலக்கியப் பதிவுகள் எழுதப்படவில்லை என்ற கவலை முஸ்லிம் சமூக ஆர்வலர்களுக்கும் கல்வியாளர்களுக்கும் ஓர் உறுத்தலான அம்சமாகவே இருந்து வருகிறது. அந்தக் கவலையை ஒரு சிறு அளவேனும் குறைக்கும் பணியை நௌஷாத்தின் கொல்வதெழுதுதல் நாவல் தீர்த்து வைத்திருக்கிறது என்பேன்.

2005இல் ஈழநாதம் பத்திரிகையில் -- வானவில்லே ஒரு கவிதை கேளு - என்ற இவரது குறுநாவல் தொடர்கதையாக வெளியாகியது.

கவிதைத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் இவரது அளிக்கைகள் ஏராளமாக உள்ளன. இவர் கல்முனை புகவம் வெளியிட்ட தூது கவிதை சஞ்சிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்தவர். மிகச் சிறிய வடிவில் தூது வெளிவந்தபோதும் அது வெளியான காலகட்டத்தில் (1983--1989) கவனிப்புப் பெற்ற கவிதைச் சஞ்சிகையாக வளர்ந்து வருவோர் மத்தியில் பிரபலம் பெற்றிருந்தது. மிகுந்த சிரமங்களுக்கு மத்தியில் பதினாறு இதழ்கள் வெளிவந்தன. பின்னர் எல்லாச் சஞ்சிகைகளுக்கும் ஏற்படும் துயரம் அதற்கும் ஏற்பட்டது. இந்தச் சின்னஞ்

சிறிய இதழ்தான் யாத்ரா என்ற ஒரு கவிதைச் சஞ்சிகையைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை என் மனதில் ஊன்றியது. ஏராளமான கவிதைகளும் குறும்பாக்களும் இவர் எழுதியுள்ள போதிலும் இவரீடமிருந்து ஒரு கவிதைத் தொகுதி கிடைக்கவில்லை எனினும் இவரது சில கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டு - அபாயா என் கருப்பு வானம் - என்ற தலைப்பில் இந்தியா பிரதிலிபி அமைப்பினால் மின்னூலாக வந்துள்ளது. இதனை (<http://www.pratilipi.com/theeran-r-m-nawshad>) என்னும் தளத்தில் காணலாம்

தீரன் ஆர்.எம். நெளஷாத் வானொலி நாடகத் துறையிலும் தன் காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். 1998 இல் தினக்குரல் பத்திரிகையும் பிரான்ஸ் தமிழ் வானொலியும் இணைந்து நடத்திய சில்லைபூர் செல்வராசன் வானொலி நாடகப் போட்டியில் இவரது - காகித உறவுகள் - நாடகம் மூன்றாம் பரிசு பெற்றது. இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன முஸ்லிம் சேவையில் இவரது சுமார் இருபது நாடகங்கள் ஒலிபரப்பாகியுள்ளன. சில நாடகங்களில் நானும் நடித்துள்ளேன். அவற்றில் ஒரு கிராமத்தின் கவிதை - நாடகம் சுமார் இருபத்தைந்து தடவை மறு ஒளிபரப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவை தவிர இலங்கையின் முதல் ஹைக்கூ சஞ்சிகையான -- புள்ளி -- இதழின் துணை ஆசிரியராகவும், சாய்ந்தமருது அபாபீல்கள் அமைப்பின் வெளியீடான -- இரண்டாவது பக்கம் - கவியிதழின் ஆலோசக ஆசிரியராகவும் -- மற்றும் வாஷிங்டன் கனவு - கவிதைத் தொகுதியின் தொகுப்பாளராகவும் -- இன்னாலில்லாஹி - (இனக்கலவர இலக்கிய) தொகுப்பாசிரியராகவும் இருந்து பல முயற்சிகளைச் செய்துள்ளார்.

நெளஷாத் தொழில் ரீதியாக தபால் திணைக்களத்தில் ஒரு பொறுப்புத் தபால்திபராக 31 வருடங்கள் கடமையாற்றிவிட்டு அண்மையில் ஓய்வு பெற்றுள்ளார். கல்முனை ஸாஹிரா கல்லூரியின் இலக்கியப் பண்ணையில் உருவானவன் என்பதில் பெருமை கொள்ளும் இவர் தனக்கு தமிழ் கற்பித்த கொக்கூர்கிளான் கா.வை. இரத்தினசிங்கம் ஐயா - ஆரம்ப

காலத்தில் தனக்கு களமமைத்துத் தந்த தினகரன் உதவி ஆசிரியர் உயர்மிகும் எம்.ஆர். சுப்பிரமணியம் ஐயா - இலக்கியத் துறையில் புதிய சிந்தனைகளைத் தனக்குள் ஊன்றிய மர்ஹூம் பாவலர் பஷில் காரியப்பர் - தன் ஆத்மீக குருநாதர் சூபி சபூர் ஒலியுல்லாஹ் அவர்களையும் மற்றும் ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் அவர்களையும் என்றும் நன்றியுடன் நினைவிற் கொள்கிறார்.

சமகாலப் படைப்பாளிகள் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் கடந்த கால இளம் படைப்பாளி என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் பட்டியலின் முன்னணியிலேயே அவர் இருந்து வந்திருக்கிறார் என்பதற்கு அவருடனான 20வருட நட்பையும் இலக்கிய உரையாடல்களையும் அவரது படைப்புக்களையும் முன்னிறுத்தி என்னால் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும்.

அவருடைய படைப்புத் திறமை அளவுக்கு அவர் பேசப்படாமல் போனதற்கான முக்கியமான காரணம் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்வதில் படைப்புக்களைத் தவிர வேறு எந்த வழிகளையும் அவர் கையாளாததும் இன்னொரு காரணம் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் அவர் எழுதாமலே ஒதுங்கியிருந்ததும் தான்.

தொழில் ரீதியாக அவர் ஓய்வு பெற்ற பின்னர் இலக்கியத்தில் அவர் இயங்கிக் கொண்டிருப்பது எனக்கு மிகவும் சந்தோசத்தைத் தருகிறது. எமக்குள் இருக்கும் நட்புக்கு அப்பால் நான் அவருடைய வாசகனாக இருப்பதுதான் அந்த மகிழ்ச்சிக்கான காரணமாகும்.

எந்த ஒரு இலக்கிய வட்டங்களினதும் "இஸம்"களினதும் பிடிக்குக்கும் இறுகிக் கொள்ளாமல் தனித்துவமாக வாழ்வதால் தனக்கு இதுவரை எந்த ஒரு அமைப்பினாலும் ஒரு விருதோ பொன்னாடையோ போர்த்தப்படவில்லை என்பதை பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்கிற இவர் பற்றிய விரிவான தகவல்களை மின்வெளி என்ற இணைய தளத்தில் காணலாம் (<http://theeran1959.blogspot.com/>) அன்னாருக்கு நமது வாழ்த்துக்கள் ...

□□□

வெண்பளி தூவும் தேசங்களில் -எம்
 வேதனைகள் இன்னும் தீரலையே
 வேறெந்த மார்க்கமும் தெரியலையே -இதில்
 வெளியேற வழியேதும் புரியலையே..

கண்வழியோடும் நீர்த்திவலைகள் -எந்தக்
 காலத்தில்நிற்குமோ தெரியலையே
 காலன் வந்திடும் பாதைகளில் -எம்
 கால்தடம் பதித்திடவும் முடியலையே..

விண்வெளி புகுந்து போனவரின் -கனவு
 வீதிகளில் உருகும் சங்குகளானோ
 வேர்களை இழுந்திட்ட விருட்சமாட்டம் -நாம்
 வீழ்ந்திடும் காளும் தெரியலையே..

மண்மீட்கப் புறப்பட்டவர் கொண்டிருந்த-இடைசிய
 மார்க்கங்கள் சிதைந்தது நீதியானோ
 மானத்தை உயிரைக் காத்திடவே-நாம்
 மறைவிடம் தேடியது குற்றமாகுமோ..?

உண்ணத்தான் ஏதேதோ கிடுகிடுமென்ன-எம்
 உயிரங்கே ஊசலாய் ஆடுவதுமேன்
 உறவுகள் பதைபதைத்து வாடுகையில்-சிலர்
 உல்லாச வாழ்க்கையைத் தேடுவதுமேன்..?

கண்மூட வாழ்ந்திடும் சிலராலே-பலர்
 கண்ணீரே காயங்களாய் நோகிறதே
 காயோடு பிஞ்சாகக்கருகிய மண்ணில்-உயிர்
 கருகியவாசம் இன்னும் நீங்கலையே..!

பண்பாடு கலாச்சாரமென்று பசுபுவோர்-உருகும்
 பாவிடம் பாவத்தினைப் போக்கலையே
 பாட்டன் பூட்டலின் மூதுசொடமெல்லாம்-இன்று
 பறிபோகும் நிலையினைத் தடுக்கலையே..!

சண்டாளர் ஆண்டிட்ட காலமெல்லாம்-தமிழர்
 சாக்காடு என்மென்றும் நீறுவதுமேன்
 உண்டுஉறங்கி மகிழ்ந்த மண்ணில்-எம்
 உரியையில் பாரபட்சம் காட்டுவதுமேன்..?

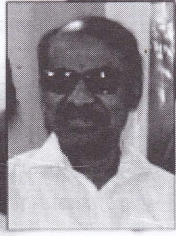
பேசியும் மாசியும்

உண்மைநிலை எதுவென்று உணராரோ-இந்த
 உலகினில் எமக்கிதுதான் சாக்கேடோ
 உரியைக்காய் குரவெழுப்பும் தேசங்களில்-மனிதம்
 உய்த்தான் வழியொன்றும் பிறக்காதோ..?

திண்ணமாய் முடிவொன்றை எடுத்திடவே -எமை
 திரட்டுவோரின் அடையாளம் தெரியலையே
 தேனாகப் பேசுவோர் மத்தியிலே -அவர்
 தேவையே நோக்கென்று புரியலையே..

எண்ணத்தை உரைப்பவர் எதிரியென்பார் -சிலர்
 எண்ணத்தின் உள்நோக்கு உரிமையென்றார்
 ஏமாறிதொலைந்தது போதுமடா -இந்த
 உலகத்தில் நினைமென்பது எங்குளடா..!

பண்ணிடும் பணியெல்லாம் பொதுவென்பார்-அவர்
 பணத்தினில் மட்டுமே குறியாயிருப்பார்
 பார்வைகளில் ஏமாந்தது போதுமடா -இந்த
 பார்தான் என்று யீழுமோ சொல்தமிழா..!

அம்பலவனிபுவனோந்திரனி.. கீழ்மனிப்பிலிருந்து..

காகிதத்திற்கு கிட்டவாக பேனை நுனியைக் கொண்டு செல்லும் பொழுதே கண்கள் கலங்கிக் கொண்டு வருகின்றன.

கை விரல்கள் நடுங்குகின்றன.

இவ்வாறு ஒரு நிலை வராமல் இருப்பதற்காகவே கடந்த மூன்று நாட்கள் பொறுத்திருந்தேன். ஆனால் எதுவும் மாறவில்லை.

நிவேதாவின் முகத்தில் எந்த மாற்றமும் இல்லை.

நானும் இராகுலனும் ரஞ்சிதாவும் என்ன என்ன பொய்களை எல்லாம் சொல்லி அவளைச் சமாதானப்படுத்த முயன்றும் தோற்றுக் கொண்டேயிருந்தோம்.

ஐந்து வயதுக் குழந்தையால் இந்த அறுபது வயதுக் கிழவனினதும் முப்பது வயது தந்தையினதும் இருபத்தெட்டு வயது தாயினதும் எந்த சமாதானங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

இதனை மூன்று நாட்களுக்கு முன்பே எழுதியிருக்கலாம் என ஏழை மனது சொல்லிக் கொள்கின்றது.

நாங்களாக கேட்காத போர்!

நாங்களாக கேட்காத புலம்பெயர்வு!!

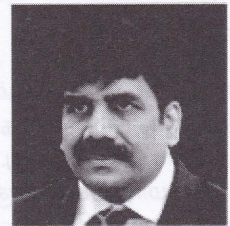
நாங்களாக கேட்காத பனிப்பாறைகளுக்கு நடுவிலான அகதி வாழ்வு!! இலங்கை ரூபாய்களில் தொடங்கி.... இந்திய ரூபாய்கள் என்றும்... டொலர்கள் என்றும்... பிராங்குகள் எனவும்...மார்க்குகள் என்றும்... குறோன்கள் என்றும் நாணயத்தாள்களை மாற்றி மாற்றி வந்தது போலவே

இலங்கையில் இருந்து இன்றுவரை எத்தனையே தடவைகள் எங்களை மாற்றியாயிற்று!

இப்போ யூரோவுக்கு மாறவேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என வாக்கெடுப்பு நடைபெறுகிறது.

அந்த அந்த நாட்டு பணத்தாள்களின் பழக்கம்

நிவேதாவும்

வி. ஜீவகுமாரன்

நாங்கள் கடந்து வந்து நாடுகளின் பட்டியலை இட்டுத்தரும்.

உலகத்தில் காணப்படும் வெவ்வேறுபட்ட அத்தனை காலநிலைகளையும் அந்த அந்த நாட்டு எல்லைகளைத் தாண்டி வரும் பொழுது அனுபவித்துத்தான் டென்மார்க்கிற்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

இன்று நிவேதாவின் கேள்விக்கு பதில் சொல்ல முடியாது இருக்கும் பொழுது இதற்காகத்தானா இங்கு வந்தோம் என்று தோன்றுகிறது.

உங்களில் எத்தனை பேருக்கு சிவகார்த்திகேய அண்ணையைத் தெரியுமோ தெரியாது.

ரஷ்யா எல்லையைத் தாண்டும் பொழுது வலது கால் பனிக்கிடங்கினுள் உறைந்து போன தால் டென்மார்க் அகதி முகாமிற்கு வந்து சேர்ந்த அன்றைய இரவே கணைக்காலுக்கு கீழே இறந்து போயிருந்த விரல்கள் முதலிலும் அடுத்த நாள் பாதமும் அகற்றப்பட்டன.

பெற்றோல் வண்டியினுள் இருந்து எல்லை தாண்டும் பொழுது பெற்றோலின் கசிவினால் கோமா நிலைக்குச் சென்ற என் கிராமத்து செல்லத்துரை அண்ணையின் மரணச்செய்தி அன்றைய டென்மார்க் - ஜேர்மனி - இலங்கைப் பத்திரிகைகளை நிறைத்திருந்தது.

சந்தைவாரி துண்டு போடும் சின்னராசா அண்ணையின் 16 வயது மகள் தனியே ஏஜன்ற்றுடன் சென்ரல் காம்புக்கு வந்து சேர்ந்த பொழுதுதான் அவளுக்கே தெரியும் மாதவிலக்கு தள்ளிப் போயிருக்குது என்று.

அந்தப் பச்சைமண்ணுக்குத் தெரியுமா மலேசியாவில் நின்றிருந்த பொழுது தங்கச்சி தங்கச்சி என்று அழைத்த ஏஜன்ற் அண்ணாவே தங்கச்சிக்கு பாலுக்குள் மயக்கமருந்து போட்டுக் கொடுத்தவன் என்று.

கருவைக் காற்றின் துணையுடன் உறிஞ்சி இழுத்து வெளியே எறிந்தாலும் வடுக்கள் எப்போது மாறும்?

முன்பின் தெரியாத அந்தப் பிள்ளைக்குத் துணையாக அச்சமயம் அகதி முகாமில் இருந்த எனது மனைவிதான் இரண்டு நாளாக ஆஸ்பத்திரியில் நின்றது.

சிலமாதங்களுக்குப் பின்பு அந்தப் பிள்ளை கனடாவில் உள்ள உறவினர்களிடம் போய் விட்டதாக அறிந்தோம்.

இப்போது எனக்கு ஆறுதலுக்கு என் மனைவியும் என் பக்கத்தில் இல்லை.

இன்றைய எனதும் இராகுலனிதனும் ரஞ்சிதாவினதும் வேதனைகள் எல்லாம் அவளுக்கு வேண்டாம் என்றுதான் மூன்று வருடத்திற்கு முதல் ஆண்டவன் அவளைத் தன்னிடம் அழைத்திருக்க வேண்டும்.

அன்று நிவேதாவின் இரண்டாவது பிறந்ததினம் செய்ய ஏற்பாடாகியிருந்தது.

காலையில் என் மனைவியின் உடல் குளிர்ந்திருந்தது.

அவசரகால வைத்தியர் வந்த வேகத்திலேயே மரணச்சான்றிதழைத் தந்து விட்டுச் சென்றிருந்தார் - இயற்கை மரணமென.

வீட்டில் மரணம் சம்பவத்தால் ஆறுமணித்தியாலம் வரை வீட்டில் வைத்திருக்கலாம் - மீண்டும் இன்னோர் வைத்தியர் வந்து மரணத்தை உறுதி செய்யும் வரை.

அந்த ஆறு மணித்தியாலத்தினுள் எங்கள் நகரத்திலும் பக்கத்து பக்கத்து நகரங்களிலும் உள்ள தமிழ் ஆட்களால் எங்கள் வீடு நிறைந்து விட்டது.

நிவேதா அப்பம்மாவைச் சுற்றி சுற்றி வந்தாள்.

எதுவும் கேட்கவில்லை.

தன் பிறந்தநாள் இல்லாது போனது பற்றியும் எதுவும் அலட்டிக் கொள்ளவும் இல்லை.

இன்று போல் கவலைப்படவும் இல்லை.

எங்கள் நகரத்தில் பிள்ளைகளின் பிறந்தநாட்களுக்கு என்று எழுதப்படாத ஒரு நடைமுறை உண்டு.

ஒன்று அழைப்பிதழ் அச்சிட்டு அல்லது தொலைபேசியில் அனைவரையும் அழைத்து பெரிய மண்டபம் எடுத்து வீடியோ மற்றும் போட்டோக்காரரை காசுக்கு பிடித்து நாடத்துவது.

அங்கு கடைசியாக இந்தியச் சந்தைக்கு வந்த சேலைகள் மின்விளக்குகளின் ஒளிபட்டுப் பளபளக்கும்.

பாதிக்கை, முழுக்கை, முன்வெட்டு, பின்வெட்டு என்பன போய் இன்னும் புதிதுபுதிதாய் சுட்டை வகைகள் விளம்பரப் படுத்தப்படும்.

பிறந்தநாள் குழந்தைக்கு பரிசுகளுக்கு பதிலாக மொய்கள் வந்து கொண்டு இருக்கும்.

குழந்தை அவற்றைப் பெற்றுத் தாயிடம் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கும். அதற்கான விளையாட்டுப் பொருட்கள் எதுவுமே அந்தப் பரிசினுள் இருப்பதில்லை.

என்னதான் குடிவகைகளை முன்னே அடுக்கி வைத்தாலும் பின் குசினியுள்ளும் அல்லது கார்களுக்குள்ளும் கொண்டுபோய் வைத்து அடித்து விட்டு மோவாயை இறுக்கித் துடைத்துக் கொண்டு ஒரு சின்னச் சிரிப்புடன் உலவும் நண்பர்கள் கூட்டத்துடன் இணைந்த பிறந்தநாள் கொண்டாட்டங்கள் அவை.

மற்றவகை யாதெனில்... பெரிதாகச் சொல்லிச் செய்யாவிட்டாலும் இங்கு வந்த நட்புகள் என்ற முறையில்... ஒரே பாடசாலைகளில் படிப்பவர்கள்... அல்லது ஒரே தொழிற்சாலையில் வேலைபார்ப்பவர்கள்... ஒரே இடத்தில் சீட்டுப் போடுபவர்கள்... ஒரே சங்கத்தில் உறுப்பினர்களாய் இருப்பவர்கள் என ஏதோ ஒரு 'ஒரே' இணைப்பினால் இணைந்தவர்கள் என்ற முறையில் தாங்களாகவே அன்று பிள்ளைகளின் பிறந்தநாளுக்கு தங்கள் குடும்பத்தினருடன் சிறிய பரிசுப் பொருட்களுடன் வருபவர்கள்.

சுமார் ஐந்திலிருந்து பத்து குடும்பத்துள் வருவார்கள்.

அதனையும் தாண்டி ஆட்கள் வந்து விட்டால் பருப்பினுள்ளும் குழம்பினுள்ளும் கொஞ்சம் பாலும்

தண்ணியும் உப்பும் சேர்க்கப்படும்.

அல்லது பக்கத்துத் தெருவில் உள்ள சண்டிலிப்பாய் லோகனின் கடையில் பிறஸா ஓடர் செய்யப்படும்.

அவ்வாறுதான் இந்த ஆண்டு நிவேதாவின் ஐந்தாவது பிறந்தநாளுக்கு ஐந்து தொடக்கம் பத்துக் குடும்பங்களை எதிர்பார்த்து மருமகள் விதம் விதமான சாப்பாடுகளைச் செய்வதில் மிக மும்முரமாய் இருந்தாள்.

பென்சன் எடுத்த இந்தக் கிழவன் எனக்கென்ன வேலை?

நானும் என்னால் முடிந்தளவு மருமகளுக்கு ஒத்தாசையாக பகல் முழுக்க உதவி செய்து கொண்டு இருந்தேன்.

வழமை போல அதிகாலையில் இருந்து இலங்கையில் இருந்தும் பின் மற்றைய ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருந்தும் தொலைபேசி வாழ்த்துகள் வந்து கொண்டிருந்தன.

ஆனால் டென்மார்க்கில் அக்கம் பக்கத்து வாழ்த்துகள் வராதிருந்தமை கொஞ்சம் வித்தியாசமாய் இருந்தது.

நானாக மருமகளிடம் கேட்ட பொழுது எல்லோரும் வேலைக்குப் போயிருப்பினும் பின்னேரம் எடுப்பினம்... அல்லது நேரில் வருவினம் என்று சொல்லி விட்டு புதிதாய் ஒரு உணவை யூ ரியூப்பில் (YouTube) பார்த்துப் பார்த்து செய்வதில் அவள் மும்முரமானாள்.

ஆனால் என் மனது வீணாக சஞ்சலப்படுகின்றேன் எனத் தெரிந்தும் சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டு இருந்தது.

நிவேதா பாடசாலையில் இருந்து பகல் இரண்டு மணிக்கே வந்து பின்னேரம் வர இருக்கும் தன் நண்பர்கள் நண்பிகளுடன் விளையாடுவதற்குச் தன் விளையாட்டுச் சாமான்களை எடுத்து ஒழுங்குபடுத்தத் தொடங்கி விட்டாள்.

இடைக்கிடை தாயைப் போய் ஆக்கிணைப்படுத்த "அப்பப்பாவிடம் போய்க் கேள்" என என்னிடம் கலைத்து விடப்பட்டாள்.

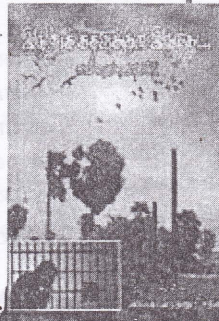
நூல் : ஆரும்புக் கதவுக்குள் இருந்து...

ஆசிரியர்: விவேகானந்தனார் சதீஸ்

வெளியீடு: கலை இலக்கியக் கழகம், யாழ்ப்பாணம்

விலை : ரூபா 300/-

விவேகானந்தனார் சதீஸ் காலத்தின் கோலத்தால் சிறைவாழ்வில் இருப்பவர். 66 கவிதைகள் அடங்கிய அவரது இக்கவிதைத் தொகுப்பில் சிறையில் இருப்பவர்கள் சிலரின் ஏக்கங்கள் சிலவும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் இடப்பெயர்வு, சிறைவாழ்வு, புனர்வாழ்வு, பெண்கதந்திரம், ஊடக ஒடுக்குமுறை போன்றவையும் பாடுபொருளாகியுள்ளன. வலுவான சொற்கட்டமைப்பையும் சந்தத்தினையும் கவிஞர் பயன்படுத்தியுள்ளார். 'இந்தச் சமூகம் எதிர்கொள்ளும் அகவாழ்வின் நெருக்கடிக் காட்சிகளைக் கையகப் படுத்தி கவிவடிவில் கடத்த வேண்டுமென்ற உந்துதல் மனதில் உண்டாவதற்கு ஏற்ற சூழல் தனக்கு அமைந்ததால் உண்டான விளைச்சலே இக்கவிதைத் தொகுதி என கவிஞர் பதிவு செய்துள்ளார். சிறைக்குள் இருந்து கொண்டே சிறந்த கவிதைத் தொகுதியை வெளிக்கொணர்ந்த கவிஞரின் ஆற்றல் பாராட்டுக்குரியது.

பிறகென்ன அறுபதைத் தாண்டிய கிழவன் ஆறு வயதுப் பையனாகவும் ஐந்து வயதுப் பேத்தி ஐம்பது வயதுக் கிழவியாக அவளின் கட்டளைக்கு நான் கீழ் பணிந்து கொண்டிருந்தேன்.

நாலுமணிபோல் இராகுலன் ஒரு பெரிய கரடிக்குட்டியுடன், வந்தான்.

நிவேதாவின் உயரமிருக்கும்.

அவளின் சந்தோசத்திற்கு அளவேயில்லை.

“த பெஸ்ட் பாதர் இன் த வேல்ட்” என அவன் கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டு தொங்கினாள்.

நானும் மருமகளும் இருவரையும் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டு நின்றோம்.

நேரம் பின்னேரம் ஆறு மணியை நேருங்கிக் கொண்டு இருந்தது.

இராகுலன் கார் விடும் கொட்டிலினுள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த கதிரைகளை எடுத்து வந்து ஹோலுக்குள் வடிவாக அடுக்கி விட்டிருந்தான்.

அதிலிருந்த தூசுகளை நிவேதிதா சிறிய துணி கொண்டு துடைப்பதும் இடைக்கிடை வெளியே போய்ப் பார்ப்பதுமாய் இருந்தான்.

பொதுவாக மற்றைய நேரங்களில் அதிகமானோர் இந்நேரம் வந்து விடுவார்கள்.

“யாரும் வந்தால் பிளாஸ்கில் தேநீரும் கோப்பியும் இருக்கு கொடுங்கள்” என்றுவிட்டு மருமகள் மேலே குளிக்கச் சென்று விட்டாள்.

எனக்கு என்னையும் அறியாமல் மனதினுள் ஒரு சின்ன ஊசலாட்டம்.

ஆண்டவா அப்படி ஏதும் நடந்து விடக்கூடாது என மனம் அடித்துக் கொண்டது.

அப்படி ஒன்று நடந்தால் பெரிதாக தாக்கப்படப் போவது நானோ...இராகுலனோ... அல்லது ரஞ்சிதாவோ அல்ல!

அந்தப் பச்சைமண் நிவேதாவாகத்தான் இருக்கும்.

87ல் இந்திய அமைதிப்படை இலங்கை சென்றிருந்த பொழுது, டென்மார்க்கில் எங்கள் மொழிப்பாடசாலை வாசலில் நின்று டென்மார்க் வானொலி நிருபர்கள் எங்களையெல்லாம் “சமாதானம் வந்து விட்டது... நீங்கள் என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்” என்று ஒவ்வொருவரையும் கேள்வி கேட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள்.

அதிகமானோர் அவர்களை விலத்திக் கொண்டு போனார்கள்.

சில பேர் பார்ப்போம்... யோசிப்போம்... என அவர்களை விலத்தி விலத்தி சென்றார்கள்.

நானும் எனது மனைவியும் அவ்விடத்திற்கு வந்தபொழுது நான் கொஞ்சம் பதில் சொல்லத் தயங்கினாலும் எனது மனைவி “நாங்கள் உடனடியாகவே நாடு திரும்புவோம்” எனப் பேட்டி கொடுத்தாள்.

அந்த பேட்டி முழுத் தமிழருமே நாட்டுக்குப் போகத் தயார் என்னும் தொனியில் ஒளிபரப்பாகியது.

முழுநாடும்... குறிப்பாக எங்கள் நகரம் முழுவதும் எங்களைத் தங்கள் எதிரியாகப் பார்த்தது.

வழி தெருவில் சந்தித்த பொழுதும் கட்டியிழுத்து வந்து புன்னகையே அவர்கள் முகத்தில் தோன்றி மறைந்தது.

“அது எங்களின் கருத்தே தவிர மொத்தத் தமிழரின் குரல் அல்ல” என எத்தனையோ விதமாகப் சொல்லிப்பார்த்தோம்.

அவை அனைத்தும், கேட்கும் திறன் இழந்தவன் காதில் ஊதிய சங்கு போலாயிற்று.

ஆனால் இந்திய அமைதிப்படைக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் போர் மூண்ட பின்புதான் பலருக்கு முகத்தில் மகிழ்ச்சியின் ரேகைகள் பரவத் தொடங்கின.

நாங்கள் நாட்டுக்குத் திரும்பிப் போகாமல் இருப்பதற்காகவேனும் இந்தப் போர் முடிந்துவிடக்கூடாது என்பது ஒரு சிலரின் வேண்டுகூலாய் இருந்தது.

நான் மிகவும் வேதனைப்பட்ட நாட்கள் அவை!

பின்பு 2009ல் இலங்கையில் போர் காரணமாக இராகுலனின் திருமணத்தை டென்மார்க்கில் நாம் மிக எளிய முறையில் கோயிலில் வைத்து நடாத்திய பொழுதுதான் ஊர் எங்களுடன் மீண்டும் இணைந்து கொண்டது.

எங்களைப் பற்றி அவர்கள் அறிந்து கொள்ள எட்டாண்டுகள் தேவைப்பட்டிருக்கு என என் மனைவி இறுதிவரை சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தாள்.

ஆனால் நிவேதிதா ரஞ்சிதா வயிற்றில் வந்த மகிழ்ச்சியில் குதூகலப்பட்டவளுக்கு அவளைத் தூக்கிக் கொஞ்சம் பாக்கியத்தை கடவுள் கொடுத்து வைக்கவில்லை.

இப்போ நேரம் மாலை 6.30 ஆகிவிட்டிருந்தது.

ரஞ்சிதாவும் குளித்து வெளிக்கிட்டு கீழே வந்தான்.

அவளுக்கும் எதுவும் புரியவில்லை.

இராகுலன் என்னையும் ரஞ்சிதாவையும் பார்த்தான்.

மூவருக்கும் யார் யாருக்கு என்ன சொல்வது என்று தெரியவில்லை.

நிவேதிதா கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அமைதி இழக்கத் தொடங்கினாள்.

"ஏன்பா ஆக்கள் இன்னும் வரவில்லை... ஏனம்மா ஆக்கள் இன்னும் வரவில்லை... ஏன் தாத்தா ஆக்கள் இனி வரவில்லை..." என அந்தரித்துக் கொண்டு திரிந்த பிள்ளை ஏழு மணிபோலை "இனி யாருமே வரமாட்டார்களா" எனக் குரல் கம்மக் கேட்டாள்.

அது என் உயிர்க்குலையை உலுப்பியது போல இருந்தது.

"அப் பா..." இராகுலனின் குரல் கிணற்றுக்குள் இருந்து வருவது போல இருந்தது.

திரும்பிப் பார்த்தேன்.

"இங்கே பாருங்கள்..." என அவன் தனது முகநூலினைக் காட்டினான்.

ஆம்!

நான் எது நடக்க கூடாது என்று நினைத்தேனோ அது நடந்து விட்டிருந்தது.

சென்ற கிழமை "புலம் பெயர்நாடுகளில் சாதீயம்" என்னும் தலையங்கத்தில் ஒரு கருத்தாடல் நடைபெற்றது.

டெனிஸ் மக்களும் வந்திருந்தனர்.

அங்கு பேசியவர்கள் ஏறத்தாழ "சாதியமா?.. அது எல்லாம் இலங்கையில்தான் இங்கில்லை" என டெனிஸ்மக்களுக்கு தம்மைப் பரிசுத்த ஆவிகளாக காட்டிக் கொண்டிருந்த பொழுது இராகுலனோ..."எதுவும் மறையவில்லை... ஆனால் மறந்தது போல சரிசமனாக பழகிக் கொண்டு இருக்கின்றோம். ஆனால் திருமணங்கள் என்று வரும்பொழுது அது பேசுபொருள் ஆகின்றது" என்ற உண்மையைத் துணிந்து முன்வைத்தான்.

தமிழ் குரல்கள் மௌனமாகின.

அதன் பின் டெனிஷ் மக்களின் எண்ணிக்கையற்ற கேள்விகளுக்கு இராகுலன் அனைத்தையும் விளக்கமாகவும் நேர்மையாகவும் கூறி

விளங்கப்படுத்தினான். அடுத்த 2-3 சந்ததிக்குப் பின்பே இதன் தாக்கம் இல்லாது போகலாம் என எதிர்வு கூறினான்.

டெனிஷ் மக்கள் அவனின் நேர்மையைப் பாராட்டினார்கள்.

இப்போது முகநூலில் ஒரு தமிழர் மற்றைய தமிழருக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார்.

"எங்களின் மானத்தை டெனிஷ்காருக்கு விற்றவர்களின் கொண்டாட்டங்களை நாங்கள் பகிஷ்கரிக்க வேண்டும்"

எங்கள் மூவருக்கும் எல்லாம் விளங்கி விட்டது.

நானும் என் மனைவியும் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன் அனுவித்ததை என் மகனும் மகளும் என் பேத்தியும் அனுபவிக்கப் போகின்றார்கள் என்று மனம் வேதனைப்பட்டது.

நானே நிவேதிதாவுக்கு ஒரு பொய் சொன்னேன் - எங்கள் உறவினர் ஒருவர் ஊரில் இறந்து விட்டதால் இந்த வருடம் செய்யக் கூடாது. அதுபடியால் தான் ஆக்கள் வரவில்லை என்று.

பாவம்!

அந்தச் சின்ன மனது நம்பிவிட்டது.

தகப்பன் வாங்கிக் கொடுத்து கரடிப் பொம்மையைக் கட்டியணைத்துக் கொண்டு தூங்கிவிட்டாள்.

ஆனால் அடுத்தநாள் ஒரே ஒரு கேள்வி மட்டும் கேட்டாள்.

"என்னுடைய பேர்த்தேக்கு வராட்டிலும் ஆக்கள் எல்லாம் எங்கடை வீட்டை துக்கம் விசாரிக்க ஏன் வரவில்லை.. அம்மம்மா செத்தபோது வீடு நிறைய ஆட்கள் வந்தினம் தானே?"

கடந்த மூன்று நாட்களாக இதனையே கேட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றாள்.

துணிந்து காகிதத்தில் பேணையை நன்கு அழுத்தி எழுதத் தொடங்கினேன்.

என் அன்புடன் இராகுலனுக்கு,

அப்பாவின இந்த முடிவு உனக்குப் பெரிய அதிர்ச்சியாக இருக்கும்.

என்னதான் போர் நடந்து கொண்டு இருந்தாலும் இந்தியன் ஆமி வெளியேறிய பின் உன்னை நானும் அம்மாவும் இலங்கைக்கு கொண்டு போயிருக்கவேண்டும்.

இந்த 15 ஆண்டில் எல்லாம் மாறிவிட்டது என்றுதான் நினைத்திருந்தேன்.

ஆனால் எதுவுமே மாறவில்லை என்று நடந்த இந்த நிகழ்ச்சி எனக்கு நல்லாய் பாடம் கற்றுத் தந்திருக்குது.

எங்கள் பரம்பரைதான் படிப்பறிவு இல்லாத சமுதாயம். மோட்டுத் தனமாய் நடக்குது என்று நினைத்திருந்தேன்.

ஆனால் எதுவும் மாறவில்லை.

எனது இந்த வயதில் நானோ... நீயோ செய்யாத குற்றத்திற்காக நோட்டில் வலிந்திழுத்த முகச்சிரிப்புகளுடன் இனி யொரு தடவை என்னை நான் சமரசம் செய்ய விரும்பவில்லை.

அம்மா கடைசிவரை ஆசைப்பட்ட ஊர் வீட்டுக்கு நான் போகின்றேன்.

உனது வாழ்க்கை... நிவேதாவின் எதிர்காலம் எல்லாமுமே இந்த மண்ணில் வேர் விடத்தொடங்கி விட்டது.

அதனையும் பிடுங்கிக் கொண்டு என்னுடன் வா என நான் எந்தக் கட்டாயமும் படுத்தவில்லை.

ஆனால் ஏதோ ஒரு விடுமுறைக்கு என் பேத்தியை மட்டும் என்னிடம் கூட்டி வா.

அம்மா ஆசைப்பட்டபடி முற்றத்து மாமரத்தில் ஊஞ்சல்கட்டி அவளை நான் ஆட்ட வேண்டும்.

அதனை உன் அம்மாவின் ஆத்மா பார்த்து மகிழ வேண்டும்.

நிவேதாக்கு ஏதாவது ஒரு பொய் சொல்லி சமாளி!

ரஞ்சிதா! நீயும் இராகுலனும் தான் நிவேதாக்கு இந்த அப்பப்பாவின் இடத்தை நிரப்ப வேண்டும்.

மேலும் இன்றுவரை என்னை ஒரு மாமா வாக நடத்தாது என்னை உன் தந்தையாக நடத்தியமைக்கு என்றும் என் நன்றிகள்.

இங்ஙனம்

அப்பா - மாமா

எனது பாஸ் போர்ட்... பென்சன் பத்திரங்கள்... வங்கிப் புத்தகங்கள்... நிவேதாவுடன் எடுத்துக்கொண்ட சில படங்கள்... எல்லாவற்றையும் எடுத்தாயிற்று.

இன்னும் சில நிமிடத்தில் டாக்ஸி வந்து விடும்.

இராகுலனைப் பிரிந்து போகும் இந்தத் தருணத்தில் எனக்கு இரண்டு பெருமைகள்!

ஒன்று....இந்த வயதான தந்தையின் பிரிவின் நேர்மையை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு மகனாக அவனை நான் வளர்த்திருப்பதுதான் எனக்கு பெருமை.

மற்றையது... நாளை நான் இலங்கையில் காலம் சென்று விட்டால் துக்கம் விசாரிக்கவும் நேர அட்டவணை போட்டு சாப்பாடுகள் கொண்டு வர இருக்கும் இந்த மக்களை வெறுக்கத் தெரியாத ஒரு மகனாக வளர்த்திருப்பதுதான் என் மனைவிக்கு பெருமை.

விமானம் ரன்வேயில் ஓடத் தொடங்கிறது. சீற்றில் நன்கு சாய்ந்து கொள்கின்றேன்.

என் கண்கள் முன் சிலர் வந்து வந்து போகின்றார்கள்.

ரஷ்யாவின் பனிமலைக் குவியலுக்குள் தன் கால்விரல்களை இழந்த சிவகார்த்திகேய அண்ணை...

பெற்றோல் வண்டியினுள் இருந்து எல்லை தாண்டும் பொழுது பெற்றோலின் கசிவினால் கோமா நிலைக்குச் சென்று மரணத்தைத் தழுவினாள் என் கிராமத்து செல்லத்துரை அண்ணை....

அவளுக்கே தெரியாது அவள் வயிற்றில் ஏஜன்ட் கொடுத்த கருவைச் சுமந்து வந்த சந்தைவாரி துண்டு போடும் சின்னராசா அண்ணையின் 16 வயது மகள்....

பெற்றது என்ன? இழந்தது என்ன? மனம் கூட்டிக் கழித்துப் பார்க்கின்றது.

எதுவும் புரியவில்லை - நான் நாட்டுக்கு திரும்பிச் சென்று கொண்டிருக்கின்றேன் என்பது மட்டும் உண்மை!

விமானம் நாடுகளின் எல்லைகளைத் தாண்டிப் பறந்து கொண்டு இருக்கின்றது.

“அப்பா... அப்பப்பா எங்கை போயிட்டார்”

“நாங்கள் விடுமுறைக்கு இலங்கைக்கு போறமில்லையா.. அதுதான் அவர் முதலே போய் வீடு வரவு எல்லாத்தையும் திருத்தி வைக்கப் போயிட்டார்”

“பிறகு எங்களோட திரும்பி வருவாரா”

“.....”

□□□

வேல் அமுதன்

இரட்டை முகம்

குறுக்கரை

ஐனராஞ்சகப் பேச்சாளர் மாணிக்கம் ஐயா. எதுகை மோனையோடோ, “எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வழமும் மங்காத தமிழ்” போன்ற எடுத்துக் காட்டுக்களோடோ பேசுவதில் விற்பன்னர்.

அதனால் போகுமிடமெல்லாம் ஐயாவுக்கு நல்ல வரவேற்பு. அவருக்குப் பொன்னாடை போர்க்கப்படும், பொற்கிழி வழங்கப்படும், ‘நாவலன்’ என்ற பட்டமும் சூட்டப்பட்டது.

இப்படி வெற்றி வீரனாக வீடு வந்து சேரும் மாணிக்கம் ஐயாவுக்கு அவரது வீட்டிலும் நல்ல வரவேற்பு.

பற்றாக்குறைக்கு மாணிக்கம் ஐயாவின் இங்கிலாந்தில் வாழும் ஒரு மகன் வசந்தனும் அவருக்குத் திருப்தி அளிக்கும் தகவல் ஒன்றைத் தெரிவித்தான்.

வசந்தன் தெரிவித்த செய்தி, “நான் கலியாணம் கட்டத் தீர்மானித்து விட்டன்.

பெம்பிளை மார்க்கிரேட். அவள் ஒரு டெனிஸ் (Denish). அரசுகொஸ்பிற்றல் ஒன்றில் நேர்ஸ்”.

அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஆ. இராஜகோபால் ரூபகார்த்தர் சிறுகதைப்போட்டி (2015) முடிவுகள்

முதற்பரிசு: ரூபா ஐயாமிரமும் சான்றிதழும்.

1. யாழ்மண்ணுக்கரியது...

கலாபுஷணம் எஸ் .ஐ. நாகூர்கனி, 24/15, பேராவீதி, கொழும்பு -12

இரண்டாம் பரிசு ரூபா மூவாமிரமும் சான்றிதழும்

2. மாற்றங்கள்

ச. முருகானந்தன், 81, மன்னிங் பிளேஸ், கொழும்பு -06

மூன்றாம் பரிசு: ரூபா மூவாமிரமும் சான்றிதழும்

3. துணையென ஒன்று...

திருமதி மைதிலி தயாபரன், 38, இராஜதுரை வீதி, வைரவ புளியங்குளம், வவுனியா

பின்வரும் கதைகள் பரிசுச் சான்றிதழ்கள் பெறுகின்றன

4. மாணிடன் - கு. ஜெயகுணசீலன், 217/3, மத்தேகம், அம்பிட்டிய, கண்டி.

5. யாழின் சாட்சியங்கள் -நந்தீஸ்வரி துரைராசா, இல. 41, 2ஆம் ஒழுங்கை, கோவில் புதுக்குளம், வவுனியா.

6. மனதின் திருவிளையாடல் - குசை எடவேட், 1004, அன்புவழி புரம், திருகோணமலை.

7. சிது முழவல்ல ஆரம்பம்! வாகரைவாணன், ஆரணி அகம், வித்துவான் அ. சரவணமுத்து வீதி, நாவற்குடா கிழக்கு, மட்டக்களப்பு

8. விடுவிப்பு - தம்பிராசா பரமலிங்கம் (தேவி பரமலிங்கம்), 17/22 ஏ. நாவலடி ஒழுங்கை, வண்-வடமேற்கு, யாழ்ப்பாணம்.

9. ஆயுள் தண்டனை - கனஹா கந்தசாமி (சணா.கார்த்திஹா) 268, பன்சல வீதி, வகுஹிட்டிய புசல்லாவை.

10. பயணங்கள் - எச். எப். ரிஸ்னா, 21 ஈ, ஸ்ரீதர்மபால ரோட், மவுன்ற்லெவனியா.

இ.ச.முரளிதரன் 'கம்பராமாயணத்தில் அறிவியல்

- ஒரு வாசகர்வை நோக்கு

இ.ச.முரளிதரன் அவர்கள் தனது தாயாரின் முப்பத்தோராம் நாள் நினைவு வெளியீடாக 'கம்பராமாயணத்தில் அறிவியல்' எனும் சிறுநூலை வெளியிட்டுள்ளார். கம்பராமாயணம் குறித்து அவர் எழுதிய பத்து சிறுகட்டுரைகளின் தொகுப்பாக இந்நூல் அமைகின்றது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் குறித்து கட்டுரை எழுதுவோர்களிடம் இரண்டு வகையான போக்குகளை அவதானிக்கலாம்.

1. ரசனைமுறைத் திறனாய்வு செய்தல்
2. மறுவாசிப்பு செய்தல்

இந்நூலில் உள்ள 'கம்பராமாயணத்தில் அறிவியல்' 'கம்பனும் வண்ணத்துப்பூச்சி விளைவும்' ஆகிய கட்டுரைகள் அறிவியல், உளவியல் பார்வைகளின் ஊடான மறுவாசிப்பாகவும் ஏனைய கட்டுரைகள் ரசனைமுறைத் திறனாய்வாகவும் அமைகின்றன.

அந்தவகையில் 'கம்பராமாயணத்தில் அறிவியல்' என்ற மகுடக்கட்டுரையில் கடவுளின் துணிக்கையை நெருங்கும் துகள் ஒன்றினை கம்பன் இரணிய வதைபடலத்தில் வெளிப்படுத்தி உள்ளதையும் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலேயே உலகத்தை முட்டை வடிவிலே கற்பனை செய்ததையும் மனஅழுத்தத்தோடு உறங்குவோருக்கு கனவிலே விபரீதமான தோற்றங்கள் தென்படலாம் என்று உளவியல் அறிஞர்கள் கூறும் கருத்தைக் கம்பனும் பதிவு செய்துள்ளதையும் பெளர்ணமி தினத்தில் பூமியை நெருங்கும் சந்திரனின் இயல்பால் ஈர்ப்புச் சக்தியில் மாற்றம் நிகழ் கடல் அலைகள் ஆர்ப்பரிக்கும் நிகழ்வின்னையும் புட்பக விமானத்தில் சீதையைக் கடத்திச் சென்ற சம்பவத்தின் வாயிலாக ஓடுபாதையில் வேகமாகப் பயணித்து வானிலே எழுகின்ற விமானம் குறித்த சிந்தனையும் கம்பனின் அறிவியல் ஆற்றலுக்கு உதாரணங்களாகக் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்.

இக்கட்டுரையின் ஓரிடத்தில் 'அணுப்பௌதீகவியல் விஞ்ஞானிகளே அதிசயிக்கும் வகையிலான புனைவொன்றினை கம்பராமாயணத்திலே தரிசிக்க முடிகிறது. இரணிய வதைப்படலத்திலே கடவுளின் துணிக்கையை நெருங்கும் துகள் ஒன்றினைக் கம்பன் இனங்காட்டுகின்றான்.

'சாணிலும் உளன் ஓர்நன்மை
அணுவைச் சதக்ஷறிட்ட
கோணிலும் உளன்'

என்று இறைவனின் இருப்பினை பிரகலாதன் விளக்குவதாகக் கம்பன் குறிப்பிடுகின்றான். அணுவை நூறு கூறுகளாக்கி அவற்றின் ஒரு பகுதிக்கு 'கோண்' என்ற பெயரை

- டி.வெலுபிள்ளை

வழங்கி கடவுளின் துணிக்கையை நெருங்கும் வசீகரமான புனைவொன்றைக் கம்பன் படைத்தளித்துள்ளான் என்று கட்டுரையாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆனாலும் கம்பனுக்கு முன்னதாகவே மாணிக்கவாசகர் 'கோண்' என்ற சொல்லை அணுவினும் அணுவாகத் தோன்றும் சிறிய துகள் என்றதொரு அர்த்தத்தில்

"நாணது வொழிந்து நாடவர் யழித்துரை

யுணது வாகக் கோணது லின்றி"

என்று திருவாசகத்தில் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

மாணிக்கவாசகர் தனக்கு செருக்கு அரும்பாதிருக்கவும் தனது தீமையைப் போக்குவதற்கும் அணுவினும் அணுவாகத் தோன்றும் சிறிதாகிய தீமையை மலையினும் பெரிதாகக் கருதியிருந்தலினால் பிறர் இகழ்ச்சியைப் பெரிதும் விரும்புகின்றார் என்று பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் இதற்குப் பொருள் கூறுகின்றார்.

'கம்பனும் ஒரு கலகக்காரன்' என்ற கட்டுரையில் இராமனும் இலக்குவனும் விராதன் என்ற அரக்கனோடு போர் புரிவதைக் கண்ணனும் பலராமனும் கருடன் சிறகிலே அமர்ந்து செல்வது போல் உள்ளது எனக்கூறுவதன் மூலம் இராமாயணத்தில் கிருஷ்ண அவதாரத்தை நினைவுபடுத்தி கம்பன் ஏற்படுத்திய கால உடைப்புக் கலகம் குறித்துப் பேசுகின்றது. 'வில்லனும் வில்லியும்' என்ற கட்டுரை மொழித்தூய்மையில் அவருக்கிருக்கும் ஆதங்கத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றது. தமிழ் இலக்கியத்தில் வில்லன், வில்லி என்ற சொற்கள் 'வில்லை ஏந்தியவன்' என்ற பொருளிலேயே கையாளப்பட்டிருந்தமையை கம்பன் வாயிலாக வெளிப்படுத்தி தற்போது அப்பதங்கள் எதிர்நாயகன், எதிர்நாயகி என்ற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்படுவதால் அதற்கு மாற்ற்டான புதிய சொற்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைக்கின்றார்.

அதுபோல 'கம்பனின் சொற்கட்டுமானம் : பாலகாண்டத்தை முன்வைத்து' என்ற கட்டுரையில் கம்பன் எண்ணற்ற சொற்கட்டுமானங்களை உருவாக்கி மொழியினை வளமாக்கி அதன் ஊடாக கவித்துவத்தினை பிறிதொரு தளத்துக்கு இட்டுச் செல்வதை உதாரணங்களின் வாயிலாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். ஆனாலும் வாய்போரில் சிறந்தவனைச் சுட்டுவதற்கு 'வாளுடையழுவன்' என்ற சொற்பிரயோகத்தைக்

கம்பனின் சொந்தச் சொற்பிரயோகமாகக் கருதிவிட முடியவில்லை. அதற்கான மூலம் திருக்குறளில் இருந்தே பெறப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனத்தோன்றுகின்றது.

'பகைத்திறந் தெரிதல்' அதிகாரத்தில் வரும்

'வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க

சொல்லே ருழவர் பகை"

என்ற குறளில் வரும் 'வில்லேருழவர்' 'சொல்லேருழவர்' போன்ற சொற்களின் தாக்கமே 'வாளுடையழுவன்' என்ற சொற்பதத்தைக் கம்பன் உருவாக்குவதற்கு மூலகாரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை 'கம்பன் அபரபிரமன்' என்ற கட்டுரையில் திருவள்ளுவர் கூறிய

"பேராண்மை என்ப தறுகண்ஒன் றுற்றக்கால்

ஊராண்மை மற்றதன் எக்கு"

என்ற கருத்தினை அடியொற்றியே போர்க்களத்தில் இராமன், இராவணனை 'இன்று போய் போர்க்கு நாளை வா' என்று கூறுவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருந்தது என்கிறார். அதனைப் போலவே 'வாளுடையழுவன்' சொற்பதத்தின் உருவாக்கமும் அமைந்திருக்க வேண்டும்.

அதேசமயம் இக்கட்டுரையின் ஓரிடத்தில் 'கம்பன் பயன்படுத்தும் மகளிர்கள் என்ற பன்மைப்பதம் தற்போது மகளிர் என்றே கையாளப்படுகின்றது' என்று கூறும் கருத்தோடும் உடன்பட முடியவில்லை.

ஏனென்றால் சங்ககாலத்தில் தோன்றிய எட்டுத்தொகை நூல்களான 'பரிபாடலில்'

"வருவகிர் வென்றகண் மாந்தளிர் மேனி

நெடுமென் பணைத்தோள் குறுந்தொழ மகளிர்"

என்றும் 'பதிற்றுப்பத்தில்'

"அவ்வெறி உலக்கை வாழைச் சேர்த்தி

வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யும்"

என்றும் 'மகளிர்' குறித்த பதிவுகள் இடம்பெற்றே உள்ளன.

அதேபோல சங்கமருவிய காலத்தில் தோன்றிய திருக்குறளிலும் பெண்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு பெண்டிர், மாதர் போன்ற சொற்களோடு திருவள்ளுவர் 'மகளிர்' என்ற சொல்லையும்

"வாழ்க்கைத் துணைநலம்" அதிகாரத்தில்

"சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்

நிறைகாக்குங் காப்பே தலை"

என்றும் 'வரைவின் மகளிர்' அதிகாரத்தில்

"பயன்றாக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்டின் மகளிர்

நயன்றுக்கி நள்ள விடல்"

பொன்னாடை போர்த்துக

ஒரு பொற்கீழியும் தந்திமீக....

பொன்னாடை போர்த்துக - ஒரு
பொற்கீழியும் தந்திமீக.....

கண்ணான மகையாளர்
கனநாளாய் கத்துகிறார்
கண்ணீராய்ச் சீத்துகிறார்
கடித்து மிக வுரைக்கின்றார்

பண்ணான பாட்டெல்லாம்
படிக்கின்றீர் கிழிக்கின்றீர்
பொன்னாடை ஒன்றில்லை
பொற்கீழியும் தானில்லை

கண்ணாபின்னாக் கவிஞரெல்லாம்
பொன்னாடைக்குள் புழுந்து
புகைப்படத்தில் சீர்க்கையின்
கண்ணாளாய் கவிபாடும்
கவிஞன் நானென்று
பீற்றுக்கிறீர்..கேவலமொரு
பொன்னாடை போர்த்த ஆளில்லை

என்றொரு பாட்டெழுதி
போடுமையா பேஸ்புக்கில்
பேப்பர்கள் இல் புலவரே.....

பாலப்பட்டு யாரேனும்
பொன்னாடை போர்த்தியொரு
பொற்கீழியும் அளிப்பாரெனில்-அப

பொன்னாடை உமக்கு -அந்தப்
பொற்கீழி எனக்கு,
(2015)

தீரன். ஆர்.எம். நெளஷாத்

என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் தற்காலத்தில் அல்ல கம்பனுக்கு முன்னதாகவே 'மகளிர்' என்ற சொல் இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளமைக்குச் சான்றாகின்றன.

எழுத்தாளர் சுஜாதா தான் உருவாக்கிய 'மழைத்தல்' என்னும் சொல் குறித்து எழுந்த சர்ச்சையின் பொழுது ஆழ்வார் பாசரம் ஒன்றில் வருகின்ற 'கண்டனர்களும் கேட்டனர்களும்' என்ற ஒரு வரியில் 'கண்டனர், கேட்டனர்' என்பன பன்மைக்குரிய சொற்களாக இருந்த போதிலும் அவற்றோடும் 'கள்' விசுவதியை பாவித்திருந்தமையை இலக்கணத்தை மீறும் செயலாகவே அடிக்கோடிட்டுக் காட்டியிருந்தார்.

அந்தவகையிலேயே கம்பனும் 'மகளிர்கள்' என்ற சொல் விடயத்தில் இலக்கண மீறலை ஏற்படுத்தினாலும் பல்லவர் காலத்தில் வாழ்ந்த ஆழ்வார்களே கம்பனுக்கு இந்த விடயத்தில் முன்னுதாரணமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

'மந்தரையும் கருத்தியல் மறு அமைப்பாக்கமும்' என்ற கட்டுரையில் கைகேயிடம் முரண்கட்டுமானத்தை ஏற்படுத்த மந்தரை என்ற பாத்திரத்தை கம்பன் எவ்வாறு நுட்பமாகச் செதுக்கி உள்ளான் என்பது குறித்துப் பேசுகின்றது. ஆனாலும் 'கைகேயி சூழ்வினை படலத்தில்' கைகேயி மனம் மாறுவதற்கு

'அரக்கர் பாவமும் அல்லவர் சூயற்றிய அறமும்

தூக்க நல்லருன் துறந்தனள் நாமொழி மடமான்'

என்று கம்பன் சித்திரிக்கின்றான். தேவர்கள் செய்த தவத்தை விட அரக்கர்கள் செய்த தவம் பெரியது. இருந்தும் அரக்கர் பாவம் செய்ததாலும் அதைவிட ஒரு படி மேலே தேவர்கள் அறம் செய்ததாகவும் இவையிரண்டும் சேர்ந்துதான் கைகேயியின் மனமாற்றத்திற்குக் காரணம் என்று கம்பனே கூறுவது கைகேயியை முளைச்சலவை செய்வதற்காக நுண்புலமையோடு சித்திரித்த மந்தரை பாத்திரத்தின் கனதியை ஒருவகையில் குறைத்து விடுகின்றதோ என்ற எண்ணத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

இராமனது வனவாசத்தில் குரங்கு, காகம், கழுகு, கரடி, அணில், மான் போன்ற உயிரினங்களுக்கும் இராமனுக்கும் இருந்த தொடர்பு குறித்து தமிழ் இலக்கியத்தில் சில கட்டுரைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆனால் இந்நூலில் உள்ள 'கிட்கிந்தா காண்டத்தில் தவளை' என்றதொரு கட்டுரையில் இராமனுக்கும் தவளைக்கும் உள்ள தொடர்பு குறித்தல்லாமல் கிட்கிந்தா காண்டத்தில் இடம்பெற்றுள்ள தவளைகள் பற்றிய சித்திரிப்பை மட்டும் வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது.

அகலங்கள் எழுதிய 'கம்பனில் நான்' நூலில் 'வான்மீகி இராமாயணத்தின் பல கிளைக்கதைகளையும் தமிழ் நாட்டார் இலக்கியத்தில் காணப்பட்ட இராமன் பற்றிய பல நாடோடிக் கதைகளையும் ஆழ்வார் பாசரங்களில் காணப்பட்ட சில அர்த்தமுள்ள சிறுகதைகளையும் தனது இராமாயணத்திலே வெளிப்படையாகவும் சூசகமாகவும் உட்பொருளாகவும் பலவகையில் பொதிந்து தமிழ் மரபுக்கேற்ற வகையிலே

கம்பன் காவியம் செய்தான்' என்று கூறுகின்றார்.

ஆனாலும் இராமாயணத்தின் கிளைக்கதை ஒன்றில் தவளை குறித்த பதிவொன்று உள்ளமையும் நினைவுக்கு வருகின்றது. இராமன் காட்டில் தண்ணீருக்காக ஒரு இடத்தில் தனது அம்பை ஊன்றியபோது அது ஒரு தவளையின் மேல் பட்டதாகவும் அப்போது அது கத்தாமலும் இருந்துள்ளது. பின்னர் அதனை அவதானித்த இராமர் நான் அம்பை ஊன்றும் பொழுது ஏன் நீ கத்தவில்லை என்று கேட்டபோது தான் எனக்கு துன்பம் வரும் போது 'இராமா இராமா' என்று அழைப்பேன் அந்த இராமனே அம்பால் குத்தும்போது நான் யாரை அழைப்பது என்று கூறியதாம்.

அந்தவகையில் இந்தக் கிளைக்கதையும் கம்பராமாயணத்துக்கு நிகராக இன்று வரை தொன்மமாகப் படைப்பாளிகளால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது என்பதற்கு

'உரிமைகள்

அளித்துக் காக்கும்

அரசாங்கங்கள்

ஊன்றிய அம்மின் கீழே

தேரைகள் ராமா என்னும்'

என்ற கவிதை எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது.

'கம்பனை நகல் எடுத்த திரையிசைப் பாடலாசிரியர்கள்' என்ற கட்டுரையில் கண்ணதாசன்,

வாலி, வைரமுத்து, பா.விஜய், நா.முத்துக்குமார், புலமைப்பித்தன், அகத்தியன், இளையராஜா போன்றவர்கள் கம்பராமாயணத்தின் பாதிப்பில் எழுதிய பாடல் வரிகளை தகுந்த ஆதாரத்தோடு ஒப்பிட்டுச் சுவைபட எழுதியுள்ளார்.

'புரம்பொருள் என்ன யார்க்கும்

இல்லையென்று என்ன நின்ற இடை'

என்று கம்பன் சீதை குறித்து வர்ணித்ததை உள்வாங்கியே

வைரமுத்து 'திராவிடக் காலகாதல்' குறித்து

'இல்லாத கடவுள் போல்

இடை கொண்ட பெண்ணே !'

என்று விழித்து அந்தக் கவிதையை எழுதியதற்கும் வழிகோலியது எனலாம்.

அதேபோல சீதை நடந்து செல்லும் பொழுது பாதம் நோகும் என்பதை அறிந்து பூமாதேவி பூக்களைப் பரப்பி விடுகின்றாள் என்பதை கம்பன்

'வல்லியை உயிர்த நில் மங்கையிவள் பாதம் மெல்லிய உறைக்கும் என அஞ்சி

வெளியெங்கும்

பல்லவ மலர்தொகை பரப்பினள்'

என்பதாய் புனைந்த கவிவரிகளே 'வா வெண்ணிவா உன்னைத்தானே' பாடலில்

'மலர் போன்ற பாதம் நடக்கின்ற போது

நிலம் போல உன்னை நான் தாங்க வேண்டும்' என்று வாலி திரையில் எழுதுவதற்கும் மூலகாரணமாகி விடுவதும் இந்தக் கட்டுரையை வாசித்ததும் நினைவில் வந்து போயின.

நவீன இலக்கியத்தில் மாத்திர மல்லாமல் பழந்தமிழ் இலக்கியத்திலும் தனக்கு இருக்கும் தாடனத்தை ஏற்கனவே நளவெண்பாவை வசன கவிதையில் எழுதி 'நளதமயந்தி' என்ற நூலின் வாயிலாக வெளிக்கொணர்ந்த நூலாசிரியர் 'கம்பராமாயணத்தில் அறிவியல்' என்ற இந்த நூலின் ஊடாக மேலும் அதனை உறுதிபட மெய்ப்பித்துள்ளார்.

□□□

நூல் : **விஞ்ஞானிகள் செய்த விஞ்ஞானிகள்**

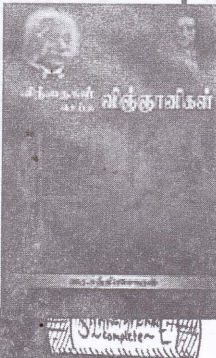
ஆசிரியர் : **ஆர். சந்திரசேகரன்**

வெளியீடு : **விண்மதி வெளியீடு**

விலை : **ரூபா 350/-**

இந்நூல் 12 விஞ்ஞானிகளின் வாழ்வு மற்றும் சிருஷ்டிகள் பற்றி விபரிக்கிறது. விஞ்ஞானிகளின் வாழ்க்கை மாணவர்களுக்குப் பல படிப்பினைகளைத் தரவல்லது. விஞ்ஞானிகளின் அயராத உழைப்பு உண்மைகளைத் தேடும் உறுதி, சிந்தனைச் செறிவு, என்பன போன்ற இயல்புகளை மாணவர்கள் உள்வாங்கிக் கொள்வர். இந்நூலில் விஞ்ஞான உண்மைகளும் கருத்துப்

படிவங்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப்பிணைந்து பல்வகைக் கோலங்களைத் தரும் படைப்புக்களமாக அமைந்துள்ளது. பயனுள்ள இந்நூலினை ஆக்கித்தந்த ஆசிரியர் பெரும் பாராட்டுக்குரியவர்.

ஆக்கமும் அழிவும்

பேராசிரியர் யூஸுப் ஐமான் ஓர் ஆய்வுக்குத் தேவையான தாவரமொன்றை அவதானிக்க கொழும்பில் இருந்து கண்டி நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருந்தார். அவருடன் அவரது உதவியாளர் கலாநிதி அம்ரி மரிக்காரும் இருந்தார். அன்று ஒரு விடுமுறை தினமாக இருந்ததனால் பாதையில் குறைந்த அளவு வாகனங்களே ஓடிக்கொண்டிருந்தன. அதனால் பேராசிரியரின் கார்ச்சாரதி இஸ்மத் சற்று வேகமாகவே காரை ஓட்டிச் சென்றான். அதைப்பற்றிப் பேராசிரியருக்கு, எந்த அக்கறையும் இருக்கவில்லை. அவர் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த ஓர் ஆய்வு சம்பந்தமான விடயமே அவரின் சிந்தனையில் சதா சுழன்று கொண்டிருந்தது. பேராசிரியரைத் தொடர்ந்து அவதானித்துக் கொண்டு வந்த கலாநிதி அம்ரி மரிக்கார் ஏற்ற தருணம் ஒன்று வரும்வரை காத்திருந்து பேராசிரியரின் மௌனத்தைப் பற்றி வினவி நின்றார்.

“புரொபசர் சேர், நீங்கள் எதுவுமே கதைக்காமல் வருகிறீர்கள். நான் நினைக்கிறேன், நீங்கள் ஒரு விடயத்தை ஆழமாகச் சிந்திக்கிறீர்கள் என்று?”
 “அம்ரி மரிக்கார், நீங்கள் நினைத்தது சரி. மின்வளத்துறை அமைச்சர் என்னிடம் ஒப்படைத்த ஆய்வு சம்பந்தமாக ஒரு அறிக்கை கேட்டிருக்கிறார். அவ்விடயமாக நான் இதுவரை செய்த ஆய்வுகளில் எந்த முன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். அதனால் நாளுக்கு நாள் அவரின் அழுத்தங்கள் அதிகரித்த வண்ணம் இருக்கின்றன. நாம் இப்போது செல்வதுகூட எமது ஆய்வுகளுக்குத் தேவையான ஒரு தாவரத்தின் பண்புகளை அவதானிப்பதுக்குத்தான்.”

“புரொபசர் சேர், நீங்கள் அதைப்பற்றி எனக்கு எதையும் அறியத்தரவில்லையே ?”
 “அம்ரி மரிக்கார், ஒரு சில விஞ்ஞானிகளும் அதிகாரிகளும் நான் போய் வரும் இடங்களைச் சதா அவதானித்த வண்ணம் இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் நான் இந்த நடைமுறையைப் பின்பற்றுகிறேன். உங்களில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை. எனது நடைமுறையைப் பற்றி நீங்கள் ஏதும் தவறாக நினைக்க வேண்டாம்.”

“புரொபசர் சேர், நாம் அவதானிக்கச் செல்லும் அந்தத் தாவரம் பேராதனைத் தாவரவியல் பூங்காவில் இருக்குமென்றே நினைக்கிறேன்.”

உ.திருவடையார்

“பேராதனையில் அமைந்திருப்பது ஒரு செயற்கைத் தாவரவியல் பூங்கா. அதனால் அங்கே எமக்குத் தேவையான அந்தத் தாவரம் அநேகமாக இருக்காது. கண்டிதலதா மாளிகைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் உடவத்த காட்டில் அந்தத் தாவரம் இருப்பதாக ஒரு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. எமது ஆய்வுகளுக்கு அத் தாவரத்தினாலாவது ஏதும் நன்மைகள் கிடைக்குமா என்பதைக்கூட அதை நன்கு அவதானித்து அதன் பண்புகளை ஆராய்ந்ததன் பின்புதான் முடிவு செய்ய வேண்டி வரும்.”

“புரொபசர் சேர், நாம் கற்றுணர்ந்தவற்றுக்கு இணங்க, 20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இருந்தே எமது நாட்டில் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு நிலவி வந்திருக்கின்றது. மனிதனின் தான்தோன்றித்தனமான சில நடவடிக்கைகளாலும் அவன் இயற்கைக்குச் செய்த தீங்குகளினாலும் நீர் மின்சார உற்பத்தி அருகிப் போக, அவைதான் மின்சார மாபியாவளர்வதற்குக் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம் என நான் நினைக்கிறேன்.”

“அம்ரி மரிக்கார், நாம் இப்போது 2050ஐ அண்மித்து விட்டோம். 20ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இருந்து இதுவரை மின்சார மாபியாவளர்வதற்கு நீர் மின்சார உற்பத்தி அருகிப் போனதைவிட மேலும் பல காரணங்கள் இருந்திருக்கின்றன. அவை எல்லாவற்றையும்விட கடந்த 50 வருட காலப் பகுதியில் உருவான சகல அரசுகளும் அதன் தலைவர்களும் அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும் இந்த மாபியாவை வளர்க்க உதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் முக்கியமானதொரு விடயமாகக் கருதப்பட வேண்டியுள்ளது.”

“புரொபசர் சேர், நீர், நிலக்கரி, டீசல் எனப் பல்வேறு மூலப் பொருட்களால் நாம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்துகொண்டு வந்தாலும் ஒவ்வொரு கால கட்டங்களில் அப் பொருட்களின் பற்றாக்குறை மின் உற்பத்தியை வெகுவாகப் பாதித்துவிட்டது அல்லவா?”

“ஆம், அதைவிட சனத்தொகை வுளர்ச்சி, கைத்தொழில்களின் அதிகரிப்பு, இலக்ட்ரோனிக் கருவிகளின் பாவனை, புவி வெப்பமடைதல், ஆடம்பர விழாக்கள், மூட நம்பிக்கைகள், பக்திப் பரவசம் என்பவற்றால் மின்பாவனை அதிகரித்துக் கொண்டு வந்துள்ளது என்பதுதான் உண்மை. அதிகரித்து வந்த மின்பாவனையை

ஈடு செய்ய, மனிதன் அணுசக்தியைப் பயன்படுத்தப்போய் பல அனர்த்தங்களையும் சந்தித்து இருக்கிறான்.”

“புரொபசர் சேர், எமது ஆய்வின் மூலம் உருவாகப் போகும் ஒளித்தாவரத்தின் மூலமும் இயற்கை அனர்த்தங்கள் உருவாகும் சாத்தியங்கள் இருக்கின்றனவா?”

“ஏனில்லாமல்? வரலாறுபூராக மனிதன் இயற்கைக்கு சவால் விட்டபோது அதன் மூலம் ஏராளமான பக்க விளைவுகளும் அனர்த்தங்களும் உருவாகி இருக்கின்றன. எமது ஒளித்தாவரத்தாலும் அவ்வாறான பக்கவிளைவுகள் உருவாகும் சாத்தியங்கள் உள்ளன. நாம் அவ்வாறான பக்க விளைவுகளைக் குறைத்து ஒளித் தாவரத்தை உலகுக்கு அறிமுகம் செய்துவைக்க நீண்ட காலம் எடுத்தாலும் அதன் மூலம் குமிழ்களுக்கான மின் பாவனையை வெகுவாகக் குறைத்து ஏனைய தேவைகளுக்கு மின்சாரத்தைத் தாராளமாகப் பயன்படுத்த முடியுமானதாக இருக்கும்.”

“புரொபசர் சேர், சென்ற நூற்றாண்டில் இருந்து இதுவரை அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் சீனாவிலும் வாழ்ந்த பல விஞ்ஞானிகள் ஒளி உமிழும் ஒரு வகைத் தாவரங்களை உருவாக்க முயற்சிகள் மேற்கொண்டு இருந்தாலும் அவர்களுக்குப் பூரண வெற்றி கிட்டவில்லை. எனினும் நீங்கள் மிகவும் திறமைசாலி அதுமட்டுமல்ல, மரபணுவியலில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர். வெற்றி கிட்டும் வரை ஆய்வுகளை முன்னெடுத்துச் செல்பவர். அதனால் எமது நாடு உங்களில் பூரண நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது.”

அப்போது சாரதி இஸ் மத் குரல் கொடுத்தான்.

“சேர், உங்களுடைய மாமனார் வீட்டுக்கு அருகே நாங்கள் வந்து விட்டோம்”.

“நாம் கொழும்பில் இருந்து அவ்வளவு தூரம் வந்துவிட்டோமா? சூரி மாமனார் வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் காரை நிறுத்து. நான் சிறிது ஓய்வு எடுத்து விட்டுத்தான் கண்டி நோக்கிச் செல்ல வேண்டும்.”

அதன் பிரகாரம் மாடியாவின் மீதிருந்த பாலத்தைத்தாண்டி சற்றுத் தூரம் சென்ற கார் பேராசிரியரின் மாமனார் வீட்டுக்கு முன்னால் நிறுத்தப்பட்டது.

பேராசிரியரும் அவரது உதவியாளர் அம்ரி மரிக்காரும் காரில் இருந்து இறங்கிக்

கொண்டனர். வீட்டின் கேட் மூடப்பட்டிருந்ததனால் கலாநிதி அம்ரி மரிக்கார் அழைப்பு மணியை அழுத்த, சற்று நேரத்தில் பேராசிரியரின் மாமனார் அங்கே சமூகம் கொடுத்தார்.

“மாமா, அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்.”

“அலைக்குமுஸ்ஸலாம். வந்திருக்கிறது எங்கட புரொபசர் மகனல்லவா? வாங்க, வாங்க?”

மாமனார் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் பேராசிரியரை வரவேற்றார்.

தனது தேவைகளுக்காக கண்டி நோக்கிச் செல்லும் ஒவ்வொரு முறையும் பேராசியர் அவர்கள் அங்கே தாமதித்து ஓய்வு எடுத்துச் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

“மாமா முன்பு இருந்ததைவிட இந்தப் பகுதியிலும் வெப்பம் அதிகரித்து இருக்கிறது போல.”

“மனிதர்கள் தங்களது அற்ப தேவைகளுக்காக வேண்டி மரம் மட்டை, செடி கொடி, வயல் வெளி எல்லாவற்றையும் அழித்து விட்டார்கள். அதனால் இந்தப் பிரதேசத்திலும் காலநிலை மாறிவிட்டது. சில காலங்களில் இந்த மாஓயாகூட வற்றிப் போகிறது.”

“மாமா, நாங்கள் இயற்கைக்கு தீங்கு செய்தால் இயற்கை எமக்கும் தீங்கு செய்யும் என்பதுக்கு இது ஒரு நல்ல உதாரணம்.”

“மகன், சற்று பொறுங்கள், செவ்விளநீர் இருக்குகிறது. அது தாகத்துக்கு இதமாக இருக்கும்.”

அவ்வாறு சொன்ன மாமனார் அங்கிருந்து அகன்று செல்ல, பேராசிரியர் பக்கத்தில் இருந்த தனது பாட்டனாரின் நூலகத்துக்குள் நுழைந்து கொண்டார். அங்கே கணிதம், விஞ்ஞானம், அறிவியல், சமூகவியல், சரித்திரம், இலக்கியம், ஜோதிடம், கைரேகை சாத்திரம் எனப் பல்வேறுபட்ட நூல்கள் இருந்தன. அவற்றுள் ஒரு சில நூல்களை எடுத்து மேலெழுந்தரீதியாக நோட்டமிட்ட அவரின் கவனம் ஒரு நூலில் இருந்த சில பக்கங்களில் நிலைத்து நின்று விட்டது. 20ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆப்ரஹாம் கோஷர் எனும் புகுத்தறிவுவாதியால் எழுதப்பட்டு, சிங்களத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருந்த நூலொன்றே அது. அந்நூலில் இருந்த ஓர் அத்தியாயம் அவரை மிகவும் கவர்ந்தது. ‘ஓலுமடுவில் பற்றி எரியும் வனம்’ எனும் தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருந்த அவ்வத்தியாயத்தை மேலெழுந்த ரீதியாக

வாசித்த அவருக்கு அங்கு வரும் தாவரம் கிடைக்குமாயின் அதைத் தனது ஆய்வுகளுக்கு உட்படுத்தி வெற்றி பெற முடியுமாகும் என ஓர் எண்ணம் ஏற்பட்டது. அதன் பண்புகளுக்கு அமைய தாம் இப்போது அவதானிக்கச் செல்லும் தாவரம் கூட அதை ஒத்த ஒரு தாவரமாக இருக்கலாம் எனவும் அவருக்கு எண்ணத் தோன்றியது.

அப்போது அவரது மாமனார் செவ்விளநீருடன் அங்கே சமூகமளித்தார்.

“மகன், செவ்விளநீரைக் குடித்து விட்டு புத்தகத்தை வாசியுங்கள்”.

செவ்விளநீரைப் பெற்றுக் கொண்ட பேராசிரியர் அவர்கள், அதை அங்கிருந்த கதிரையொன்றில் அமர்ந்து அருந்தி முடித்தார்.

“மாமா, இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள ஒரு வீடியம் எனது ஆய்வுகளுக்காகத் தேவைப்படுகிறது. அதை நான் எடுத்துச் சென்று, படித்து விட்டு, மீண்டும் வரும்போது எடுத்து வருவேன். அதற்கு நீங்கள் அனுமதி தர வேண்டும்.”

“மகன் உங்களுக்கில்லாத புத்தகமா? நீங்கள் இளம் வயதிலேயே விஞ்ஞானத்துறையில் ஒரு பேராசிரியராக உருவாகி விட்டீர்கள். அது எங்களுடைய குடும்பத்துக்கு பெருமை தருகிறது. பாட்டனார் இருந்திருந்தாரென்றால் அவரும் சந்தோஷப்பட்டிருப்பார். சிறுவயது முதல் உங்களுக்கு இருந்த அறிவையும் ஆற்றலையும் வைத்து நீங்கள் என்றோ ஒரு நாள் விஞ்ஞானத்துறையில் ஒரு பேராசிரியராக வருவீர்கள் என அவர் அடிக்கடி சொன்னது எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது.”

“மாமா, பாட்டனாரின் இந்த நூலகத்தை நீங்கள் நன்கு பராமரிக்கிறீர்கள். அதைப் பற்றி நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இப்போது எனது ஆய்வொன்று சம்மந்தமாகத் தகவலொன்றைப் பெறுவதற்கு அவசரமாக ஒரு பயணம் போக வேண்டி இருக்கிறது. அதனால் எனக்கு உத்தரவு தாருங்கள்”.

போராசிரியர் அங்கிருந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு காரில் வந்து அமர்ந்து கொண்டார். கார் கண்டிசை நோக்கிப் பயணத்தை ஆரம்பித்தது. அவர் கலாநிதி கோஷரின் நூலில் குறிப்பிட்ட அத்தியாயத்தை பலமுறை வாசித்தார்.

“சேர், உங்களது பாட்டனாரின் நூலகத்தில் இருந்து எடுத்து வந்த புத்தகத்தின் ஒரு சில பக்கங்களை நீங்கள் பலமுறை வாசிப்பதை

நான் அவதானித்துக் கொண்டுதான் வருகிறேன்.”

“அம்ரி மரிக்கார், நீங்கள் நினைத்தது சரி. 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தில் வாழ்ந்த ஒரு பகுத்தறிவுவாதியான கலாநிதி ஆப்ரஹாம் கோஷர் எழுதிய ஒரு புத்தகத்தின் சிங்கள மொழிபெயர்ப்புத்தான் இந்த புத்தகம், ‘தெய்வங்களும் பூதங்களும்’ என்பதுதான் இந்தப் புத்தகத்தின் பெயர். அவர் ஒரு ஆசிரியராக எமது நாட்டிற்கு வந்து தொழில் புரிந்தாலும் இந்தியாவில் கேரளாவை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். மனிதர்களின் மூட நம்பிக்கையை அகற்றப் பெரிதும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்த சமயம் அவருக்கேற்பட்ட அனுபவங்களை இப்புத்தகத்தில் விபரிக்கிறார்.”

“புரொபசர் சேர், தாங்களது ஆய்வுகளுக்கு உதவக் கூடிய ஏதாவது தடயங்கள் அந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கிறதா?”

“ஆம், அம்ரி மரிக்கார். முல்லைத் தீவு, மான் குளத்தில் வாழ்ந்த ஒரு சிலரின் மூட நம்பிக்கையொன்றை அகற்றுவதற்காகக் கலாநிதி ஆப்ரஹாம் கோஷர், 1930இல் ஒரு காட்டுப் பிரதேசத்துக்குள் அமைந்த ஓழுமடு எனும் இடத்துக்குச் சென்றிருக்கிறார். அங்கே ஒரு இடம் பற்றி எரிவது போல் இருந்ததாம். அங்கிருந்தவர்கள் அது சில பூதங்களின் செயல் என நம்பி, அச்சம் கொண்டு அப்பிரதேசத்தில் வேட்டையாடுவதைத் தவிர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். அச்செயற்பாட்டுக்கு பூதங்கள் காரணம் அல்ல, ஒரு பூஞ்சணம்தான் காரணம் என நிறுவி, அங்கிருந்த மக்களின் மூட நம்பிக்கையை அவர் அகற்றி இருக்கிறார்.”

“புரொபசர் சேர், நாங்கள் இப்போது அவதானிக்கப் போகும் தாவரம் கலாநிதி ஆப்ரஹாம் கோஷர் சொன்ன தாவரமாகவே இருக்குமா?”

“அம்ரி மரிக்கார், எனக்கு கிடைத்த தகவல்களின் படி, கலாநிதி ஆப்ரஹாம் கோஷர் சொல்லும் தவரமும் நாம் அவதானிக்கப் போகும் தாவரமும் ஒன்றாகவே இருக்குமென நான் அனுமானிக்கிறேன். சரி, போய்ப் பார்த்து விடுவோம். எமது ஆய்வுக்கு அதனால் ஏதும் நன்மை விளையும் என்றால் அதன் மாதிரிகளை பெற்றுக் கொண்டு வருவோம்.”

“சேர், நாம் உடவத்தை காட்டுக்கு அருகே வந்து விட்டோம்.”

கார்ச் சாரதி இஸ்மத் குரல் கொடுக்க, பேராசிரியரும் அவரின் உதவியாளரும்

வாகனத்தில் இருந்து இறங்கிக் கொண்டனர். அருகே பேராசிரியருக்குத் தகவல் கொடுத்த மாணவன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

“சேர், வானம் மப்பும் மந்தாரமுமாக இருக்கிறது. அதனால் காட்டுக்குள் இருள் நன்றாகப் படர்ந்திருக்கும்.”

“ஆனந், நன்கு இருள் சூழ்ந்த இடத்தில் வைத்து நாம் அந்தத் தாவரத்தை அவதானிப்பதுதான் நன்றாக இருக்கும்.”

“சேர், இருளின் நடந்து செல்வது சிரமம் என்பதைத்தான் நான் சொல்ல வந்தேன்.”

“சரி, அதைப்பற்றிக் கவலை வேண்டாம். இந்த இயற்கை வனத்துக்குள் வாகனத்தில் செல்லாது நாம் நடந்து சென்றால்தான் அது இயற்கையைப் பாதுகாப்பதாக அமையும்.”

“சேர் அப்படியென்றால் நாம் பயணத்தை ஆரம்பிப்போம்.”

அவர்கள் பயணத்தை ஆரம்பித்தனர். படிப்படியாக வனத்துக்குள் இருள் அதிகரித்துக் கொண்டே சென்றது.

“அம்ரி மரிக்கார் தலதா மாளிகையின் புனிதத்துவம்தான் இந்த வனத்துக்கு பாதுகாப்பு அளித்த வண்ணம் நிற்கிறது. இல்லாவிட்டால் மாநகரசபை பிரதேசம் ஒன்றுக்குள் இருக்கும் இவ்வியற்கை வனம் இன்று ஜன நடமாட்டம் நிறைந்த ஒரு குடியிருப்புப் பிரதேசமாக மாறியிருக்கும். அதனால் புனித தலதா சின்னத்தின் மீது சிங்கள பௌத்தர்கள் வைத்திருக்கும் பக்தியை நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.”

நீர்நறுக்களைத் தாண்டிக் கொண்டு, சிறு பற்றைகளை கோதிக் கொண்டு, பூச்சிகள் எழுப்பும் பல்வேறு சத்தங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு அங்கே நடந்து செல்வது சிரமமாக இருந்தாலும் அவற்றை அவர்கள் அப்போது பெரிதுபடுத்த வில்லை.

பதினைந்து நிமிட பயணத்தின் பின் அவர்கள் அவ்விடத்தை அடைந்து விட்டார்கள். கலாநிதி ஆப்ரஹாம் கோஷர் தனது நூலில் விபரித்த அதே காட்சியைக் கண்டு, பேராசிரியர் யூசுப் ஐமான் அதிர்ந்து போய் விட்டார். அப்போது கலாநிதி அம்ரி மரிக்கார் குரல் கொடுத்தார்.

“சேர், உங்களது முகத்தோற்றம் நீங்கள் பிரமித்துப் போய் விட்டீர்கள் என்பதையே எடுத்துக் காட்டுகிறது.”

“ஆம், அம்ரி மரிக்கார். அன்று ஆப்ரஹாம் கோஷரும் இவ்வாறு பிரமித்துப்

போய் இருப்பார் என்றே நான் நினைக்கிறேன்.”

“அவரின் பிரமிப்பை அவர் எழுதிய நூலில் விபரித்து இருப்பார் என்றே நினைக்கிறேன். அதை நீங்கள் வாசித்துக் காட்டினால் எமக்கும் சுவைக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.”

“அம்ரி மரிக்கார், கோவூர் தனது வியப்பை இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார் ‘அன்று இரவு இருளும் அமைதியும் சூழ்ந்து, காணப்பட்ட வனத்துக்குள் ஒரு மைல் தூரம் பயணம் செய்த நாம் சிறிய மைதானம் ஒன்றுக்குள் நுழைந்தோம். அங்கிருந்து நூறு யார்களுக்கு அப்பால் பிரகாசமாய் இருந்த மரங்களைப் பார்க்குமாறு சின்னையா எமக்குச் சொன்னான். அவன் ஏற்கனவே சொன்னவை உண்மையாகவே இருந்தன. அவன் காட்டிய திசையில் ஏறத்தாழ முப்பது மரங்கள் நின்றன. உயர்ந்து வளர்ந்திருந்த அந்த மரங்களின் தண்டுப் பகுதிகள் நெருப்புத் தணலாக மினுங்கிய வண்ணம் இருந்தன. தொலைநோக்கி ஒன்றின் மூலமாக பார்வையிட்ட எனக்கு எனது வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத ஒரு காட்சியாகவே அது அமைந்து இருந்தது. அந்த மரங்களுக்கு இடையே இருந்த இரண்டு மரங்கள் எவ்வளவு பிரகாசமானதாக இருந்ததெனின் இலைகள் உதிர்ந்து போன அவற்றின் கிளைகள் கூட நன்கு புலப்படக் கூடியவையாகத் தென்பட்டன. அம்ரி மரிக்கார், என்னைப் போல நீங்களும் பிரமித்து நிற்பதை உங்கள் முகத்தோற்றம் காட்டுகிறது.”

“புரொபசர் சேர், அந்த மரங்களில் காணப்பட்ட பிரகாசத்துக்கு காரணம் என்ன என்பதை, கலாநிதி கோவூர் எவ்வாறு விபரிக் கிறார் என்பதையும் அறிந்துகொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன்.”

“அவர், அந்த மரங்களில் ஏற்பட்ட பிரகாசத்துக்கு ஒரு வகை பங்கல்களே காரணம் என்கிறார், அவை உயிருள்ள மரங்களை விட, இறந்த மரங்களிலேயே அதிகளவில் காணப்படும் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். பகல் நேரங்களை விட, இரவு நேரங்களிலேயே அவை அதிக பிரகாசத்தைத் தரும் என்பதையும் சொல்லி வைத்திருக்கிறார்.”

“புரொபசர் சேர், நாம் இப்போது அவதானித்துக் கொண்டு நிற்கும் மரங்களில் உள்ள பிரகாசத்துக்கும் ஒரு வகையான பங்கல்களேதான் காரணம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.”

அதன் பிறகு பேராசிரியர் அந்தப் பங்கல்களை மேலெழுந்த ரீதியாக அவதானித்தார்.

“அம்ரி மரிக்கார், உங்கள் கூற்று சரி. கலாநிதி கோவூர் குறிப்பிடும் பங்கல்களை ஒத்த ஒரு வகைப் பங்கல்கள்தான் இவையும்.”

“புரொபசர் சேர், இவை எமது ஆய்வுகளுக்கு உதவுமென்றே நினைக்கிறேன். அதனால் இவற்றில் இருந்து சில பகுதிகளைப் பெற்றுக் கொள்வோமா?”

“வேண்டாம், இது ஒரு பொது இடம். முன் அனுமதியின்றி இங்கிருந்து எதையும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. முறைப்படி அனுமதியொன்றைப் பெற்றுக் கொண்டு, பிறிதொரு தினத்தில் இங்கே வந்து நாம் அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வோம்.”

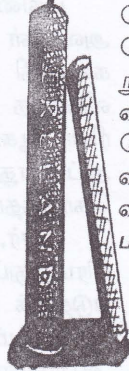
நூல் : நூலக அபிவிருத்தி முகாமைத்துவம்

ஆசிரியர் : ந. அனந்தராஜ்

வெளியீடு : நந்தி பதிப்பகம்

விலை : ரூபா 300/=

இந்நூல் பாடசாலைகளில் நிலவும் கல்வியின் வீழ்ச்சிப் போக்குக்கான காரணங்களை இனங்கண்டு அதற்கான பரிகார நடவடிக்கைகளை எவ்வாறு மேற்கொள்ளலாம் என்ற சிந்தனையின் விளைவாக ஆய்வு செய்து, கல்வி அபிவிருத்திக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ள பாடசாலை நூல்நிலையங்களை வினைத்திறனுடையதாக செயற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் தோற்றம் பெற்றது. பாடசாலை நூலகங்களுக்கான வாண்மை விருத்தி, வாசிப்புத் திறனை மேம்படுத்தல், போன்ற விடயங்களை ஊக்கப்படுத்தும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மிகவும் பயனுள்ள நூல்.

அதன் பிறகு பேராசிரியர் கொழும்பு நோக்கி வந்தார். பிறிதொரு தினத்தில் மீண்டும் அங்கு சென்ற அவர் முறையாகப் பெற்றுக் கொண்ட அனுமதியுடன் அப்பங்கல்களில் இருந்து ஒரு தொகுதியைப் பெற்றுத் தமது ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

காலம் வேகமாகச் சுழன்றது. மின்குமிழ் ஒன்றுக்குப் பதிலாக தாவரமொன்றின் உதவியோடு மாற்று ஒளியொன்றைக் கண்டு பிடிக்கும் அவரது ஆய்வுகளுக்கு எதிராக, மின்சார மாபியா தொழிற்பட ஆரம்பித்து இருந்தது. பேராசிரியரின் ஆய்வுகளுக்குச் செலவிடப்பட்ட பணத்தைப் போல பல மடங்குப் பணம் அவ்வாய்வைக் குலைப்பதற்காகச் செலவிடப்பட்டது. அது சாத்தியப்படாத சந்தர்ப்பத்தில் அரசியல் தலையீடுகள் செய்யப்பட்டன. அச்சுறுத்தல்கள் விடுக்கப்பட்டன. அதுமட்டுமல்ல ஒளித்தாவரத்தினால் இயற்கையின் சமநிலை பாதிப்படையலாம் எனத் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கவும் ஆரம்பித்து விட்டனர். பேராசிரியருடன் கருத்து முரண்பாடு கொண்ட ஒரு சில விஞ்ஞானிகளும் அவர்களுடன் இணைந்து கொண்டனர். அத்துடன் மின் குமிழ் உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகளில் தொழில் புரியும் ஊழியர்கள் ஒளித்தாவர ஆய்வு வெற்றி பெறுமாயின் தாம், தமது தொழில்களை இழக்க வேண்டி வரும் என ஆர்ப்பாட்டங்கள் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டனர். இவற்றால் அச்சமுற்ற மின்வளத்துறை அமைச்சு, ஒளித்தாவரக் கண்டு பிடிப்புக்கான ஆய்வை நிறுத்தி விடும்படி பேராசிரியரைக் கேட்டுக் கொண்டது. அதற்கு அவர் மறுப்புத் தெரிவிக்க ஒரு நாள் முகமுடிக்கும்பல் ஒன்றினால் அவரின் ஆய்வு கூடம் சுற்றி வளைக்கப்பட்டது.

“புரொபசர் சேர், உங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் தேவையோ, நாங்கள் அவ்வளவு பணத்தையும் தருவதற்கு தயாராக வந்திருக்கிறோம். அதைப் பெற்றுக் கொண்டு, ஒளித்தாவரத்தை நீங்களே அழித்து விட்டு, அது சம்பந்தமான ஆய்வை நிறுத்தி விடுங்கள். நீங்கள் அதற்கு தயங்குவதாயின் நாமே அதைச் செய்வதற்குத் தயாராக வந்திருக்கிறோம்.”

“அதை அழித்து விட என்னால் முடியாது.”

“நீங்கள் சொல்வதை ஏற்க நாங்கள் தயாரில்லை. அதை நீங்கள் வெளிநாடொன்றுக்கு விற்கப் போவதாக எமக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.”

“அத்தகவல் பொய்யாக இருக்கலாம். தயவு செய்து நீங்கள் எல்லோரும் இங்கிருந்து போய் விடுங்கள்.”

“எமது மேலிடத்து உத்தரவுக்கு அமைய ஒளித்தாவரத்தை நீங்கள் எம்மிடம் ஒப்படைக்கும் வரை நாம் இங்கிருந்து போகமாட்டோம்.”

“ஒளித்தாவரம் இன்னும் பரிசோதனை நிலையிலேயே உள்ளது. அது தீயசக்தியொன்றின் கைகளுக்குக் கைமாறினால் அதன் மூலம் இயற்கைச் சமநிலை அற்றுப் போகக்கூடிய சாத்தியங்கள் உள்ளன.”

“புரொபசர் சேர், நீங்கள் சொல்பவற்றை எம்மால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. தயவு செய்து நீங்கள் இங்கிருந்து போய் விடுங்கள். அவ்வாறு நீங்கள் போக மறுத்தால் நாம் உங்களை இங்கிருந்து பலவந்தமாக வெளியேற்றிவிட்டு ஒளித்தாவரத்தைக் கைப்பற்றுவோம்.”

பேராசிரியர் அங்கிருந்து வெளியேற வில்லை. அதனால் அவர் ஆயுத முனையில் வெளியேற்றப்பட்டார். அதன் பிறகு ஆய்வு கூடத்தில் பணியாற்றிய ஓர் ஊழியன் வந்து ஒளித்தாவரம் வைக்கப்பட்டிருந்த இரகசிய அறையைச் சுட்டிக் காட்டினான். உடனே ஒளித்தாவரத்தை அங்கிருந்து கைப்பற்றியவர்கள் ஆய்வுக்கூடத்துக்கு வெளியே அதைக் கொண்டு வந்து வைத்துவிட்டு அழிப்பதற்குத் தயாரானார்கள்.

சூரிய ஒளி, பரிசோதனை நிலையில் இருந்த ஒளித்தாவரத்தின் மேல் பட்டதுதான் தாமதம், அதன் கலங்கள் பிரிவடைய ஆரம்பித்து விட்டன. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தாவரமாக வளர்ந்து எங்கும் பெருக ஆரம்பித்து விட்டன. அதற்கு ஓர் எல்லை இருக்கவில்லை. ஆய்வுகூடத்தைச் சுற்றியிருந்த மரம், செடி, கொடிகளில் பற்றிப் படர்ந்து அவற்றின் சாற்றை உறிஞ்ச ஆரம்பித்து விட்டன.

அதுமட்டுமல்ல, அதன் பெருக்கம் ஆய்வுகூட எல்லையைத் தாண்டி நகரை நோக்கி, நகரின் எல்லையைத் தாண்டி நாட்டுக்குள்ளும் மிக வேகமாகப் பரவ, ஆரம்பித்து விட்டது. அவை மரத்தளபாடங்களையும் விட்டு வைக்கவில்லை. அன்று மாலை படிப்படியாக இருள் சூழ ஆரம்பித்ததும் சூழல் எங்கும் ஒளிமயமாகிவிட்டது.

□□□

ஒரு நூலில் இடம்பெறும் நூலியல் தரவுகளில் 'பதிப்பாசிரியர்' பற்றிய எமது புரிதலைக் கடந்த இரு இதழ்களில் ஆராய்ந்திருந்தோம். அடுத்ததாக, நூலியல் தரவுகளில் முக்கிய அம்சங்களிலொன்றான நூலின் 'பதிப்பு' தொடர்பான குறிப்பு ஒரு நூலில் எவ்வாறு இருக்கவேண்டும் என்பதை இந்த இதழில் ஆராய்வோம்.

'அறிவுசார்ந்த சொத்தாகிய' ஒரு நூலின் தலைப்பிரசவத் திகதியே அந்நூலின் 'பதிப்பு' என்று சுட்டப்படுகின்றது. 1வது பதிப்பு, மார்கழி 2006 என்றால் அதன் கருத்து, ஆக்கியோன் அந்த நூலை முதன் முதலில் அறிவுலகத்திற்கு மார்கழி 2006இல் வழங்கிவைக்கிறான் என்பதாகும். அந்த நூல் விற்றுத் தீர்ந்தபின் மீண்டும் வைகாசி 2009இல் திருத்தமேதுமின்றி மீள அச்சிட்டு வழங்கப்பட்டால் அதனை 2வது பதிப்பு வைகாசி 2009 என்று குறிப்பிடவேண்டும். மூன்றாவது தடவையும் அந்த நூல் சில புதியதகவல்களை உள்ளடக்கி 2011இல் வெளிவருமாயின் 3வது (திருத்திய)பதிப்பு, 2011 என்று குறிப்பிடவேண்டும்.

இந்தப் பதிப்பு விசயத்தை அச்சகத்துடனோ அதனை வெளியிடும் நிறுவனத்துடனோ முடிச்சுப் போடுவதும், குறித்த பதிப்பகத்தின் முதற் பதிப்பு என்று போடுவதும் மிகப்பெரும் தவறாகும். இந்தத் தவறை ஒருபதிப்பாளர் அல்லது அச்சகம் மேற்கொள்ளும்போது நிலைமை சிக்கலாகவும் குழப்பமாகவும் மாறிவிடுகின்றது. இது எப்படி என்பதை இவ்வுரையில் பின்னர் பார்க்கப் போகின்றோம். அதற்கு முன்னதாக ஒரு நூலின் விவரணத்திற்கு இந்தப் பதிப்பு விபரம் ஏன் தேவைப்படுகின்றது? அதன் முக்கியத்துவம் என்ன என்பதை சுருக்கமாகப் பதிவுசெய்கின்றேன்.

நூல் என்பது ஒருபடைப்பாளியின் அறிவுத்தேட்டத்தை அடுத்தவருக்கு வழங்கும் ஒரு அறிவுக் கொள்கலமாகும். எந்தக்

கொள்கலத்தில் உள்ள அறிவுத்தகவலுக்கும் ஒரு உணவுப்பண்டம் போன்றே ஒரு Expiry date அல்லது Use by date உண்டு என்பதை ஆழமாகச் சிந்திப்பவர் எவரும் புரிந்துகொள்வர். சாகாவரம் பெற்றவை சங்க இலக்கியங்கள் போன்று வரலாற்றை மாற்றிய குறிப்பிட்ட சில நூல்களே. ஒரு நூலின்கண் பொதிந்துள்ள அறிவை நாம் உள்வாங்கிக் கொள்ளும் வேளையில் அது வெளிவந்த காலத்தையும் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். சமூக, அரசியல் மற்றும் தூயவிஞ்ஞான நூல்களின் பயன்பாட்டுக்காலம், இலக்கிய, வரலாற்று நூல்களை விட குறைவானது. நவீன அரசியல் பற்றிய ஒரு நூலைத் தேடும் வாசகர் 1956இல் வெளிவந்த நூலைவிட 2014இல் வெளிவந்த நூலையே அதிகம் விரும்புவார். பதிப்பு ஆண்டு இரண்டு நூலிலும் போடப்படாதவிடத்து அவரது தேர்வுக்கு வழி தான் ஏது?

இன்று வெளிவரும் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களில் 30 சதவீதமான நூல்கள் பதிப்பு விபரம் அற்றவையாகவே உள்ளன. நூல் தேட்டத்தின் பதிவுக்காகத் தேடிப்பெற்ற நூல்களில் 2014-2015 காலகட்டத்தில் வெளிவந்ததாக நான் நம்பிய சுமார் 25 நூல்களில் வெளியிட்ட ஆண்டு விபரமே முற்றாகக் காணப்படவில்லை. சில நூல்களின் முன்னுரையை வாசிக்கும் போதுதான் இந்நூலின் முதற்பதிப்பு முன்னர் வெளிவந்துள்ளது என்ற தகவலைப் பெறமுடிகின்றது. இதிலிருந்து ஒரு நூலின் பதிப்பு விபரத்தின் முக்கியத்துவத்தை நாம் பூரணமாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்பதையே உணரமுடிகின்றது. 'பதிப்பு விபரம் அற்ற ஒரு நூலின் நிலை, தனது பிறந்த தினத்தையே அறியாத ஒரு குழந்தையின் எதிர்காலம் போன்றதாகும்.

அசட்டு மாப்பிள்ளை என்ற நகைச்சுவை நாடகம், வரணியூரன் (இயற்பெயர்: எஸ்.எஸ்.

கணேசபிள்ளை). அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இந்நாடகத்தை கமலாலயம் கலைக் கழகத்தினர் நவம்பர் 1975இல் முதன்முதலில் நூல்வடிவில் வெளியிட்டிருந்தனர். பின்னர் மட்டக்களப்பிலிருந்து உதயம் வெளியீட்டு வரிசையில் 1வது பதிப்பாகக் குறிப்பிட்டு மீண்டும் வெளிவந்தது (உதயம், ஒளி 7, கதிர் 3, டிசம்பர் 1994. பதிப்பாசிரியர்: உஷா சிவதாசன்). 19 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வெளிவந்த இந்நூலை உண்மையில் இரண்டாவது பதிப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். தற்போது உடுவை எஸ்.தில்லைநடராஜா அவர்களால் பதிப்பு விபரம் ஏதுமின்றி மீள் பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. (2014-2015 காலகட்டத்தில் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கக் கூடும்). இது மூன்றாவது பதிப்பாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். பதிப்பு விடயத்தில் மிகுந்த அக்கறையுடனும் பொறுப்புணர்வுடனும் செயற்பட்டுவரும் சில ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்பகங்களுள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய குமரன் புத்தக இல்லமே இப்பதிப்பை வெளியிட்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பாடசாலை மாணவர்களுக்குரிய நூல்களை வெளியிடும் வெளியீட்டாளர்கள் பதிப்பு விபரங்களைநூலில் பதிவுசெய்வதில் அக்கறை காட்டுவதில்லை. பதிப்பு ஆண்டை வைத்தே புத்தகங்களை வாங்க முனைவதால், மாணவர்களின் கல்வித் தேவைக்காக வெளியிடப்படும் உப பாடப்பயிற்சிப் புத்தகங்களில் வேண்டுமென்றே பதிப்பு ஆண்டைக் குறிப்பிடுவதைத் தவிர்க்கிறார்கள் என்ற தகவலை கொழும்பின் பிரபல பாடப் புத்தக வெளியீட்டாளர் ஒருவரே நேரடியாக என்னிடம் ஒத்துக்கொண்டார். 2003ஆம் ஆண்டு க.பொ.த.பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்களுக்குரியது என்ற குறிப்பை வழங்குவது மாத்திரம் அதிகாரபூர்வமான பதிப்பு ஆண்டு விபரக்குறிப்பாக அமையாது. அவர் அந்நூலை 2002இலோ 2001 இலோ கூட வெளியிட்டிருக்கலாம். மேலட்டையை மாத்திரம் மாற்றிவிட்டு பழைய கள்ளையே புதிய மொந்தையில் வைத்து விற்பனைசெய்யும் தந்திரமும் இங்கு வெற்றியளித்து வருகின்றது. ஒரு நாவலின் தலைப்பை மாத்திரம் மாற்றிவிட்டு புதிய தலைப்புடன் பழைய நாவலை முதற் பதிப்பாகத் தமிழகத்தில் பிரசுரிக்கும் அதிசயமும் ஈழத்துத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியச் சூழலில்தான் நிகழ்ந்துள்ளது.

ஆண்டுவாரியாக ஒரு ஈழத்து நூல் விபரப்பட்டியலை வரலாற்றுத் தேவைக்கெனத்

தயாரிக்கப்போகும் ஒருவரைக் குழப்பியடிக்கத் தயாராகவே எமது ஈழத்துப் பதிப்புலகம் கங்கணம் கட்டி நிற்கின்றது. இந்நிலை தொடரின் அது ஒரு நூலின் பிறப்பின் அதிமுக்கிய தகவலை மாத்திரமல்ல எமது பதிப்புலக வரலாற்றையே பின்னாளில் கேள்விக்குறியாக்கப் போகின்றது. தன் சொந்த நூலின் பதிப்புவிபரத்தைப் பதிவிடுவதைக் கட்டாயமாகக் கைக்கொள்வதில் அக்கறையின்மையைக் காட்டுவதற்கும் அப்பால் தமிழகப் புறக்காரணிகளும் இத்தகைய தவிர்ப்புகளுக்கும் தப்புகளுக்கும் காரணமாக இருக்கின்றன.

'சென்ற நூற்றாண்டில் பிரித்தானியராட்சிக் காலம் வரை இலங்கையில் பெரும்பாலான அரசியல்-சமூக இலக்கியத்தலைவர்களிடையே இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாகவே இலங்கையைப் பார்க்கும் உணர்வுநிலை காணப்பட்டது. ஏகாதிபத்திய நலன்சார்ந்து இந்தியாவுக்கு எதிர்தலையில் இலங்கையைப் பிரித்தானிய அரசு கையாண்ட போதிலும் நிர்வாகச் செயற்பாடுகளில் இந்தியாவுடன் இணைந்தே இலங்கையையும் ஆளுகை செய்து வந்தது. பிரித்தானியர் வெளியேற்றத்தின் பின்னர் இறைமைமிக் தனிநாடாக இலங்கை இயங்கிவந்திருக்கிறது. இருப்பினும் பெரும்பாலான தமிழ்மக்கள் இந்தியாவைத் தாய் நாடாகவும் இலங்கையை அதன் சேயாகவும் தரிசிக்கும் மனப்பாங்குடையவர்களாகவே இருந்தனர். இதற்குத் தமிழ்மொழித் தொடர்பாடல் இணைப்புக் கண்ணியாக அமைந்தது. சிங்கள மக்களும் தம்மை இந்தியாவிலிருந்து வந்து குடியேறிய வம்சாவழியினராய்க் காண்பதும் பௌத்தத்தை வழங்கிய புண்ணிய பூமியாக இந்தியாவைத் தரிசிப்பதையும் தொடர்ந்து பின்பற்றி வருபவர்கள்தாம்.' (நன்றி: ந.இரவீந்திரன், 'ஈழத்தமிழ்ப் பதிப்புலகம்: பிரச்சனைகளும் செல்நெறியும்', புத்தகம் பேசுகிறது சிறப்பு மலர், 2009)

'பத் தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தனர். போக்குவரத்து வசதிகளும் தொடர்பியற் சாதனங்களும் மிக அருகலாக இருந்த அக்காலத்தில் இரு நிலங்களிலுமிருந்த தமிழறிஞர்களும் புலவர்களும் கவிராயர்களும் கணக்காயர்களும் அடிக்கடி சந்தித்து அளவளாவிப் பரஸ்பரம் உணர்வைப் பரிமாறிக் கொண்டனர். இன்று நாம் நம்பமுடியாத

அளவில் இது நடைபெற்றிருக்கிறது. ஈழத்தவரான ச.சரவணமுத்துப்பிள்ளை 'சைவ-உதயபானு' என்னும் பத்திரிகையை ஏககாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் மதுரையிலிருந்தும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.' (நன்றி: க.கைலாசபதி. ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள், மக்கள் வெளியீடு, 1986)

மேற்கண்ட இரு அறிஞர் கூற்றுக்களும் ஈழத்தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் தமிழக உறவின் பரிமாணத்தைச் சற்று விளங்கிக்கொள்ளப் போதுமானது. அன்று போல, இன்றும் ஈழத்தவரின் வெளியீடுகள் தமிழகத்தில் தொடர்ந்தும் நூலுருவாகும் நிலை காணப்படுகின்றது. அதற்குத் தமிழரின் உலகளாவிய புலப்பெயர்வு முக்கிய காரணமாக அமைந்துள்ளது.

புலம்பெயர் தமிழரின் பொருளாதார வளத்தை வர்த்தகரீதியாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் ஒரு களமாகவும் தமிழக பதிப்புலகம் இன்று மாறிவருகின்றது. ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்பகங்களின் அசமந்தப் போக்கும் ஸ்திரமற்ற நிலையும் இதற்கு மேலும் காரணமாக அமைகின்றன. இந்நிலையில் முன்னர் தமது நூல்களை இலங்கையில் பதிப்பித்த பல படைப்பாளிகள் தமது புலம்பெயர் வாழ்வின் பொருளாதாரப் பலத்தை வாய்ப்பாகக் கொண்டு, அன்று தாம் வெளியிட்ட பல நூல்களை மீண்டும் இன்று தமிழகத்தில் மீள் பதிப்பிக்கும் சம்பவங்களை அவதானிக்க முடிகின்றது. விநியோக வசதியற்ற யாழ்ப்பாணத்திலோ, மட்டக்களப்பிலோ, கொழும்பிலோ அச்சிடப்பட்டு வீட்டின் மூலைகளுக்குள் விற்பனை வாய்ப்பின்றிமுடங்கிக் கிடப்பதைவிட தமது நூல்கள் புதுப்பொலிவுடன் தமிழகத்தில் மாநில அரசின் கொள்வனவுத்திட்டத்தின்கீழ் வாங்கப்படும் தமிழக நூலகங்களில் வைப்பிலிடப்படும், புகலிடத்திலும் தாயகத்திலும் மீளெழுச்சிபெறுவதை புலம்பெயர்ந்த படைப்பாளிகள் விரும்புவதில் தவறேதும் இல்லை.

ஆனால் இதில் விரும்பத்தகாத செயல் என்னவென்றால், தமிழகத்தில் பெரும்பாலும் அச்சிடப்பெறும் மீள்பதிப்புகள் பல்லாண்டு காலம் கடந்தும் மீண்டும் முதற்பதிப்பாகவே வெளியிடப்படும் அவலநிலையாகும். தமிழகத்தின் நூலகங்களுக்கான அரசாங்க புத்தகக் கொள்வனவுத் திட்டத்தில் முதற்பதிப்புகளே முன்னுரிமை பெறுகின்றன. தமிழ்நாட்டு அரசு கொள்வனவு செய்து நூலகங்களுக்கு வழங்கும் செய்முறையில் புலம்பெயர்

ஈழத்துப் படைப்பாளர்களுடைய நூல்களையும் உள்ளீர்த்துக்கொள்ள தமிழகத்தில் முதற்பதிப்பாக அவற்றை வெளியிட தமிழகப் பதிப்பாளர்கள் எம்மவரை ஊக்குவிக்கின்றார்கள்.

போர்க்காலத்தில் வன்னி மண்ணில் மிகுந்த சிரமங்களின் மத்தியில் முதலாவது பதிப்பைக் கண்ட பல போர்க்கால நூல்கள் தமிழகப்பதிப்பாளர்களினால் மூலநூல் வெளிவந்த பல ஆண்டுகளின் பின்னர் மீண்டும் முதற்பதிப்பாக வெளிவந்துள்ளன. இதற்கு ஆதாரமாக ஒரு பட்டியலையே நூல் தேட்டத்திலிருந்து வாசகர்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இக்கைங்கரியத்தில் ஈழத்தின் பல பிரபல எழுத்தாளர்களும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பது வேதனைக்குரியது. தமிழகத்திலிருந்து ஒரு புத்திஜீவி ஈழத்து இலக்கியங்களை ஆய்வுசெய்ய முனையும்போது, தமிழக நூலகங்களைச் சென்றடையும் ஈழத்து இலக்கியங்களின் முதற்பதிப்பு தமிழகத்திலேயே வெளியிட்டுவைக்கப்படுகின்றன என்ற தவறான பதிவை மேற்கொள்ள இத்தகைய நடவடிக்கைகள் காரணமாகின்றன. வன்னியில் இயங்கிய பல பதிப்பகங்கள் அழிந்துவிட்ட நிலையும், இரு நூறுக்கும் அதிகமான வன்னி வெளியீடுகள் பல வன்னியைவிட்டு வெளியேறாமலேயே மடிந்துபோன அவலமும் எஞ்சியுள்ள ஒருசில போர்க்காலப் பிரசுரங்களும் மீள்பதிப்புகளை எதிர்த்தோக்கியுள்ள இவ்வேளையிலாவது நூல்களில் பதிவுசெய்யும் பதிப்புவிபரம் பற்றிய பிரக்ஞையை படைப்பாளிகள் மிக முக்கியமான வரலாற்றுக் கடைமைகளில் ஒன்றாகக் கொள்ள முன்வரவேண்டும்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகள் ஒருநூல் பிரசுரிக்கப்பட்டால் பின்னைய பதிப்புகள் அனைத்தும் மறு பதிப்பு/மீள்பதிப்புகளே. திருத்தம் ஏதும் விடயதானத்தில் செய்யப்பட்டாலன்றி, முகவுரை, அணிந்துரைகளை வழங்கியவர்கள் பின்னைய பதிப்புகளில் வேறுபட்டாலும் கூட, அவை இரண்டாம் முன்றாம் பதிப்பாகவே கருதப்படவேண்டும். பாரிய திருத்தங்களை மேற்கொள்ளுமிடத்து அதனைத் திருத்திய இரண்டாம் பதிப்பாக அல்லது முன்றாம் பதிப்பாகத் தெளிவாகக் கணித்துக் குறிப்பிடவேண்டும். அதில் குழப்பம் ஏதுவும் இருக்கக்கூடாது. பதிப்பு விபரத்தைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை நூலின் உரித்தாளரான ஆசிரியருக்கே உரியது.

தமிழகத்திலோ தாயகத்திலோ வேறொரு பதிப்பகம் எமது நூலொன்றை மீள்பதிப்புச் செய்ய முனைந்தால், அதனை இரண்டாவது பதிப்பு என்றே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். பதிப்பகத்தின் வருவாய்ப் பெருக்கத்துக்காக வரலாற்றைத் திரிபுபடுத்த தன்மானமுள்ள ஒரு படைப்பாளியும் இணங்கக் கூடாது. முதற்பதிப்பாக வெளிவரும் ஒரு நூலைவிட ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பதிப்புகளைக்காணும் ஒரு நூலுக்கு ஐரோப்பாவில் மதிப்பு அதிகம். காலத்தால் நின்று நிலைக்கும் அவற்றையே வாசகர்கள் அதிகம் நாடுகிறார்கள் என்பதில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை.

'பதிப்பு' (Edition, Ed.,) என்ற பதத்திற்குப் பிரதியீடாக 'அச்சு' (Reprint) என்ற பதமும் ஈழத்துப் பதிப்புலகச் சூழலில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதை அவதானித்திருப்பீர்கள். (Edition: The entire number of copies of a publication issued at one time or from a single set of type. Reprint: a reissue of a printed work using the same type, plates, etc., as the original) 'மீளச்சு' என்பது 'மீள்பதிப்பு' என்பதற்கு நிகரான பதமேயன்றி வேறு கருத்தைக் குறிப்பிடுவதில்லை. உதாரணமாக, ஹேய்ம் ஜீ. இனோட் என்ற உளவியலாளர் 1965இல் எழுதிய Between Parents and child என்ற ஆங்கில நூலை உதாரணத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வோம். மக்மில்லன் பதிப்பகம் வெளியிட்ட இந்நூல் உலகெங்கும் 5 மில்லியன் பிரதிகள் விற்றுத் தீர்க்கப்பட்டு பாரிய வெற்றியைத்தந்த சிறுவர் உளவியல் நூல். இந்நூல் பின்னர் Dr. Alice Ginott, Dr. H. Wallace Goddard ஆகியோரால் காலத்திற்கேற்ப திருத்தம் செய்யப்பட்டும் மேலதிக தகவல் சேர்க்கப்பட்டும் நியூ யோர்க்கிலிருந்து Three Rivers அச்சகத்தால் 2003இல் வெளியிடப்பட்டது. மேற்படி 1965இல் வெளிவந்த மூலப்பதிப்பின் தேர்ந்த பகுதிகளின் தமிழாக்கமாக மூன்றாவது மனிதன் வெளியீட்டகம் 2001இல் 'குழந்தைகளுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே' என்ற தமிழ் நூலை எஸ். கே.விக்னேஸ்வரன் அவர்களின் தமிழாக்கமாக வெளியிட்டார்கள். பின்னர் மீண்டும் இந்நூல் மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பகத்தால் 2005இல் இரண்டாம் பதிப்பைக் கண்டிருந்தது. இந்நூலின் மூன்றாவது பதிப்பு அண்மையில் குமரன் புத்தக இல்லப் பிரசுரமாக 2015இல் வெளிவந்துள்ளது. 3ஆவது பதிப்பின் நூலியல் தகவல் வழங்கும் verso பக்கத்தில் (தலையங்கத்தின் பின் பக்கம்) தமிழில் முதலாம் பதிப்பு. 2001,

மீளச்சு 2005, தமிழில் இரண்டாம் பதிப்பு 2015 எனக்காணப்படுகின்றது.

இதில் இரண்டு விடயங்களை நாம் முக்கியமாகக் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். இங்கு 'தமிழில் முதலாம் பதிப்பு' என்று குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டிய தேவை எழவில்லை. பதிப்பு விபரம் என்பது என்றும் எப்பொழுதும் பதிவுக்குள்ளாகும் அந்த நூலிற்கே உரியது. இவ்விடத்தில் 'குழந்தைகளுக்கும் உங்களுக்கும் இடையே' என்று தமிழாக்கம் செய்து வெளியிடப்படும் நூல் பற்றியதாகவே நூலியல் விபரம் உள்ளது. மூலநூலின் பதிப்பு விபரத்தை இதே பக்கத்தில் ஒரு குறிப்பாக வேண்டுமானால் தனியாகப் பிரசுரிக்கலாம். ஆனால் அது குறித்த தமிழ் நூலுக்கான நூலியல் தகவலுடன் கலவாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். 'மீளச்சு' என்ற பதத்தை இரண்டாம் பதிப்பு எனப் பிரசுரித்திருக்கலாம். மீளச்சு, மீள்பதிப்பு என்பவை இந்நூலைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டாம் பதிப்பு என்பதையே வேறுவழவில் குறிக்கின்றது. எவ்வாறாயினும் மூன்றாவது மனிதன் பதிப்பகம் இரு பதிப்புகளை வெளியிட்ட நிலையில் 2015 இல் குமரன் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்படும் நூலானது, எஸ்.கே.விக்னேஸ்வரன் அவர்களின் தமிழாக்கமாக வெளிவந்த குறிப்பிட்ட நூலின் மூன்றாவது பதிப்பாகவே இருந்திருக்க வேண்டும். தமிழில் இரண்டாம் பதிப்பு என்று குறிப்பிடப்படுவது தவறான செய்தியாகும். ஒருவேளை அந்த நூலில் மொழிபெயர்ப்பாளர் திருத்தங்களை மேற் கொண்டிருந்தால், 3வது (திருத்திய) பதிப்பு என்று எளிமை யாகக் குறிப்பிடலாம். எவ்வாறாயினும் ஒரு நூலின் பதிப்பு விபரம் என்பது ஒரு மூல நூலின் வேரடியாக வருவதேயன்றி, பதிப்பகங்களின்/அச்சகங்களின் பார்வையில், அவர்களது வெளியீட்டில் முதலாவது பதிப்பாக குறிப்பிடுவதாகாது. இந்நடைமுறை அந்த நூலின் நூலியல் வரலாற்றைத் திரிபுபடுத்தும் வாய்ப்பை உருவாக்கும். இத்தகைய தவறான கருத்துருவாக்கமே அண்மைக்காலத்தில் தமிழகத்தில் வெளியாகும் எம்மவரின் மீள்பதிப்புகளுக்கு 'தமிழகத்தில் முதற்பதிப்பு' என்று புதுச்சொல்லைக் குறிப்பிட்டு, மூலநூலின் வேரடியை மறைத்துவிடும் நிலைமைக்கு இட்டுச்செல்கின்றது.

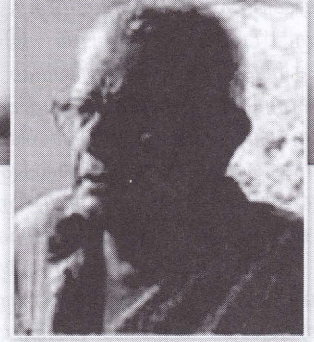
இன்றைய பதிவில் ஒரு நூலின் பதிப்பாண்டின் முக்கியத்துவம் பற்றி முடிந்தவரை விளக்கியுள்ளேன். அடுத்த சந்திப்பில் அச்சகங்கள்-பதிப்பகங்கள் இடையேயான வேறுபாடுகள் பற்றிப் பார்க்கலாம்.

(இன்னும் வரும்)

□□□

தமிழ் கலை இலக்கிய விமர்சன மரபில்

வெங்கட்சாமிநாதன்

பேரா.சே.ராமானுஜத்தை முன்வைத்து தமிழ் அரங்கச் சூழல் என்னும் ஆவணப் பதிக்கைக்காக வெங்கட்சாமிநாதனை 2015 ஜூலை மாதம் அவருடைய இல்லத்தில் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அதன்பின் பல தடவை அவருடன் பல மணிநேரம் உரையாடும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அவருடைய விமர்சன மரபு பற்றி பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது அவருடைய வகிபாகம் தமிழ்க் கலை இலக்கிய விமர்சன மரபில் எவ்வாறான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்பதை அறியக் கூடியதாக இருந்தது. சென்ற வருடம் அவர் மறைந்து விட்டார் என்றதும் தமிழ் கலை இலக்கிய விமர்சனத் துறை சற்று சஞ்சலம் அடைந்தது. எந்த ஒரு விடயத்தையும் எந்த ஒரு பயமுறிந்தி துணிந்து சொல்லக்கூடிய விமர்சகராக விளங்கியவர் வெங்கட்சாமிநாதன்.

வெங்கட்சாமிநாதன் தமிழ்க் கலை இலக்கிய மரபியல் விமர்சனத்துறையில் தனக்கெனத் தனியிடம் பிடித்தவர். தற்கால விமர்சனக் கலை வரலாற்றினை எடுத்துக் கொண்டால் அவருக்கு என்று ஒரு தனியிடம் இருப்பதோடு, அவரை விட்டு இன்றைய விமர்சனக் கலை மரபினைப் பார்க்கவும் முடியாது.

ஒரு குறிப்பிடத்தக்க விமர்சகர் அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் இயங்கியலில் இருந்த கலை இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகத் தமது விமர்சனத்தை முன்வைப்பார். அந்தவகையில் வெங்கட்சாமிநாதனும் அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் இலக்கியத்தின் இயங்கியலை முன்நிறுத்தியதாக அவரது விமர்சனப்பார்வை அமைந்திருந்தது.

க.நா.சு., சி.சு.செல்லப்பா போன்றவர்கள் தொடக்கி வைத்த மரபின் ஒரு வன்மையான போர்ச்சுரலாக வெங்கட்சாமிநாதன் விளங்கினார். அதுவே தமிழ்க் கலை இலக்கிய விமர்சன மரபில் அவரது இடம். புதுமைப்பித்தன்,

க.நா.சு. மரபின் தொடர்ச்சியாக அமைந்த திறனாய்வாளர்.

முன்னோடிகள் இலக்கியத்திற்குள் வைத்துப் பேசிய சிந்தனைகளையும், கலைகளையும், நாட்டாரியலையும் கணக்கில் கொண்டு மேலும் விரிவாகப் பேசியவர் அவர்.

இலக்கியத்தை மட்டும் மையப்படுத்திய வர்களில் இவர் நாடகம், ஓவியம், சிற்பம், திரைப்படம், இசை, நடனம், நாட்டார்கலை (பாவைக் கூத்து நூல்) எனத் தமது பார்வை களை விசாலப்படுத்திக் கொண்டவர்.

இலக்கியத்தின் கலைத்தன்மையை நிலை நாட்டத் தொடர் விவாதங்களில் ஈடுபட்டிருந்தவர்.

'அக்ரகாரத்தில் கழுதை' திரைப்படத்தின் திரைக்கதை ஆசிரியர்.

தமிழில் நவீனத்துவ அழகியலை நிறுவிய சிற்றிதழ் என்றால் அது சி.சு.செல்லப்பா நடத்திவந்த 'எழுத்து' இதழ்தான். 'எழுத்து'

சண்முக சாமா ஜெயப்பிரகாஸ்
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சிந்தியர்.

இதழில் விமர்சனக் கடிதங்களை எழுதியபடி தமிழிலக்கியத்திற்குள் நுழைந்தவர் வெங்கட்சாமிநாதன்.

கலை தொடர்பான சாதனைகள் எங்கு நிகழ்ந்தாலும் அதனை உடனடியாகத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தவர். நடை, கசடதபற, யாத்ரா, வைகை, கொல்லிப்பாவை சிற்றிதழ்களில் எழுதியவர்களுக்கு உந்துசக்தியாக அமைந்தவர்.

எந்தக் கணத்திலும் சாமிநாதன் திராவிட இயக்கத்தின் அணுகுமுறைக்கும் இடதுசாரிகளின் பொருளியல் குறுக்கல் வாதத்திற்கும் எதிராகவே இருந்திருக்கிறார். அவற்றுக்கு எதிராக ஒரு தனிமனிதப் பேராளியாகவே செயல்பட்டிருக்கிறார். தமிழகக் கலைச்சூழலை வறட்சியாகப் பார்த்தவர். விமர்சனமே இல்லாமல் மரபிலக்கியங்களைப் போற்றுவோரைத் தொடர்ந்து கண்டித்து வந்தவர். வெகுசனக் கலைமரபு, வெகுசனப் பண்பாடு, வெகுசன அரசியல் என்பவற்றுக்கான எதிர்ப்புக் குரலாகவே கடைசிவரை திகழ்ந்தவர். கலைக்கும் கலைஞனுக்கம் சமூகத்துக்கும் உள்ள உறவுநிலை பற்றி வாழ்நாள் இறுதிவரை சிந்தித்தவர். தரம் பிரிப்பதற்கான மரபு தமிழ்ச் சூழலில் இசை மற்றும் நாட்டியத்துக்கு இருந்தது எனவும் இலக்கியத்துக்கு இருக்கவில்லை எனவும் சுட்டிக்காட்டியவர். சட்டகங்களை மீறி உண்மையைத் தேடியவர் - நடிப்புகளற்ற படைப்பாளுமையை நாடியவர்.

வெங்கட்சாமிநாதன் எழுத்து இதழில் விமர்சனக் கடிதங்கள் எழுதியபடி தமிழிலக்கியத்தில் நுழைந்தவர். 'எழுத்து இயக்கம்' இலக்கியத்தை ஒரு அறிவார்ந்த - தூய கலையாகக் கருதியது. பிறகலைகளின் உறவைத் தவிர்த்தது. அதனால் இந்திய மரபையும் தமிழ் மரபையும் தவிர்த்து மேலை மரபை ஆதர்சமாகக் கொண்டது. நவீனத்துவ அடிப்படையில் வடிவ ஒழுங்கை மதித்தது. மிகச் சிறந்த படைப்பானது மிகச் சிறந்த மனச் சமநிலையில் எழுவது என்பது எழுத்து மரபின் வலுவான அடிப்படை. மாறாக, கலைஞனின் உத்வேகம் அதாவது சன்னத நிலையிலிருந்தே சிறந்தபடைப்பு உருவாகிறது என வெ. சா. வாதிட்டார். இதனை அவர் பித்துநிலை (Trance) என்றார். இவ்வாறான வாதாட்டத்துடன் அவர் எழுத்து உருவாக்கிய நவீனத்துவக் கோட்பாடுகளை ஒருவகையில் மீறுகிறார். இன்னொரு வகையில் எழுத்து உருவாக்கிய இலக்கிய இயக்கத்தின் வேகத்தை முன்னெடுக்கிறார் என்பது ஜெயமோகனது கவனிப்பாகும்.

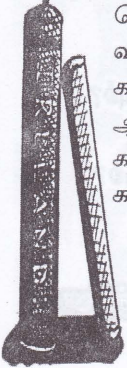
உண்மையான விமர்சனம் தமிழ்க் கலை இலக்கியத்தில் நிலவவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் செயற்பட்டவர். தன்னுடைய விமர்சன பூர்வமான அணுகு முறையால் பல கலைஞர்களை வளர்த்துவிட்டதோடு, தரமற்ற கலைஞர்களின் கலைச் செயற்பாடு சமூகத்திற்கு பங்கம் விளைவிக்கும் என்ற எண்ணத்தில் தனது விமர்சனப் போக்கைக் கொண்டு சென்றவர். இவர் தனக்கெனத் தனியிடத்தைக் கலை இலக்கிய விமர்சன மரபில் பதித்திருந்தவர். இவரின் மறைவால் இவரது இடம் வெற்றிடமாக்கப்பட்டுள்ளது.

நூல் : **தவறுகள் தொடர்கின்றன**

ஆசிரியர் : **மைதிலி தயாபுரன்**

வெளியீடு : **கிருஷ்ணிகா வெளியீடகம், வவுனியா**

ஆசிரியரின் புதுவகைக் கவிதைத் தொகுதி இது. யதார்த்தமான ஒருசில விடயங்களை சிந்தனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் விதமாக மூன்றுவரிகளை மட்டும் கொண்ட கவிதைகள் அடங்கிய இத்தொகுதியில் நூற்று எண்பத்து நான்கு கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன. பிறந்த நாள் முதல் சராசரி ஆயுட்காலம் ஆகிய அறுபத்தைந்து ஆண்டுகள் வரை அறியாமல் செய்து கொள்ளும் ஒரு சில விடயங்களை சிந்தனைக்குரிய கவிதைகளாகத் தந்துள்ளார் ஆசிரியர். சிந்திக்கவைக்கும் சிறு கவிதைகள் அடங்கிய சிறந்த கவிதைத் தொகுதி இது.

கண்கண்ட தெய்வங்களுக்கு
என் மகனும்
என் மகளும்
நம் மிள்ளைகளும்
நம் வீதிகளில்
உன் கடமையினால்
புரிந்திடாமல்
நீயோ
கீவினொரு உலகத்தில்...
கண்டுக
யாந்தோம்
கண்காணிக்க
யாந்தோம்
கையாள் யாந்தோம்
விளைவு
வாழ வேண்டிய
வயதுகளில்
என் மகனும்
என் மகளும்
நம் மிள்ளைகளும்
தூக்குக் கயிறுகளில்
துயரக் கதைகளாய்
நாளும்
யாணங்கள்
கீந்த மண்ணில்
குடும்பம் பணக
தீர்க்க
வன்மிகாடுமையதான்
வழகாலா
கீந்த மண்ணில்
காதலித்தாலே
யாணந்தானா
கண்கெட்ட
சூரிய வணக்கங்களில்
பயனில்லை
கண்கண்ட தெய்வங்களே
உங்கள்
கண்மணிகளை
காத்திடுங்கள்
எங்கள்
சமூக வேளையும்
காத்திடுங்கள்

கண்கண்ட தெய்வங்களுக்கு - வேலாயுதர் வெற்றி

1. நல்லவை என்ன லானேன்,
நடைமுறைப் படுத்த லானேன்
வல்ல செத்தலில் கிட்டேன்,
வடிவிலை 'பெயர்கள்' என்நூர்!
அல்லவை செயல் எத்தன்
'அகல்' கிடந்தரவே கிணை
மெல்லநான் ஒதுங்க லானேன்,
மெல்லமெனான் தந்தே நீ - போ!

2. தழீங்கடல் கடந்தார் கிணை
தழீங்கடல் கண்டார் கிணை
தழீப் பந்தென்தேதும் கிணை
தழீத்தாயை மதிப்பார் கிணை
தழீலோடும் கலப்பார் கிணை
தழீவாழ்க்கை வாழ்வார் கிணை
தழீமுச்சை கிழப்பார் கிணை
தழீ ஊகத்தான் போலும்?

3. பேருக்கைப் 'பேருக்' தென்பார்
பெண்ணாகை 'மகளீர்' என்பார்
ஊர் என்பால் 'கிராமம்' என்பார்
உறவாயின் 'கேளீர்' எனபார்
தேருநான் 'தீன'மாய் மாயும்!
செய்யின் - பா 'கவிகை'யாகும்!
சாகும் பேர் கிணக்கியங்கள்
'சாகித்தியம்' தான் கண்டீர்!

4. கைத்தழீ, பாவெந்தர் -நம்
பாவான்குடன் போயிடுவா
கைத்தீட்ட தழீங்கி கெல்லா
நாட்டிலும் ஒலித்தென் செய்யும்?
உயித்தீடாம் தழீறு விட்டால்
உயிர்ஊட்டுள் கிடக்கக் கூடும்?
கூழுவின் முதலில் வந்தும்
கூலகோ கடையர் ஆனார்!

- தாமரைத்தீவான்

சிறுகதை

காணாமல் போனவன்..!!

கொழும்பில் இருந்து பேருந்தொன்று யாழ்ப்பாணம் நோக்கிக் கடுகதியாய் போய்க்கொண்டிருக்கிறது! ஆசனம் நிரம்பி, நின்றும் பிரயாணம் செய்கிறார்கள்! இது நவீன காலம் அவசரயுகம் என்பதைக் காட்டும் வகையில் மிக நேர்த்தியாக ஆடையணிந்து, சீராக அலங்காரப்படுத்தி சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! முக்கியமான இடங்களில் மட்டும் நிற்கிறது. இறங்குவோரும் ஏறுவோரும், கதைகள் பேசுவோரும், கூக்குரல் இடுவோரும் என்று மனித இயக்கம் இயங்குகிறது!

ஒரேயொரு பிரயாணி மட்டும் யன்னலோர இருக்கையில் அமைதியாகவே இருக்கிறான்! அவன் கோலமும் வித்தியாசமாகவே இருந்தது! ஆடையும் கசங்கியதுதான் தலையும் பரட்டைத்தாடியும் வளர்ந்திருந்தது! இடைக்கிடை நரையமிரும் இருந்து நடுத்தரவயதைக் கடந்து கொண்டிருப்பதைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது!

இவனோடு யாரும் பேசவில்லை. இவன் தமிழன் என்று தெரிந்ததாலோ, அலங்கோல நிலை கண்டோ தெரியவில்லை! இவனும் யாருடனும் அளவளாவும் மன நிலையில் இல்லை! யன்னல் கண்ணாடியால் இயற்கையின் அற்புதக் காட்சிகள்! அழகாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. மனோரம்மியமான காட்சியவை! முன்னிருக்கையில் இருக்கும் சிறுமி, இமைவெட்டாமல் வெட்ட வெளியில் தெரியும் பசுமைக் காட்சிகளைப் பார்த்துப் பார்த்து பூரித்துக் கொண்டிருந்தாள்!.....ஆனால் இவன்.....?

எங்கோ வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்! அவன் எவற்றையுமே பார்த்து இரசிக்கும் மனநிலையில் இல்லை!.....ஆனால் அவன் மனம் பேருந்தின் கடுகதி வேகத்தைவிட

படுவேகத்தில் முந்திக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் போய்விட்டது!

.....சன்னாகத்தில் எங்கள் வீடு எப்படி இருக்கும்..... மனைவி பிள்ளைகள் எப்படியிருப்பார்கள்!.... என்னவாய் ஆனார்களோ, இப்போது என்ன செய்து கொண்டிருப்பார்களோ, என்னை நினைந்து இப்பவும் கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டிருப்பார்களோ.....! நான் காணாமல் போய்விட்டேன் என்று அவர்களும் கண்டு கொள்ளாமல் போய்விட்டார்களோ! மனைவியை பிள்ளையை நினைத்துப்பார்க்கிறான்.... இருபது வருடங்களுக்கு முன், அவர்களைக் கடைசியாகப் பார்த்தபோது இருந்த உருவம் தான் அவன் கண்முன் நிழலாடியது....! மனைவி மங்களம் மூன்று பிள்ளைகளை ஈன்ற வளானாலும், அப்போதும் இளமை மாறாத அழகோடுதான் இருந்தாள்! அவள் செக்கச் சிவந்த மேனி, கொடி போன்ற உடல்வாகுதான் இப்போதும் தெரிகிறது! பிள்ளைகள் மூன்று பேரும் சிறுபராயத்தில் இருந்தார்கள். மூத்தவள் குமுதாவுக்கு அப்போது பத்தேதான் இருக்கும் வயது! இப்போது எப்படி இருப்பாள்!..... பத்துவயதாயிருக்கும் போதே பத்தரைமாற்றுத் தங்கமாய் ஜொலித்தவளாயிற்றே! இப்போது அவளும் ஒருதாயாகி இருப்பாளோ!

மற்ற இரு ஆண் பிள்ளைகளும், எப்படி இருப்பார்கள்? நல்லாகப் படித்து உத்தியோகம் பார்ப்பார்களோ! படிப்பில் வலு விண்ணங்கள் ஆயிற்றே!.....அல்லது இயக்கத்தில் சேர்ந்தார்களோ!..... கடும் யுத்தத்தைக் கண்ட பூமி! பேரழிவைச் சந்தித்த ஊர்கள்! நம் பையன்களுக்கு என்னகதியோ!..... நாம் படித்த பள்ளிக் கூடங்களுக்கு, திருவிழாக்கண்ட கோயில்களுக்கு, அருமையாக வளர்த்த மரஞ்செடிகள் எல்லாம் இன்று எப்படி இருக்கின்றனவோ!

குசை எட்டவே

இன்று இருக்கும் கோலத்தை நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை! முன்னர் கண்ட கோலங்களே நிழலாடுகின்றன!

“பையின்ட.....பையின்ட, நகின்ர..... நகின் ர..... ‘இஸறாட்டயண்ட’..... கொய்தயன்ன.... லபாய் லபாய்..... றடகயு... றடகயு..... வடேய்.....வடேய்.....” இந்தக்குரல்கள்தான் ஆரவாரமாய் ஒலிக்கும்! இவனுக்கு ஏனோ காதுகொடுக்க மனமில்லை! நாராசமாய் இருக்கும்!

வவுனியா வந்த பின்னர்தான் அவன் மனதில் ஒரு மாற்றம்! கொஞ்சம் குதூ கலமானது! நாடி நரம்புகளில் புத்துணர்ச்சி ஏற்படுவதுபோலிருந்தது!.....தமிழ்க்குரல்கள் கேட்டன. “கெதியா இறங்குங்கோ, நாங்கள் ஏறுறத்துக்கு எப்பன் இடம் விடுங்கோ!..... தம்பி, ராசா முன்னுக்குப் போங்கோ,..... தம்பி, ராசா அம்மாவுக்கு கால்ல வீக்கம் நிண்டு கொள்ளமாட்டுது மனுசி!..... கோவிக்காம எழும்பி இடம் விடுங்கோராசா!..... ஐயா சாவகச்சேரிக்கு முண்டு டிக்கற போடுங்கோ.....”

இந்த இனிய குரல்கள், செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே இன்பத்தேன்வந்து பாயுது காதினிலே..... என்றிருந்தன அவனுக்கு!.....

சோர்ந்து இருந்த அவன் உசாராக கொஞ்சம் நிமிர்ந்து இருந்து கொண்டான்! இப்போது யன்னலுக்கு வெளியே தெரியும் காட்சிகளை அக்கறையோடு பார்த்தான்!

வவுனியா நகரம் முன்னர்போல் இல்லை! அபிவிருத்தி கண்டுதான் இருக்கிறது! கடைகண்ணிகள் பெருகி, கட்டிடங்களும் எழும்பி சாமான் சக்கட்டுகளும் பெருவாரி யாகி, சனநடமாட்டமும் அதிகரித்து, வாகனப் போக்குவரத்து நெரிசலும் கூடி..... பெரு நகரமாகி விட்டதை அவன் வியப்போடு பார்த்தான்!..... இந்த யுத்தத்தைச் சாதகமாக்கி யுத்தத்தால் வளர்ந்த நகரம் வவுனியா மட்டும் தான்! இன்று அது ஒரு வர்த்தக நகரம்!

கொழும்புப் பேருந்து தொடர்ந்து போய்க் கொண்டிருந்தது! ஓமந்தையும் கடந்து யாழ்ப்பாணம் நோக்கிப் போவதைப் பார்க்க அவனுக்கு உற்சாகம் பெருக்கெடுக்கிறது! இப்போதெல்லாம் ஓமந்தையில் அவ்வளவாக பரிசோதனைகள் இல்லை!..... வாகனம் சிறிது நேரம் தரித்திருக்க, சீருடையினர் அறிமுக அட்டையைமட்டும் அவட்சியமாகப்பார்த்து விட்டு வெளியேறுகின்றனர்!

முன்னரென்றால், தாண்டிக் குளத்தில் பெரிய படைமுகாம் இருந்து உள்ள பைகளை எல்லாம் புரட்டி எடுத்து, உடல் கூறுகளையும் பிரேத பரிசோதனை செய்வார்கள்!

அடுத்து, போராளிகளின் சோதனைச் சாவடி இருக்கும்! அங்கும் மிகக் கவனமாகப் பரிசோதனை இருக்கும்! ஆனால் மனிதாபிமானமாயிருக்கும்!

கிளிநொச்சியை அண்மித்ததும் புலன் களை ஒன்றுகுவித்து மெத்தக் கவனமாகப் பார்த்தான் யன்னலின் இரு கரையையும்! கூட்டங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறன. புதிதாகவும் எழும்பியிருக்கின்றன. கடை கண்ணிகள் புதுக்க முளைத்திருக்கின்றன! பழைய இடிபாடுகளின் சுவடே தெரியாமல் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன! வெளியில் இருந்து வருபவர்களுக்கு அழிவின் அறிகுறியே தெரியாமல் கழுவித் துடைத்திருக்கிறார்கள்!

இந்தப்பிரதான வீதியைத்தான் இப்படி உருமாற்றியிருக்கிறார்கள் ஆனால் உள்ளி டங்களில் உருமாற்ற முடியவில்லை! அழிவின் சுவடுகள் காட்சி கொடுத்துக் கொண்டதான் இருக்கின்றன! இடிந்த சுவர்களையும், கொட்டில் வீடுகளையும், தறப்பாள் குடியி ருப்புகளையும் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக் கிறது! முக்கியமாக ஓங்கி வளர்ந்த விருட் சங்கள் காணாமலே போய்விட்டன! அவை களை மீண்டும் காண்பதென்றால் எத்தனை ஆண்டுகள் செல்லுமோ, பராபரமே!

இவன் இப்படி உணர்வுபூர்வமாகச் சிந்திக்க காரணம் இருக்கிறது!..... இவ்விடங்களில் எல்லாம் ஆயுத மேந்திய போராளியாய் நட மாடியிருக்கிறான்! எத்தனை காவலரண்கள், போராளர் முகாம்கள் இருந்தன என்ற புள்ளி விபரங்கள் எல்லாம் இவனுக்குத் தெரியும்!

இப்போது தெரியும் காட்சிகளைப் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டான் தனக்குள்!

பரந்தனை ஆனையிறவை பார்க்கும் போதும் அதே விரக்திச் சிரிப்புத்தான்! ஆனையிறவைப் பார்க்கும்போது மிகவும் திகிலான ஒரு உணர்வு ஏற்பட்டது!..... எத்தனையோ தரம் முற்றுகையிட்டு, மிக்கடுமையாய் முயற்சித்து, கொடூரமான யுத்தம் நடத்தி, அடித்துப் பிடித்து வெற்றி விழாக் கொண்டாடிய இடம்! அதை நினைக்க இப்போ மண்டை விறைக்கிறது! பளை கடந்து தென்மராட்சியால் வரும்போது மனதுக்கு மிக்க வேதனை! இருமருங்கிலும் அணிவகுத்து காடாய் நின்ற பனைகள், சோலை

யாய் நின்ற தென்னைகள் எங்கே! மின்சாரக் கம்மங்களாய் காட்சியளிக்கின்றனவே அதன் எச்சங்கள் சில!

யாழ்ப்பாணத்து தேசிய சொத்தே வேரோடு சாய்ந்துவிட்டதே!

முகமாலையைப் பார்த்த போதும் திகிலாயிருந்தது! இராணுவ பலம் முழுவதையும் காட்டி எத்தனை தரம், எவ்வளவு காலம் முட்டிமோதிய இடமாயிற்றே! ஒரு அடிகூட முன்னேற முடிந்ததா? விரட்டியடித்துக் கொண்டே இருந்தோமே! இப்போது எல்லாவற்றையும் பிடி கொடுத்து இடித்தழிய நேர்ந்தது யாரின் கைப்பிடியால்?!

தாய் நாடு என்று நம்பினோமே! தாயே தனயன் கழுத்தை நெரித்ததே!

அவனுக்கு நெஞ்சு பதறியது! தன் குடும்பத்தை உறவுகளை பார்க்கப் போகிறேன் என்ற பரிதவிப்பும் ஓடி ஒழியப் பார்க்கிறது! கைதடி தாண்டி நாவற்குழியால் வரும்போது, மீண்டும் இரத்தத்தை உறைய வைக்கும் ரூபாகங்கள்!..... ஐந்து இலட்சம் மக்களும் ஒரு இரவுக்குள் அசையும் சொத்துக்களோடும், ஆடுமாடுகளோடும், வாகனங்களோடும் நெரிபட்டு திமிலோகப்பட்டு வெளியேறினரே!

..... அக்காட்சியை இப்போது நினைத்தாலும் திகிலாய் இருக்கிறதே!

எம் தமிழர் பட்ட, படும் துயரங்களுக்கு ஒரு முடிவே இல்லையா?!..... இனி என்ன யாழ் மண்ணுக்கு வந்தாயிற்று! இவனுக்கு திகிலும் குதூகலமும் மாறி மாறிவந்து கொண்டே இருந்தன!

யாழ்ப்பாணம் பேருந்து நிலையத்தில் இவர்கள் பிரயாண வாகனம் வந்து நின்றது! எல்லோரும் பெரிதும் சிறிதுமான பிரயாணப் பைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு இறங்கினார்கள்!

இவன் சிறியதோர் பையைத்தூக்கிக் கொண்டு கடைசியாகவே இறங்கினான்!..... முதலில் கண்கள் தெரிந்த உருவங்கள் ஆரும் தெரிகிறார்களா என்றே தேடியது!..... எல்லாம் புதுமுகங்களாகவே தெரிகின்றன!..... கனபேர் காணாமல் போயிருப்பார்கள் கண்காணாத இடம் போயிருப்பார்கள்! அனேகம் பேர் புது அவதாரமெடுத்து வந்திருப்பார்கள் உருமாறியிருப்பார்கள் அடையாளமில்லாது போயிருப்பார்கள், இனம் காண்பது கஷ்டம் தான்! ஆனால் இவனை இனம் காண்பதென்பது மிகவும் சிரமசாத்தியமானது! அப்படி உருக் குலைந்து உருமாறிப் போயிருக்கிறான்!

அடுத்தது, சன்னாகம் போக வேண்டும்! கே.கே.எஸ் தரிப்பிட கொட்டகையை அடைந்து விட்டான். அங்கே வாகனமொன்று புறப்படத் தயாராகிவிட்டது! ஓடிப்போய் ஏறியிருக்கலாம் சனம் நிரம்பிவழிந்தது! 'ஆறுதலாகப் போகலாம் என்ன அவசரம்!' அடுத்த வாகனம் இப்ப வரும் தானே! ஆறுதலா இருந்து போவமே! அவன் தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டு நின்றான்!

நேரம், மாலை மயங்கிக் கொண்டதான் இருந்தது! யாழ் பேருந்து நிலையம் இப்பவும் சுறுப்பாகவே இருந்தது! அதே இடத்தில் அதே வியாபாரத்தலங்கள் இருந்தன புதுப்பொலிவுடன்! என்றாலும் முன்னிருந்த ஏதோவொன்று காணாது போய்விட்டது போன்றதொரு உணர்வு ஏற்படவே செய்தது!

தெல்லிப்பளை என்று பெயர்ப்பலகை தாங்கி பேருந்தொன்று வந்து நின்றது! அதைப்பார்த்ததும் இதயம் மகிழ்ந்தது! இவன் குதூகலத்தோடு முந்திக்கொண்டு ஏறி ஆசனமொன்றில் அமர்ந்துகொண்டான்!

ஆறுதலாக ஒவ்வொருவராக வந்தமர்ந்து கொண்டிருந்தனர். இவனுக்குப் பக்கத்தில் ஒருவன் வந்தமர்ந்தான். அவன் சாதாரணமான வளாகவே இருந்தான். நடுத்தர வயது தானிருக்கும் அவன் இவனைப் பார்ப்பதும் முகத்தைத் திருப்புவதுமாக இருந்தான்! இவன் வேறெங்கோ முகத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தவன், முகந்திருப்பி அவனைப் பார்த்தான்! நிலை கொள்ளவில்லை, பார்வையைத் திருப்பிக் கொண்டான்! மீண்டும் அவனைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருந்தது, பார்த்தான்! இருவர் முகங்களும் சந்தித்துக் கொண்டன! அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை! இவனுக்கு தெரிந்துவிட்டது அன்று கண்ட முகம்தான் என்று! தெரியாத ஊருக்கு வந்தவனுக்கு, உரிய ஊர்தான் என்று காட்டியது அந்த முகம்!

"நீங்க எங்க போறீங்க, சன்னாகமா?" இவன் தான் கேட்டான்.

"ஓமண்ணே, சன்னாகம் தான் நான் இருக்கிற நான்! நீங்கள்.....?"

"நானும் சன்னாகம் தான். உம்மட பேர் இராசேந்திரம் தானே?"

"ஓமண்ணே, சரியாச் சொல்லிப் போட்டியள்!..... நீங்கள்.....? தெரிஞ்சு ஆளப்போலத்தான் கிடக்கு... ரூபகத்துக்கு வருகுதில்லையே!"

"நான், கந்தப்புட மகன் நாகரெட்டினம் நாங்கள் கந்தரோடப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஓண்டாப்

உண்மையாச் சொல்வது உண்மைதானா?

'ஏழுத்தருக்குயில்ல
உங்களுக்குத்தான் இந்தவிவை!
என்கிறான் கடைக்காரன்;
'கடனாகத்தான்
கடவுளாண கட்டாயம் நாவை!
என்கிறான் கடன்காரன்;
இவர்கள்
உண்மை சொல்வதாகச் சொல்வது
உண்மையில் உண்மைதானா?

'உண்மையில் பகலிரவாய்
பாடுபட்டுழைத்தேன்!
என்கிறார் ஆசிரியர்;
'பைபிளாண படிப்பிச்சது சரியில்ல
அதனாலபால்வரையில்ல!
என்கிறான் மாணவன்;
இவர்கள்
உண்மை சொல்வதாகச் சொல்வது
உண்மையில் உண்மைதானா?

'சத்தியமாய் இலாபத்தில்
ஒருபகுதிஉனக்கு!
என்கிறான் முதலாளி;
'தலைமீதானை
நாணயமாய் நடப்பேன்!

— செ. அன்புராசா, மாங்குளம்.

என்கிறான் தொழிலாளி;
இவர்கள்
உண்மை சொல்வதாகச் சொல்வது
உண்மையில் உண்மைதானா?

'என்னாண உனக்காகத்தான்
நான் உயிர்வாழ்கிறேன்!
என்கிறான் காதலன்;
'என்னாண, நான் உயிர்வாழ்வதே
உனக்காகத்தான்!
என்கிறான் காதலி;
இவர்கள்
உண்மை சொல்வதாகச் சொல்வது
உண்மையில் உண்மைதானா?

'பசிக்கிடந்து பரமனாணை 10நாளாயிற்று
ஒரு 10ரூபாய்!
வேண்டுகிறான் ஏழை;
'இருப்பில் இல்லை
இருந்தால் இறைவனாண இழப்பேன்!
சொல்கிறான் செல்வன்;
இவர்கள்
உண்மை சொல்வதாகச் சொல்வது
உண்மையில் உண்மைதானா?

படிச்ச நாங்கள்! வீடும் கிட்டக் கிட்டவாத்தான் இருந்தது!..... இப்ப சொல்லுங்கோ.... என்னத் தெரியுதோ?”

“எட எங்கட நாகுவே.....! எட,கோவியாத மச்சான், உண்ணான உன்ன மட்டுக்கட்ட ஏலாம போச்சது!”

என்று செல்லி ஆச்சரியப்பட்ட இரா சேந்திரம் மேலும் தொடர்ந்தான்,..... ஆனால் இப்போது அக்கம் பக்கம் பார்த்து விட்டு பேச்சை அடக்கி வாசித்தான்!..... “என்னடா மச்சான் உன்னக்காண ஆச்சரியமாகக் கிடக்குது!..... நீ செத்துப் போயிற்றாய் எண்டெல்லே முடிவெடுத்திருந்த நாங்கள்!..... உன்ர வீட்டுக் காரரும் உன்னத் தேடி அலுத்துப் போய் காணாமல் போயிற்றாய் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரிஞ்சி, ஆள் உயிரோடயே இல்லை எண்டெல்லே நம்பிக் கொண்டிருக்கினம்!..... செத்துப்போன நீ, என்னண்டு உயிர் பிழைச்சிவந்தாய்? அத மெள்ளச் சொல்லு!”

“வெலிகடையிலையும், பூசாவிலையும் அடைபட்டுக்கிடந்து இப்பதான் விடுதலையாகி வாறன்!.....” நாகரெட்டினத்தால் அதற்கு மேல் பேசவே முடியவில்லை! வாயைத் திறந்து கொண்டு நாகரெட்டினத்தை வினோ தமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்! இருவருக்கிடையிலும் கொஞ்ச நேரம் மௌனம் நிலவியது! இருவரும் கடந்தகால சிந்தனையில் மிதந்துவிட்டனர் போலும்!

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நடத்துனர் வந்தார் “சன்னாகம் இரண்டு” என்று சொன்ன இராசேந்திரம் அவனே காசையும் கொடுத்தான்.

மௌனத்தைக் கலைத்துக்கொண்டு, மெல்லிய குரலில் நாகரெட்டினம் கேட்டான்: “மச்சான், என்ற வீடு எப்பிடி? வீடாக்கள் எப்பிடி?... பெரிய தவிப்பாக்கிடக்குது! சொல்லு மச்சான் முதல்!” இராசேந்திரம் கேட்காததுபோலவேறு எங்கேயோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்!... நாகரெட்டினத்துக்குப் பொறுக்க முடியவில்லை! மீண்டும் கேட்டான்: “மச்சான் என்ற வீட்டாக்கள் எப்பிடயிருக்குறாங்கள்? சொல்லன்!”

“ஓ...ஓ..... அவங்கள் மெத்த நல்லா இருக்குறாங்கள்! கொடி கட்டிப் பறக்குறாங்கள் எண்டும் சொல்லவாம்! நீ நான் சொன்னா நம்பமாட்டாய்! கண்ணால கண்டா அதிசயப்படுவாய்!”

“என்னடா மச்சான் சொல்லுறாய்! என்னால் நினைச்சப் பார்க்க ஏலாம இருக்கு! நீ சொல்லுறது உண்மையா?... இப்படியும் அதிசயம் நடக்குமா!”

“அதிசயம் ஆனால் உண்மை!.... நீ மறியல்ல கிடந்து சீரழிஞ்சு கொண்டிருக்கக்குள்ள, அவங்கள் மாடி வீட்டில் சல்லாபிச்சுக் கொண்டு இருக்குறாங்கள்! இதுதான் உண்மை!..... இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தால நான் சொல்லுறத நீ நேரிலேயே காணத்தானே போறாய்!”

“பஸ் கெதியாப் போகுதில்ல, கெதியாப் போய் இந்த ஆச்சரியத்த பார்த்து மகிழ்ந்து கொண்டாடவேண்டும் போலிருக்கு!..... என்னெண்டு இப்பிடித் திடெரண்டு நல்ல வாழ்வு கிடைச்சது! அதையும் கெதியாச் சொல்லித் துலையன்! என்ற மனதப் போட்டுக் குழப்பியடிக்கியாய்!”

“கொஞ்சம் பொறுமையாயிரு!... இது.... இங்க வைச்சி கதைக்கக்கூடிய கதையில்ல! பஸ்ஸால இறங்கி ஆறுதலாகக் கதைப் பம்!..... இப்ப என்ன, இணுவில் வந்துற்று. இனியென்ன கொஞ்ச நேரம் தானே சன்னாகம் வந்திடும் ஆறுதலாக் கதைக்கலாம்!”

நாகரெட்டினத்துக்கு ஒரே மனக் குழப்பமாகவே இருந்தது! மாடி வீடு என்கிறான் கொடிகட்டிப் பறக்கிறார்கள் என்கிறான் எப்படி இது என்று கேட்டால் பரம இரகசியம் என்கிறான்!..... ஒன்றும் புரியவில்லையே!..... திடெரண்டு பெருவாழ்வு கிடைப்பதென்றால்,.... நேர்மையான வழியில் கிடைத்திடாதே!..... ஒரு வேளை... அப்படி நடந்திருக்குமோ.....! சே..... அப்படி ஏதும் நடந்திருக்கக் கூடாது!.....

இப்படியே அவன் மனக்குழப்பத்தோடு பரிதவித்து எண்ண அலைகளில் அடித்துச் சென்று கொண்டிருக்கையில், பேருந்து சன்னாகம் நிலையத்தில் வந்து தரித்துவிட்டது. இருவரும் இறங்கிக் கொண்டார்கள்! அப்போது இரவு ஏழு மணிக்கு மேல் இருக்கும். மின்சார ஒளிபரவிக்க கிடந்தது!

இராசேந்திரம் சொன்னான்: “மச்சான், நீ இங்கேயே ஒரு ஐஞ்சு நிமிடம் நிலு! நான் இப்பவாறன்” என்று சொன்ன இராசேந்திரம், பதிலுக்காகக் காத்திராமல் ஒரு மளிகைக் கடைக்குள் உள்ளிட்டான். நாகரெட்டினம் அவனையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். மனக்குழப்பத்தில். இப்போதைய சன்னாகத்தை அளவெடுக்க இரசிக்க மனம் வரவில்லை. சற்று நேரத்தில் இராசேந்திரம் வந்தான் வந்த வேகத்திலேயே ஒரு கறுத்தக் கண்ணாடியை நாகரெட்டினத்தின் கண்களில் மாட்டிவிட்டான்!

“இனியாராலும் உன்னை அடையாளம் காணமுடியாது! காணவும்சூடாது! நீ இப்ப நேரே எங்கட வீட்ட தான் வாறாய்! உன்ர வீட்டப் பற்றிய கதையக் கேட்டுப் போட்டு, அங்க போறதப் பற்றி நீயே தீர்மானிச்சக் கோ!” நாகரெட்டினத்துக்குமேலும் அலை மோதுவதாகவே இருந்தது!

இருவரும் கந்தரோடை வீதியால் முன்னும் பின்னுமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தனர் நாகரெட்டினம்தான் முன்னே போய்க் கொண்டிருந்தான்.

அவனுக்கு அவதி, கெதியாக தங்கள் புதிய வீட்டைப் பார்க்க வேண்டும் என்று! அப்போது சன நடமாட்டம் வெகுவாய்க் குறைந்தே இருந்தது! வாகனங்கள் தான் ஒளியைப் பாய்ச்சிக் கொண்டு விரைந்து கொண்டிருந்தன! அதுவே நல்லதென்று நினைத்துக் கொண்டனர்! நாகரெட்டினம் இரு மருங்கிலும் தெரியும் வீடுகளைப் பார்த்துக் கொண்டே வந்தான்! சில வீடுகள் புதுப்பிக்கப்பட்டும், புதுக்கட்டிடமாகவும் காட்சி தந்தன! என்றாலும் மாற்றமென்று பெரிதாக இல்லை! முன்னர் பார்த்தது போல் எல்லாம் அப்படியே இருந்தன!..... இந்தச் சண்டை பிரச்சினைகளால் சுன்னாகம் அவ்வளவாகப் பாதிக்கப்படவில்லை பாதிக்கப்பட்டாலும் பூசிமெழுகி புத்துயிர் பெற்றுவிட்டது என்றே காட்டியது!

ஒரு பெரிய கட்டிடத்தின் முன் போய் நாகரெட்டினம் நின்றான் அந்த வீடு அழகான மாளிகைதான்! மின்சார தீபங்கள் ஒளிர்ந்து வீட்டின் அழகை மெருகேற்றிக் கொண்டிருந்தன! வாயில் தூண்கள் இரண்டு சிற்ப வேலைப்பாடுகளால் கவர்ந்தன! அவற்றின் மேல் பெரிய பந்து போல் குண்டு குமிழ்கள் இரண்டு வெண்ணிலா போல் எறித்தன!

நாகரெட்டினம் திறந்தவாய் மூடாமல் மெய் மறந்து போனான்! நான் காண்பதென்ன கனவா, நினைவா, நியமா! இராசேந்திரம் தோளில் கைவைத்த பின்னர்தான் சுய உணர்வு பெற்றான்! “மச்சான் இராசேந்திரம், இது உண்மையிலேயே நான் இருந்த இடமா? என்ற வீட்டாக்கள் தான் இப்பவும் இங்க இருக்கிறாங்களா!..... அல்லது வேறாக்கள் வாங்கி கட்டி குடியிருக்கிறாங்களா! சொல்லுடா!”

“நீ சந்தேகப் படத்தேவையே இல்ல! உன்ரவளவு தான்! உன்ர மனைவி பிள்ளைகள் தான் ஆனந்தமாக இங்க வாழ்ந்து கொண்டு

இருக்கிறார்கள்!..... மேலுக்கு நிமிர்ந்து பார், சாந்து பூசி வடிவா எழுதியிருக்கு குமுதா இல்லமெண்டு! பெயரைப் பார்த்ததும் பூரித்துப் போனான்!..... குமுதா பத்து வயதுச் சிறுமியாக முன்னால் வந்து நின்றாள்! தான் அவளைத் தூக்கி கொஞ்சி விளையாடிய காட்சியெல்லாம் படமாய் விரிந்தது! மீண்டும் நினைவுலகில்!

இராசேந்திரம் கையைப் பற்றினான். “இதில கன நேரம் நிற்கிறத நான் விரும்ப இல்ல! கெதியா வா நாம் போவம்!”

“எனக்குக் கெதியா உள்ளிட வேணும் போல் இருக்கு!..... ஆனா பிரமிப்பில ஏதோ ஒண்டு தடுக்குமாப் போல இருக்கு!..... நீயும் கெதியா வா எண்டு நிக் குறாய்.....! பெரிய சங்கடமாயிருக்கு! ஒண்டும் புரியாமக் கிடக்கு”

“எல்லாம் புரிய வைக்கிறன்! என்னோட வா!” என்று சொன்ன இராசேந்திரம் அவன் கையைப் பிடித்து இழுக்காத குறையாக கூட்டிக் கொண்டே போனான்!

நாகரெட்டினம் பின்னால் திரும்பித் திரும்பி ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் அந்த வீட்டைப் பார்த்துக் கொண்டே போனான்! கொட்டிலில் இருந்து மாட்டை இழுத்துக் கொண்டு போவது போலிருந்தது!

போகும் வழியில் இராசேந்திரம் சொன்ன கதை அவனை மேலும் பிரமிக்கச் செய்தது!..... “அவங்கள் தனியார் பஸ் சேவையே நடத்துறாங்கள்!..... யாழ்ப்பாணம் ரவனுக்குள்ள ஒரு பெரிய ‘பூட் சென்ரரே’ வைச்சிருக்குறாங்கள்!.....உன்னப் பார்த்தா எத்தினையோ நாளாச் சாப்பாடு இல்லாமல் கிடந்தவனப் போல கிடக்கு!..... அவங்கள் கொடிகட்டிப் பறக்குறாங்கள் எண்டு நான் சொன்னதில தப்பே இல்ல!”

நாகரெட்டினத்துக்கு உலக்கையை அல்ல, உரலையே விழுங்கியது போல திக்குமுக் காட்டமாகவே இருந்தது!

ஒரு முச்சந்தி வந்தது. வலது பக்கமாகத் திரும்பினார்கள் ஒரு நூறுயார் போய் ஒரு வீட்டினுள் உட்புகுந்தார்கள்! அது இராசேந்திரத்தின் வீடுதான்! நாகரெட்டினத்துக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட வீடுதான்! நன்றாகவே! புழங்கியிருக்கிறான்! அன்று பார்த்தது போலவே வீடு அப்படியே இருக்கிறது! “அருந்ததி..... கெதியா வாருமன். ஆருவந்திருக்கு எண்டு பாருமன்!” இராசேந்திரம் மனைவி அடுக்களையில்

இருந்து வந்தாள்! நாகரெட்டினத்தை பேந்தப் பேந்த விழித்துக் கொண்டு ஒன்றும் புரியாமல் பார்த்தாள்! கறுத்தக் கண்ணாடியைக் கழற்றி விட்டு “இப்ப தெரியுதா ஆரெண்டு சொல்” என்றான். தாடி தலையிரெல்லாம் வளர்ந்து பரதேசிக் கோலத்தில் பிச்சை எடுக்க வருபவர்களை போலிருந்தது அவளுக்கு! ஒன்றும் சொல்லத் தோன்றவில்லை! உள்ளே போய் விட்டாள்! அவளைப் பின்தொடர்ந்து போன இராசேந்திரம் வந்து நிற்பது யாரென்று விளங்கப்படுத்தினான்!

அடுத்த கணமே அவள் விழுந்தடித்துக் கொண்டு வந்து கீசம் குரலில் ஆச்சரியம் தெரிவித்தாள்: “நாகரெட்டினம் அண்ணையா செத்துப் போனீங்க எண்டெல்லே நம்பியிருந்தம்!..... ஆ! கடவுளே எப்பிடி இருந்த நீங்கள் இப்பிடி உருக்குலைஞ்சு போனீங்கள்!.....இருங்கோ அண்ணே! என்ன நடந்தது? எப்பிடி தப்பிப் பிழைச்சி வந்தீங்கள்!”

நாகரெட்டினம் சுருக்கமாகத் தன் கதையைக் கூறத் தொடங்கினான்:.....

நாகரெட்டினம் இயக்கத்தில் சேர்ந்ததும் அவன் பெயர் நாகண்ணன் ஆகிவிட்டது! முக்கியமான காரியங்களில் இவனை பொறுப்பாளி ஆக்கியிருக்கிறார்கள்! போராளியாகி சில ஆண்டுகளின் பின் தான் மணம் முடித்தவன்:..... பின்னடியில் இதற்கெல்லாம் இருந்த கட்டுப்பாடுகளை தளர்த்திவிட்டார்கள்! பின்னடியில் இவனை வேவுப்புலி ஆக்கிவிட்டார்கள்! இவன் அதில் கன கச்சிதமாக செயல்படக் கூடியவன் என்று இனம் கண்டுள்ளார்கள்!

ஒருபடைமுகாமை தகர்த்து அடித்துப் பிடிப்பதென்றால், முதலில் அதன் உள் அமைப்புகளை அறியவேண்டும். காவல் அரண்கள் எங்கெங்கே எத்தனையெத்தனைகள், எத்தனை பேரோடு அமைந்துள்ளது மினி முகாம்கள், பெரும் முகாம் பற்றிய விபரங்கள் ஆயுதசாலைகள் இருக்குமிடம், அதிகாரிகள் தங்குமிடம், கண்ணி வெடிகள் விதைக்கப்பட்ட இடம், முள்ளுக்கம்பிகள் சுருள் சுருளாய் அடைக்கப்பட்ட இடம், அந்த முகாமின் பலம் பலவீனம் உள்ள இடம் எல்லாம் அறிந்து புலனாய்வுப் பகுதிக்கு விளக்க படம் வரைந்து அனுப்ப வேண்டும்! இந்த தகவல் வரைபட விளக்கக்கதை வைத்துத் தான், அவர்கள் தாக்குதலுக்கான திட்டத்தை வகுப்பர்!

இந்தப் புலனாய்வுக்காக உயர்ந்த

மரக்கிளைகளில் பரண் அமைத்து தூர நோக்கால் பார்த்துக் கொண்டே இருப்பர்! ஒரு பகுதியினர் இரவில் உடும்பு போல் ஊர்ந்து ஊர்ந்து மிதி வெடிகள் முள்ளுக்கம்பிகளையும் தந்திரோபாயமாகக் கடந்து, உள்ளிட்டு ஆய்வு செய்வர்!

ஆனால் அரசபடைகளும் அசமந்தமாய் இருப்பதில்லை! அவர்களும் வேவு பார்த்துத் திரிவர்! இந்த வேவுப்புலிகளைப் பிடித்து வேட்டையாடியும் இருக்கின்றனர்! நாகண்ணனுக்குப் போதாத காலம். வேவு வேலையின் போது அயர்ந்திருந்த போது வசமாய் மாட்டிக் கொண்டான்! இவனிடம் ஆயுதம் இருந்திருக்கவில்லை! இருந்திருந்தால் அங்கேயே தீர்த்துக் கட்டியிருப்பார்கள்!

அப்போது பிடிபட்டவன், இப்போது தான் விடுபட்டிருக்கிறான்! விசாரணை என்ற பெயரில் கடும் சித்திரவதைகளை அனுபவித்திருக்கிறான்! சித்திரவதைக்கு நவீன தொழில் நுட்பமுறைகளை எல்லாம் கையாண்டிருக்கிறார்கள்! ஆணுறுப்பில் மின்சாரம் ஏற்றியிருக்கிறார்கள்!..... இந்த சித்திரவதைகளின் குறி : எதிர்த்தரப்பாரின் அமைப்புகளை, மூலோபாய இரகசியத் திட்டங்களை, முக்கிய பொறுப்பாளிகளின் விபரங்களை அறிவதே!

எப்படியோ அதிகரித்த சித்திரவதைப்பட்டு, அனேககாலம் சிறைப்பட்டுக் கிடந்து, சிறகில்லாத பறவையாய் சிறைமீண்டிருக்கிறான்! அதுவும், வெளிநாடுகளின் நெருக்குதல் காரணமாக இந்த விடுதலை கிடைத்திருக்கிறது!

கணவன் வாரங்களுக்கொருக்காவோ, மாதங்களுக்கொருக்காவோதான் வீடு வருவான்! கனமாதமாகக் காணாத தால் மங்களம் இயக்க முகாமுக்குப் போய் முறைப்பாட்டுப் பிரிவில் விசாரித்துப் பார்த்திருக்கிறான்!..... அவர்களும் சரியான பதில் சொல்லவில்லை! இழுத்தடித்துக் கொண்டே இருந்தார்கள்! கொஞ்சக் காலம் கடந்து தான் உண்மை வெளிப்பட்டது!..... அவர்களால் பராபரிப்பு நிதி கொஞ்சம் வழங்கப்பட்டதுதான் போதாதற்கு மங்களம் கூலி வேலை செய்தே பிள்ளைகளைப் பராமரித்தான்!

இவன் திகில் நிறைந்த துயரக் கதையைக் கேட்டு இராசேந்திரமும் மனைவியும் கண் கலங்கினர்! பரிதாபமாக அவனைப் பார்த்தனர்! ஆனால் நாகரெட்டினம் முகத்தில் எந்த மாற்றமுமில்லை!..... எல்லாத்

துயரங்களையும் பட்டு மரத்துப் போன மனம்! அவன் முகம் சலனமற்று இருந்தது! அதுவும் சொந்த ஊர், சொந்த இடம் என்று வந்தபின்பு வதனத்தில் வாட்டம் எதற்கு? ஆனாலும் மர்மமாய் ஒரு சோகப்பனிமூட்டம் படர்வதை அவன் உள்ளூணர்வு அறிகிறது!

கணவனும் மனைவியும் துரிதமாகச் செயல்பட்டு அவனுக்கு நல்லதொரு விருந்து படைத்தனர்! கூட்டுக்குள் நின்ற கோழியைப் பிடித்து உரித்து குழம்பு வைத்து அவன் முன் வைத்தனர்!

அந்தக் கறிவகைகளையும், அவற்றின் கமகமக்கும் மணத்தையும் கண்டு எவ்வளவு காலமாயிற்று! பழைய ரூபகங்கள் எல்லாம் எழுந்து வந்தன!..... அண்ணையிட்டது..... மனைவி இட்டது..... நண்பர்களோடு சல்லாபித்தது எல்லாம் நினைவிலிட்டது!

சாப்பிட்டு கைகழுவியதும் நாகரெட்டினம் சொன்னான் “மச்சான், இனியும் என்னால பொறுமையாயிருக்க ஏலல்ல! கெதியா எங்கட வீட்டாக்களற கதையச் சொல்லு!

இராசேந்திரம் நண்பனின் துயர்க் கதையைக் கேட்டு கலங்கிப்போனான்! அவன் யாருக்காக, எதற்காக இவ்வளவு வேதனைகளையும் தாங்கிக்கொண்டான்!..... அவனுக்கு நடந்த துரோக நாடகத்தை அறிந்தால் தாங்கிக் கொள்வானா!..... சொல்லாமல் விட இயலாது! சொல்லித்தான் தீர வேண்டும்! சொன்னான்:.....

சமாதன காலம் பேச்சுவார்த்தை நாடகம் ஆரம்பித்திருந்த ஒரு காலப்பகுதியில் மங்களம் பிள்ளைகளையும் கூட்டிக் கொண்டு சொந்த இல்லிடம் வந்து விட்டாள்! வீடுசின்ன தென்றாலும் பத்திரமாகவே இருந்தது! செடி கொடிகள் சீரழிந்தாலும், பயன் தரும் மரங்கள் பழுதுபடாமல் நின்றன! கனகாலமாக ஊருக்கு உபகாரியாய் இருந்த அம்மரங்கள் இவளுக்குப் பயன்படத் தொடங்கின! நாகரெட்டினம் பார்ப்பட்டு வளர்த்துவிட்ட தென்னையும் மாவும் இப்போ நல்ல பலனைச் செய்தன! போதாதுக்கு கடையப்ப வியாபாரமும் கை கொடுத்தது!

இவள் வருமுன்னமே, வீட்டுக்கு முன்னால் ஒரு பெரிய காவலரண் ஒன்று முளைத்து நின்றது! காலநிலை சரியில்லை என்று தோன்றினால் வாகனங்களைச் சோதனையிடுவார்கள்! வீடுகளிலும் சோதனைகள் விசாரணைகள் நடக்கும்! துணைக்குழுக்களும் சேர்ந்து வரும்! இந்தக்

கெடுபிடிகளின் முக்கிய நோக்கம், போராளிகள் மாவீரர் குடும்பங்களை ஆதரவாளர்களை வேட்டையாடுவது. அல்லது தங்கள் பிடிக்குள் கொண்டுவருவதாக இருக்கும்! இரவிலும் ஒழுங்கைகள் வெறுங்காணிகள் பத்தைகளில் சப்பாத்துச் சத்தங்கள் கேட்கும்! படலைகளும் தட்டப்படும்!..... வெள்ளை வான் நடமாட்டமும் வந்துபோகும்! அவரைக் காணவில்லை இவரைக் காணவில்லை என்கின்ற கூக்குரல்கள் கேட்கும்! கடத்தியது கப்பம் கேட்டது என்ற கதைகளும் வரும்!.....

இவற்றையெல்லாம் கேட்க மங்களத்துக்கு பீதியாகவே இருக்கும்! வந்தவுடனேயே முன்னால் எழுந்திருக்கும் காவலரணையும், சீருடை தரித்தோரையும், துவக்கு முனைகளையும் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அவளுக்குப் பேரிடியாகவே இருந்தது! ஆண் துணை இல்லாது தனித்திருப்பதால் வரப்போகும் ஆபத்துக்களை எண்ணிப் பார்த்து கலங்கினாள்! மகள் குமுதா இப்போது தான் சாமத்தியப்பட்டிருக்கிறாள்! சிறுவர்கள் இருவரும் விடலையாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! கலங்கத்தானே வேண்டும்!

கலக்கத்தோடு தன் பிள்ளைகளை விளங்கச் செய்யும் கடமைகளை ஆற்றிக் கொண்டுதான் வந்தாள்! மங்களம் இப்பவும் இவ்வளவு இழப்புகள் நெருக்கடிகளுக்கு ஆளான பின்னும் பூங்கொடியாய் பூத்துச் சிரித்துக் கொண்டுதான் இருந்தாள்! இதனால் வரப்போகும் ஆபத்தை உணராமலே இருந்தாள்! ஆனால் அயல் எப்போதோ கணிப்பெடுத்து கணக்கை எழுதிவிட்டது! அவர்களின் கணக்குப் பிழைக்கவில்லை!.....

காவலரணின் இளநிலை அதிகாரி, வயதிலும் இளையவர் போலவே இருந்தார்! அவர் மணமானவரா, இல்லையா யாருக்கும் தெரியாது! ஆரம்பத்தில் சிப்பாய்கள் தண்ணீர் கேட்டுத்தான்வந்தனர்! நல்ல பெரிய கிணறு இவர்கள் வளவில் இருந்தது! இவர்களே வார்த்தும் விட்டார்கள்! நாளடைவில் அவர்களே அள்ளி எடுத்து புழங்கத் தொடங்கினார்கள்! குளிப்பு முழுக்குக் கூட நடந்தது! மலகூடத்தையும் பாவிக்கத் தொடங்கினார்கள்!..... இன்னும் இன்னும்..... காலைச் சாப்பாடும் அனுப்பும் அளவுக்குப் போய்விட்டது! பொழுது போகாத நேரங்களில் அங்கிருந்தே அரட்டையடிக்கும் அளவுக்கு வந்துவிட்டது!

இளநிலை அதிகாரி அங்கு ஒரு நாள் போனார்! தாயையும் மகளையும்

வடிவாகப் பார்த்தார்! அதன் பிறகு அவர் அங்கு அடிக்கடி போகத்துவங்கினார்! இராத்தங்கலும் வைக்கலானார்!

.....விதி வேகமாகத்தான் விளையாடத் தொடங்கியது!.....

அதிகாரி, தாயையும் மகளையும் வைத்திருக்கிறான் என்று ஊரிலே கதை பரவலாயிற்று! அது உண்மைதான் என்பதாக பின் வந்த நடவடிக்கைகள் உறுதிப்படுத்தலாயின!..... அவர்கள் வாழ்க்கை விரைவாகவே தழைத்து செழிக்கலாயிற்று! இந்த வாழ்க்கையை விரும்பியோ விரும்பாமலோ ஏற்க வேண்டிய நிலையாயிற்று மங்களத்துக்கு!.... அவள் விரும்பி ஏற்றாளா? பொறியில் வீழ்ந்தாளா? சூழ்நிலையின் கைதி ஆனாளா! அவளுக்கே புரியாத புதிர்! ஆனால் குடும்பத்தின் திமர் எழுச்சி அவளைப் புழுகாங்கிதம் அடையச் செய்து கொண்டே இருந்தது!

பையன்கள் இருவரும் துணைக் குழுக்களோடு சேர்ந்துகொண்டார்கள்! பிறந்து வளர்ந்த இடம். எல்லாரையும் தெரியும்! காட்டிக் கொடுப்பது: முகமூடிபோட்டு தலையாட்டுவதொன்றும் அவர்களுக்கு கடினமான காரியமல்ல!..... ஒரு

வனைக் காட்டிக் கொடுத்தாலே காணும், இலட்சக் கணக்கில் கிடைக்கும்! அவர்கள் தனி ரகமான வாகனத்தில் திரிவர்! வெளியில் இருப்பவர்களுக்கு உள்ளிருப்பவரை காணவே இயலாது! ஆனால் வெளியாரை இவர்களுக்கு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டும்! ஊரிலே இவர்களுக்கு நல்லமரியாதை, பயம் கலந்த மரியாதை!

நாகரெட்டினம் இந்தக் கதைகளை காது கொடுத்து கேட்கவில்லை! ஈயத்தைக் காய்ச்சி ஊற்றுவது போல் உட்புகுந்து கொண்டிருந்தது!..... அவன் தலை தாழ்ந்து கொண்டே வந்தது: அப்படியே தரையில் சாய்ந்து கொண்டான்! ஏற்கனவே இதை எதிர்பார்த்தது போல இராசேந்திரம் படுக்கை போடப்பட்ட இடத்துக்கு அவனை உருட்டிவிட்டான்!

அவன் இனி நிம்மதியாக உறங்குவானா, மாட்டானா என்ற ஆராய்ச்சியில் இராசேந்திரம் இறங்கவில்லை! தன் கடமை முடிந்தது என்ற திருப்தியில் கொட்டாவியை விட்டுக் கொண்டே அறைக்குள் உள்ளிட்டான்!

அதிகாலையில் கண்விழித்து வெளிப்பட்டது இராசேந்திரம்தான்! சுன்னாகம் சந்தைக்கு காய்கறிகள் கொண்டு போக வேண்டியிருந்தது! ஆனால் நாகரெட்டினத்தைக் காணவில்லை! படுக்கை அப்படியே விரித்தபடி கிடந்தது! வெளிச்சத்தை ஏற்றி சுற்று முற்றும் தேடிப் பார்த்தான்! அவன் இல்லைத்தான்! மீண்டும் படுத்த இடத்தைப் பார்த்தான், அங்கே ஒரு வெள்ளைக் காகிதம் கிடந்தது!

ஆவலோடு அதை எடுத்துப் பார்த்தான்! அதில் ஒரேயொரு வாசகம் தான் மிகத் தெளிவாக எழுதியிருந்தது!

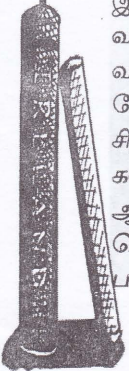
காணமல் போனவன், காணாமல் போனவனாகவே இருக்கட்டும்!

□□□

நூல் : **பாவூதவிர் தூவு வாணம்**
(சிறுகதைக் தொகுதி)

ஆசிரியர் : **பகந்திரா சசி**
விலை : **ரூபா 300/=**

12 சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுதி இது. புதுமையான விடயங்களை வாசகர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்பதில் அக்கறை கொண்ட ஆசிரியர் மாறுபட்ட சூழலில் வேறுபட்ட கதை மாந்தர்களை முன்னிறுத்தி கதை மாந்தர்களின் வாழ்க்கைக் கோலங்களைக் காட்டியுள்ளார். கதைகளின் கருப்பொருள்களாக இடப்பெயர்வின் அவலங்கள், அகதி முகாம் வாழ்க்கை, இடர்பாடுகள், வறுமையின் கோலங்கள் போன்றவை அமைந்துள்ளன. சிறந்த எழுத்து நடையில் கதைகளை நகர்த்தியுள்ளார் ஆசிரியர். சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதியைத் தந்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

13

கைலாசம் வெளிப்பரிசீலனா (வீதி வலம்) முதல் நாள்

ஜூலை 23: “தர்போச்சே” (Tarboche) கொடி ஸ்தம்பத்துக்கு அருகாமையிலிருப்பதே யமத்வார். கைலை யாத்திரை செல்லுமுன்னர் காலனின் தரிசனம் பெற்று விடைபெற வேண்டும். அவ்வாறே இந்தக்கிரியையை பக்தியுடன் யமத்வாரில் மணியடித்து நிறைவுசெய்தபின்னர் புத்துயிர் பெற்ற உணர்வுடன் கைலாசநாதனை வலம்வர ஆரம்பித்தோம்.

மார்கண்டேயரை சிவனார் யமனிமமிருந்து மரணத்தினின்று காப்பாற்றிய சம்பவம் எனது நினைவுகளில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இந்த ஸ்தலத்தில் யமனை வழிபட்டுச் செல்லுதல் மரண பயத்தை வெட்டிவிடும் என்பது நம்பிக்கை.

நடந்து செல்வதற்கு உடலாரோக்கியம் திருப்தியாகப்பட்டது. எனினும் அமர்த்தப்பட்ட குதிரையில் ஏற ஆவலும் மேலிட்டது. ஆரம்பத்தில் குதிரையில் ஏற ஆவலாயிருப்பினும் உள்ளூர ஒரு பயம் உறுத்திக்கொண்டேயிருந்தது. சற்றுத் தூரம்வரை நடந்து சென்றுதான் ஒரு உயரமான கற்பாறை மீது ஏறித்தான் - பின்னர் குதிரையின் மேலே - மனதிற் தோன்றிய துணிச்சலுடன் குதிரைக்காரர் “நிம்மா”வின் உதவிகொண்டு ஏறிவிட்டேன். ஏறியபின் சவாரி சீராயிருந்தது.

“டோன்னா”வின் வசம் முதுகிற்கொண்டு செல்லும் சிறு சுமை கொடுக்கப்பட்டது.

எமக்கு வலது பக்கத்தில் ஓங்கி கம்பீரமாக வீற்றிருந்த பெரு மலையில் திபெத்தியர் பூதவுடல்களை இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிப்பதாக திறந்தபடியே விட்டு விடுவாராம். இந்த உடல்கள் காட்டு நாய்களுக்கும் பறவைகளுக்கும்

இரையாகும். எனவே இப்பகுதியிலுள்ள நாய்கள் மனித இறைச்சிக்குப் பழகிய படியால், இவற்றை அணுகுவது ஆபத்தானது என அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தது.

திபெத்தியர் மனித ஆவி பிரிந்தபின் உடல்களைச் சமர்ப்பிப்பதில் பல்லாயிர வருடக் கணக்கான இந்திய பாரம்பரிய கலாசாரத்தைத் தொடர்ந்து பேணுகின்றனர்.

“டிரப்புக் கொம்பா” (DirapukGompa) மடாலயத்தை நோக்கிய மொத்தமாக ஏழுமணி நேர யாத்திரை பதினைந்து கிலோ மீற்றர் தூரமானது.

எமது யாத்திரை “லா சூ” (Lha Chu) எனும் பள்ளத்தாக்கு வழியாகவே ஆரம்பிக்கும். இந்தப் பள்ளத்தாக்கில் பல்வகை கற்பாறைகள் இருபக்கங்களிலுமுள்ள கம்பீரமாக ஓங்கிநிற்கும் மலைத் தொடர்களில் இருந்து விழுவன. இம் மலைகளும் கற்பாறைகளும் பல்வேறு நிறங்களைக் கொண்டுள்ளன. பார்ப்பதற்கு

காலன் ஸ்தலத்தில் கைலாசநாதன் தரிசனம்

அதிசயிக்கத்தகு பல வர்ணக் காட்சிகளாகும். இதன்போது நாம் பார்த்த திபெத்திய - பொன் [Bon] சமயிகள்- யாத்திரீகரின் எதிர்ப்புறமாக அதிசயிக்க வைத்தது. அதுதான் அவர்களது சமயாசாரப்படிபுள்ள வழமையாம். நம்பிக்கைகள் பல ஒத்திருப்பினும் வேறுபாடுகள் பல இருப்பதும் எம்பிரானின் பிரமிக்கத்தகு பெருமையன்றோ!

சூரியபகவான் பலமாக ஒளி வீசியபடி எம்மை வழியனுப்பினார். ஆனாலும் இது அதிகநேரம் நீடிக்கவில்லை. சடுதியாக வந்த பெரும் காற்றும் ஆலங்கட்டி மழையும் அனைவரையும் ஒரு உலுக்கு உலுக்கிவிட்டது. குதிரை வெருளக்கூடிய சான்றுகள் தென்பட்டதால், இறங்கியே நடக்க "ஆணை" இட்டார் நிம்மா. பெய்தமழையை விட கற்களையொத்த பணிக்கட்டிகள் திகிலடையச் செய்துவிட்டன. இம்மாதிரியான சடுதியான கால நிலை மாற்றங்கள் அங்குள்ளவர்களுக்கு சர்வ சாதாரணம்.

அதிர்ஷ்டவசமாக இந்த ஆலங்கட்டி மழையும் காற்றும் பத்து நிமிடங்களுக்கு மேல் நீடிக்கவில்லை. இது நல்ல சகுனத்துக்கு அறி குறி எனவும் அறிந்தேன்.

ஐந்து கிலோ மீற்றர் வந்ததும் சுகுகொம்பா (ChukuGompa) எனும் மடாலயம் தோன்றியது. இந்த மடாலயம் பெரும் தொன்மை வாய்ந்தது: ஞானி மிலர்பா இங்கு நிஷ்டையிலிருந்தார். வேறும் பல ஞானி யரால் இந்த மடாலயம் பெருமை பெற்றது. சீனாவில் கலாசாரப் புரட்சியால் இந்த மடாலயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. பின்னர் அரசாங்கமே கட்டடங்களைப் புதிப்பித்தது.

செல்லும் வழியெல்லாம் இருபக்கங்களிலும் மலைகள் - இடையே நீரோட்டங்கள் (பிரபுத்திரா நதி உட்பட) - பரந்த வானவெளி - அனைத்தையும் ரசித்தவாறே இறைவனின் படைப்புகளை மெச்சி மெச்சி யாத்திரையைத்தொடர்ந்தோம்.

மதிய போஜனத்துக்காக இந்த மடாலயத்துக்கு அண்மையிலுள்ள சிற்றுண்டிச்சாலையில் சிறிது நேரம் தங்க நேரிட்டது. அதன்போது, பக்கத்தில் ஒரு அறிவித்தற்குறியைக் கண்டேன்.

பிராந்தகளைக் கொடிகளுடன் "ஹயக்ரீவாகல்"

அதில் எழுதப்பட்டிருந்தது "ஹயக்ரீவாகல்" - என்னே அதிசயம். ஹயக்ரீவா என்பது குதிரை முகங்கொண்ட விஷ்ணுவின் அவதாரம். இந்திய பாரம்பரியத்தில் ஹயக்ரீவர் அறிவுக்குள்ள தெய்வமாகக் கருதப்படுவார். இத்தனை ஆயிரம் கிலோ மீற்றர் களுக்கப்பால் உள்ள இக் கலாசார இணைப்பு பெருமளவு விமர்சிக்கத் தக்கதே.

கைலாசநாதரின் மேற்கு முகம் (சத்யோஜாதம்) தெற்கு, வடக்கு முகங்களைப்போல அடிக்கடி தெரிவதில்லை. கைலையின் இந்த நிலைமிகவும் பிரமிக்கத்தக்கதொரு கண்கொள்ளக்காட்சியாகும். டிரபுக் மடாலயம் நோக்கிய பாதையில் ஏறத்தாழ பாதித் தூரத் திலேயே இக்காட்சி தோன்றும்.

தொடர்ந்து, பல்வேறு ஏற்ற இறக்கங்கள் கடந்து மாலை ஆறரை மணியளவில் டிரபுக் விடுதியை அடைந்தோம். அந்தநேரம், கைலைநாதரின் வடமுகம் முகிற் கூட்டங்கள் அங்குமிங்கும் அசைந்தாலும், தெட்டத் தெளிவாகத் தோன்றியது - மறக்கமுடியாத காட்சியாகும். அடிக்கடி முகிற் கூட்டங்கள் தோன்றித் தோன்றி மறைவதும் கைலைநாதரின் வட முகம் - பல்வேறு வர்ணங்களில் பிரகாசிப்பதும் - யாரோ ஒருவர் சினிமாத்திரையின் பின்னாலிருந்து இயக்குவதுபோன்றிருந்தது. பெருமானின் ஜடாமுடியிலிருக்கும் நாகமும் தோன்றக்காணலாம்.

எமக்குக் கிடைத்த யாத்திரீகர் (டிரபுக்) விடுதியின் பின்னால் - உயரத்தில் பெரிய தொரு மடாலயம் - இது கடல்மட்டத்திலிருந்து 4890 மீற்றர் உயரத்திலுள்ளது. இத்தனை ஏற்றத்தின் பின்னர் உடற் களைப்பால் யாருக்கும் மேலும் ஏறி மடாலயத்தைத் தரிசிக்க இணக்கமில்லை.

எம்முடன் வந்த உதவியாளர் அனைவரும் விரைவாக எமக்கு இராப் போஜனம் தயாரிக்க ஆரம்பித்துவிட்டனர். அத்தனை விரைவில் தயாரிக்கப்பட்ட மிளகுப் பொங்கலும் ஊறுகாயும் தேவாமிர்தம் போலிருந்தது.

அறுவருக்கு ஒரு அறையாக அடுக்கப் படிருந்த விடுதி அண்மைலேதான் புதிப்பிக்கப்பட்டதாம். முன்னரில்லாதவாறு சிறிய தொரு சமையலறையும் சிற்றுண்டிச்சாலையும் இருந்தன.

குளிரின் தாக்கமோ பெருமளவு - சக யாத்திரீகர் எவ்வளவு விரைவில் குளிருடைகளைச் சுருட்டி அணிந்தார்கள் என்பதிலிருந்து குளிரின் தாக்கத்தை இலகுவாகக் காணக்கூடியதாயிருந்தது.

இரவு நெருங்கியது. மின்விளக்குகள் தமது அன்றைய கடமைகளை முடித்துக் கொண்டுவிட்டன. யாவரும் ஒவ்வொருவராக - உடுத்திருந்த குளிருடைகளுடன் - படுக்கைகளில் சுருண்டனர்.

14

கைலாசம் வடமுகம் - டிரபுக் மடாலயம்

அடுத்த நாள் தர்சன் குறுநகர் சென்றடைந்தோம். திட்டமிட்டபடி மறுநாட்காலை வாழ்நாட்களவு - கைலைத்தரிசனம் - கிடைத்தது. கைலை பாலாவின் சப்தரிஷி குகைகள் தரிசனக் குறிப்புகள் - கைலாசம் வெளிப் பரிக்கிரமா ஆரம்பம் - டிரபுக் விடுதி நோக்கி யாத்திரையைத் தொடர்ந்தோம். பல்வேறு அழகிய ஓங்கிவளர்ந்த மலைகள், இடையே ஓடும் நதிகள், பள்ளத்தாக்குகள் - கண்களுக்கு விருந்தாயமைந்தன. உடற்களைப்பினை உலுக்கித் தள்ளிவிட்டன. மாலை ஆறரை மணியளவில் டிரபுக் விடுதியை அடைந்தோம்.

ஜூலை 24 காலை எழுந்திருத்தல் அவ்வளவு சுலபமாகப் படவில்லை. கைலைநாதனின் தரிசனங்காண இந்த இடுக்கண்களெல்லாம் தூசுதானே. காலைக் கடன்கள் இயற்கை அன்னையின் மடியிற்றான் - பல இடங்களில் இவ்வாறே. எம்மை திருப்திப் படுத்திக் கொள்ளலாம். முகம் கழுவுவதற்கு சற்று சூடாக்கப்பட்ட நீர் ஒரு குவளையில் கிடைக்கும் - ஏனைய யாத்திரீகர்களின் வசதிகளை ஊகித்து உணர்ந்து அளவாகத்தான் இவ்வரிய நீரை நுகரல் அவசியம்.

இவையெல்லாம் ஒருவாறு நிறைவுசெய்து ஒன்பதரை மணியளவில் எம்பிரானின் வடக்குமுக தரிசனத்துக்குப் புறப்பட்டோம்.

சூரியபகவானின் கருணை நன்கு புரித்திருந்தது. மலையேறும் இயல்புக்குத்தக

யாவரும் சிறு சிறு குழுக்களாக - நேபாள உதவியாளர் உதவியுடன் புறப்பட்டோம்.

கற்பாறைகளும், சிறுசெடிகளும் நிறைந்த ஏற்றம்.

பல வகையான கற்களும் சிறு தாவரங்களும் தத்தம் அழகை அபாரமாக வழங்கிய வண்ணம் இருத்தல் - அவற்றை நாமும் இரசிக்க வைத்தல் - யாவும் கைலைநாதனின் அருட்பெரும் கருணையன்றோ!

முக்கால் வழி தூரம் சென்றதும் பிரார்த்தனைக் கொடியொன்று - அதனைச் சுற்றிலும் பெரும் பாறைக் கற்கள் - பிரார்த்தனை மேடையோன்று அதன் பக்கத்தே தோன்ற - அமர்ந்திருந்து தியானத்திலமர்ந்தேன். அந்த அமைதியான சூழல் யாருக்குமே ஒரு மன அமைதியையும் ஆனந்தத்தையும் அளிக்க வல்லது.

திடீரென மேலிருந்த வந்துகொண்டிருந்தனர் எமது சக யாத்திரீகர் சிலர். சுவாத்திய நிலை சுமுகமானதாயில்லை எனவும், மேற்கொண்டு தொடர்தல் உகந்ததல்ல எனவும் நேபாள உதவி யாளரும் பகரினும் எமது அவா தொடர்ந்தது.

மெல்லமெல்ல எறிச்செல்கையில் திடீரென முகிற்சூட்டம் சூழ்ந்தது. "வந்தனை செய்தாகிவிட்டதல்லா... இனித் திரும்பலாமே" எனக் கூறுவது போல வருணபகவான் தன் தோற்றத்தை அருளிச்செய்தார். எமக்கோ எதுவும் போதாதே ... சற்றுப் பொறுத்திருந்து பார்ப்போம் என்றால்... இறைவனே பன்னீர் தெளித்து வாழ்த்தி வரமளிப்பதுபோன்ற பிரமை ஏற்பட்டது. ஐயனது ஸ்வஸ்திகா குறி நன்கு தோன்ற பரவசம் மேலிடவும் - அக்காட்சியைக் கண்ணராகக் கண்டு மனதார வணங்கி - போதவில்லையே இந்தப் பேதை மனதுக்கு - என அங்கலாய்த்து - வேண்டா வெறுப்புடன் மலையிலிருந்து இறங்க ஆரம்பித்தோம்.

வட முக தரிசன ஆரம்பம்

ஸ்வஸ்திகா எனும் சமஸ்கிருதச் சொல் இந்திய பாரம்பரியத்தில் முக்கியமானதொரு அடையாளம் - நல்ல சகுனம் - நன்மைக்கு அறிகுறி - செளந்தர்யம் - இத்தியாதி அர்த்தங்களைக் கொண்டது. எனவே, இந்தப் பாக்கியம் பரமனின் பாதங்களினிருந்தே கிடைத்ததல்லவா - பூரிப்புடன் யாத்திரையின் இப்பகுதியை இனிதே நிறைவுசெய்தல் அடியேன் பெற்ற பிறவிப் பயனன்றோ!

ஒன்றரை மணியளவில் விடுதிக்குத் திரும்பினோம். மதிய உணவு தயாராகியது - சிறிதளவு வயிற்றுக்கு வழங்கி இளைப்பாறினோம்.

மாலை நாலரை மணியளவில் எமது விடுதிக்குப் பின்னாலிருந்த "டிரபுக்" மடாலயத்தைத் தரிசிக்க ஏறினோம்.

"டிரபுக்" மடாலயம் கடல் மட்டத்திலிருந்து 4890மீற்றருக்கு மேலுள்ளது. "டிர்" என்பது பெண் காட்டெருமையின் கொம்புகளையும் "புக்" என்பது குகையையும் குறிக்கும். எனவே இந்த மடாலயமும், கைலையின் வெளி பரிக்கர்மா (வீதி) வில் அமைந்துள்ள எனைய மடாலயங்களைப் போன்று பெரும் சமய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மாபெரும் பௌத்த ஞானியர் இவ்விடங்களிலெல்லாம் தவம் புரிந்தனர் எனவும் அறியப் படுகிறது.

நாங்கள் மடாலயத்துள் சென்றபோது அகண்ட பிரார்த்தனை நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. பல்வேறு பௌத்த - இந்திய கலாசாரத்தையொத்த சிலைகளும் வர்ணங்கள் தீட்டிய இறைவடிவங்களும் உள்ளத்தில் பக்தியை வரவளைத்து, கண்களுக்கு அரிய தொரு காட்சியும் கொடுப்பனவாயிருந்தன. மடாலயத்தின் அமைப்பு சற்றே விசித்திரமாக இருந்தது. புராதன சிற்பங்கள் நன்றாக அடுக்கப்பட்டு பிரார்த்தனைக்கு வைக்கப் பட்டிருந்தன. பௌத்த லாமாக்கள் உட்கார்ந்திருந்து மந்திரங்கள் ஓதும்போது இந்திய கலாசார பண்பாட்டையே பிரதிபலிப்பதாக எனக்குத் தோன்றியது.

முதிய பௌத்தகுரு (லாமா) நீண்டதொரு வரிசையில் நின்றுகொண்டிருந்த பக்தர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் கூறி பிரசாதம் வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். நாமும் அதில் கலந்து ஆசியுரையும் - அத்தோடு அவர்கள் வழமையாக வழங்கும் விசேஷ பட்டுச் சால்வையும் எமக்கு அணிவித்தார். "ஓம் நம் ப்ரேம் - மணி பத்மே ஹும்" எனும் மணி மந்திரத்தையும் ஓதும்படி தாமும் ஓதி ஆசீர்வதித்தார்.

டிரபுக் (உச்சி) கும்பாவிலிருந்து கைலை வட முகம்

அத்தோடு இந்து வழக்கப்படி கொடுக்கப்படும் "பவித்திரம்" போன்ற தடித்த மஞ்சள் நூல் ஒன்றையும் கொடுத்தார். ஐம்பது யுவான்கள் தெக்ஷணையும் வழங்கி விடைபெற்றோம்.

கிராம மக்களுக்கு அறிவுரைகளை மட்டுமன்றி பணம் பொருள் உதவியும் புரிவார். தாம் பெற்றுக்கொள்ளும் நன்கொடைகளின் மூலமே இவ்வுதவியை நல்குவார்.

ஓம் மணி பத்மே ஹும் என்பது பௌத்தத்தின் மிகப் புகழ்பெற்ற மந்திரங்களில் ஒன்றாகும். இதை மணி மந்திரம் எனவும் அழைப்பர்.

மேலும் இந்த மந்திரத்தின் ஆற்றலை அதிகப்படுத்துவதற்காக இந்த மந்திரத்தை திபெத்தியர்கள் பாறைகளில் செதுக்கியும், பிரார்த்தனை சக்கரங்களில் எழுதியும் வைக்கின்றனர். ஒவ்வொரு முறை இந்த சக்கரத்தைச் சுழற்றும் போதும், அது மந்திரத்தை உச்சரித்ததன் பலனைத் தருகின்றதென நம்பப்படுகிறது.

ஆசீர்வாதம் பெற்ற திருப்திடன் கனிஷ்ட லாமாவுடன் ஒரு புகைப்படமும் எடுத்துக் கொண்டோம்.

மிகவும் கஷ்டமுடன் ஏறியபின், திரும்பும் போது கீழே இறங்குவதும் ஒருவித சிரமந்தான். ஆனாலும் இவையெல்லாம் யாத்திரையோடு ஒன்றுகலந்து - மெய்மறக்கச் செய்து - பேரின்பத்துக்குள்ளாக்கும் வல்லமை உடையன என்பது எமது அனுபவத்திற் கண்டோம்.

வழமைபோல சாயந்தரம் வந்ததும் இரவுணவு - பசிக் குறைவினால் சிறிதளவு ரொட்டியும், ஹாலிக்ஸ் பானமும் அருந்தியபின், குளிர் மேலீட்டினால் யாவரும் படுக்கைகளுக்குள் சுருண்டுவிட்டனர்.

ஜூலை 25: யாத்திரை ஆரம்பமாகி பதின் மூன்றாவது நாள், இன்றைய தினமே நீண்ட தூர - அதிக கடுமையான - ஆழ்ந்த பக்தி பரவசமிகு யாத்திரை நாளாகும். அதிகாலை எழுந்து தினசரி கடமைகளை முடித்ததும் யாவரும் யாத்திரைக்குத் தயாரானோம்.

எனது உதவியாளர் டோன்னா மட்டும் இருக்க, குதிரையும் குதிரைக்காரரையும் காணோம். தயாரான யாத்திரீகர் சிறு சிறு குழுக்களாகப் புறப்பட்டு மலை ஏற்றத்துக்கு தயாராகிச் சென்றனர்.

காத்திருக்கும் வேளை, முகிற்சுட்டங்களால் மறைக்கப்பட்டிருந்த கைலைநாதனின் நிழலை புகைப்படக் கருவியில் பதிக்க முனைந்தேன். கைலை பாலாவின் நிழற்படக் கருவியில் படத்தைப் பார்த்ததும் அதிசய உருவம் - நம்பமுடியவில்லை!!! கைலைநாதன் அடியார்களை ஆசீர்வதிப்பது போன்றவாறு தோன்றியது.

“ஓம் நமசிவாய” எனும் கோஷத்துடன் நடக்க ஆரம்பித்தோம். சிறிது தூரம் சென்றதும் ஒரு சிற்றாறு - அதைக் கடந்துதான் குதிரைகள் யாத்திரீகரை ஏற்றிச் செல்லப் பாதுகாப்பானது என்ற அறிவுறுத்தலின்பேரில் அவ்விடத்தில் காத்திருந்து பின்னர் யாத்திரையை ஆரம்பித்தோம்.

ஓவ்வொருவரும் அவரவர் தகைமைக்கு கந்தவாறு ஏற்ற இறக்கங்களில் நடக்கத் தொடங்கினர். பலவித அமைப்புகளுள்ள கற்கள்: கற்பாறைகள் சறுக்கல்மிகு நடைபாதைகள் இத்தியாதி வழியில் குளிர் மிகு மலையேற்றம் தொடர்ந்தது. ஆங்காங்கு அதிமிகு உயரமோ அதிமிகு இறக்கமோ இருக்கும் இடத்து, எமது பாதுகாப்புக் கருதி, குதிரைகளிலிருந்து எம்மை இறக்கி விடுவர்.

இக் குதிரைகள் தமக்கு உகந்தவாறு பாதை இல்லாவிடில் பலவித கோணங்களில் தமது அதிருப்தியைத் தெரிவிக்குங்கால், அதன் மீது உட்கார்ந்திருக்கும் - அனுபவமற்ற யாத்திரீகருக்குப் பெரும் ஆபத்து. இம்மாதிரி சக யாத்திரீகர்கள் சிலருக்கு பல்வேறு உடற் காயங்கள் / உபாதைகள் ஏற்பட்டன. பயத்தினால் சிலர் குதிரைகளிருந்தும் இறங்கி கடுமையான சிரமமிகு பாதைகளிலும் பாதுகாப்பாக நடக்கவே பிரியப்பட்டனர்.

இறைசெயலால், எனது யாத்திரையில் அவ்வித அனர்த்தம் ஏதும் இருக்கவில்லை. உதவியாளர் டோன்னாவும் குதிரைக்காரர் நிம்மாவும் மிகவும் நல்ல உதவியாயிருந்தனர்.

நினைவில் நின்று சம்பவம் ஒன்று: அதிமிகு இறக்கமும் சறுக்கலும் மிகுந்த இடத்தில் என்னை நடந்தே வரும்படி கூறியதால் அவ்வாறே தொடர்ந்தோம். ஆனால், பல காட்டெருமைகளும் குதிரைகளும் கண்டவாறு அங்குமிக்குமாக ஓடத்துவங்கின. அவற்றின் காப்பாளர்களுக்கு போதும் போதுமென்றாகிவிட்டது. அரை மணி நேரத்துக்கு மேலாக நீடித்த இந்த “நாடகம்” ஒருபக்கம் விநோதமானதாயும் மறுபக்கம் பயங்கரமானதாயும் இருந்தது. குதிரைகளும் காட்டெருமைகளும் அவர்களது நடவடிக்கைகளில் வெவ்வேறு விதமாக அசைவதும் ஓடுவதும் எமக்கெல்லாம் விநோதமானவைதான்.

போகும் வழியெல்லாம் திபெத்திய யாத்திரீகரின் பிரார்த்தனைச் சின்னங்களுக்கும் அவற்றோடு அண்டிய பிரார்த்தனைக் கொடிகளுக்கும் குறைவில்லை. முன்னர் குறிப்பிட்டது போல எதிர்ப்புறமாக திபெத்திய “பொன்” (Bon) சமயிகள் சைவமுறைப்படி அடியளப்பதுபோலவே இவர்களும் மூன்று தடவை நடந்தபின் தொடர்ந்து சாஷ்டாங்கம் செய்வர். இதில் சிறிதளவு வித்தியாசமுண்டு. கைகளுக்கும் முழங்கால்களுக்கும் தடித்த தோல் பாதுகாப்புண்டு. பலர் ஒரேநாளில் தொடர்ந்து இடம் சுற்றுவர். வேறும் சிலர் அடியளக்காமலே நடந்து யாத்திரையைப் பூர்த்திசெய்வர். கற்கள் பாறைகள் சகதிகள் அடர்ந்த மலைகள் பல ஏறி இறங்கி டொல் மாலா கடவையை அணுகினோம்.

நேரம் நடுநிசி பன்னிரண்டு மணியிருக்கும். இதுதான் எமது யாத்திரையிலேயே அதிஉயர்ந்த (கடல் மட்டத்திலிருந்து 18600 அடி உயரம்) இடமாகும். இதன் அர்த்தம் “கருணைக் கடல்” என்றால் மிகையாகாது. இவ்விடத்திலேதான் பார்வதிதேவி சிவனை நோக்கித் தவமிருந்தாராம். வினைதீர்க்கும் கணபதிக்கு பார்வதிதேவியால் வேழமுகம் அளிக்கப்பட்டதும் இவ்விடத்திலேதான் என்ற கதையைத் தெரியாதோர் சிலரே.

“டோல்மா லா” கடவையில் பிராணவாயுச் செறிவு அதிகுறைவு. எனவே, டோலாமா கடவையில் அதிக நேரம் நிற்பது ஆபத்தாயுமாகலாம்.

குதிரையிலிருந்து இறங்கி நடக்கும் யாத்திரிகர்

எமது யாத்திரை இறுதியின்போது எமக்குப் பின் வந்த (வேறொரு) இந்தியக்குழுவினரில் ஒருவர் உயிரிழந்ததாகவும் அறிந்தோம்.

குளிரோ கொடுமை. நாம் இவ்விடத்தை அடைந்தபோது மழையும் பனித்துகள்களும் கொட்ட ஆரம்பித்துவிட்டன.

குதிரைகளை எமக்கு முன்னரே ஓட்டிச் சென்றுவிட்டனர். உயரத்தில் ஏறும்போது ஒரு சக யாத்திரிகர் தற்செயலாக தவறிக் கீழே விழுந்துவிட்டார். முன்னெச்சரிக்கையுடன் குதிரையிலிருந்து இறங்கி நடக்காததே காரணமாயிருக்கலாம். காலில் காயமும் சதைநார்களுக்குள் சுளுக்கும் ஏற்பட்டிருந்ததுபோல் தோன்றியது. இது போன்ற எதிர்பாராத சம்பவங்கள், தடுக்கக் கூடியவையானாலும், ஏற்படுதல் தவிர்க்க முடியாதது.

மழையைக் கண்டதும் குடைகளும், மழைக் "கோட்டு"களும் தோற்றமளித்தன. குளிருக்கு நன்கு தடித்த கையுறைகளும் தேவைப்பட்டன. இந்நிலையில் அதிமிகு இறக்கத்திலுள்ள கௌரி குண்டத்துக்கு அண்மித்தல் உசிதமில்லை என எச்சரிக்கப்பட்டோம். எனினும், அனுபவம் மிக்க கைலை பாலாவும் ஒருசிலரும் நேபாள ஷேர்ப்பாவும் இறங்கித் தீர்த்தம் எடுத்துக் கொண்டு வந்தனர். சிலநிமிடங்கள் அந்த ஸ்தலத்திலேயே நின்று அமைதியாகப் பிரார்த்தனை செய்தேன்.

இந்த உயரத்திலிருந்து இனிப் பெருமளவு பாரிய இறக்ககந்தான். எனினும், அதிமிகு இறக்கமாதலால் மூன்று கிலோ மீற்றர் வரை- குதிரை இன்றியே - நடந்துதான் செல்லவேண்டியிருந்தது. இந்தப்பயணம் பாரிய இறக்கங்கள் பல மிகுந்தது. இதனால், அடிக்கடி

குதிரைகளும் பிரச்சினை கொடுத்தபடியே சென்றன.

வெய்யிலானாலும் குளிர் கடுமைதான். வழியில், பெருமளவு உறைபனி மிகுந்த பரந்த பிரதேசங்களையும் சந்திக்க நேரிட்டது. இதனால் நடக்கும் பாதை சறுக்கல்கள் மிகுந்தது. கீழ்நோக்கி நடப்பதும் அதிசிரமம். பன்னிரண்டு கிலோ மீற்றர் வரை இவ்வாறே பாதை அமைந்திருந்தது.

ஒருவாறாக இந்நிலைகளைச் சமாளித்து, பரந்த சமவெளிக்கு வந்தோம். எஞ்சிய ஐந்து கிலோ மீற்றரும் ஓரளவு சமவெளிதான்.

மழை நேரம். ஒரு வெளியில் விடுதிபோன்ற கட்டடங்கள் இருந்தன. சற்றே இளைப்பாறினோம். மதிய உணவு கறிசேர்ந்த சோற்றுக் கட்டுச் சாதமும் ஊறுகாயுடன் பரிமாறினர் ஷேர்ப்பாக்கள். தொடர்ந்தோம் எமது இறுதி நாள் யாத்திரையை.

நான்கு மணியளவில் அழகானதொரு கூடாரத்தினருகே குதிரையை நிறுத்தினார் நிம்மா. அதுதான் அவரது இல்லம் என அறிந்தேன் - அதுவும் நிம்மாவின் சைகையால்தான். அங்கு அவருக்கு இல்லக் கிழத்தி சூடான உணவு தயாராக வைத்திருந்தான். எப்படியோ அவர்களுக்குள் செய்திப்பரிமாற்றம் நிகழ்ந்தது. அவர்களுக்கிடையே தோன்றும் பாசமும் அன்பும் - ஆஹா - ரசித்த வண்ணம் கவனித்திருந்தேன். அவருக்கு சுமாராக பதினைந்து வயதுடைய மகளும், பத்து வயது மதிக்கக் கூடிய மகனும் இருந்ததனர். திபெத்திய மொழியிற் போலும்... அளவளாவிக்கொண்டேயிருந்ததனர். எதுவுமே புரியவில்லை. ஒருமணி நேரமளவில், உடற் களைப்புமிகுதியால், அமைதியாகவே உட்கார்ந்திருந்தேன். ஒரு போத்தல் சுத்தமான

குடிக்கும் நீர் கொடுத்தனர். பயணத்தைத் தொடரும் வேளை வந்ததுபோலும். குதிரையை அணுகும்படி சைகை காட்டினார் நிம்மா. குழந்தைகளுக்கு ஆளுக்கு பத்து யுவான்கள் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்து - அவர்களது நன்றிகள் கலந்த புன்னகைகளை நோக்கியவாறே குதிரையில் ஏறினேன். இப்போதெல்லாம் இவரது குதிரை நன்கு பரிச்சயமாகிவிட்டது. நல்ல சாவகாசமாக உட்கார்ந்து சவாரியைத் தொடர்ந்தேன். நிம்மியோ எதுவித சலிப்பும் காட்டாது கூடவே நடந்தார். டோன்னாவும் அவள் வழியே நடந்தாள். யாத்திரை முழுமையாக நிறைவேறியது அதி பெரும் நிம்மதி. எல்லாம் அந்த மகாதேவன் தந்த கொடையல்லவோ!

இறுதி மூன்று மணிநேரம் - முன்போலவே கலையம்சம் மிகு மலை-மடு-நதிகள் நிரம்பிய இயற்கை அன்னையின் அருளாட்சியை ரசித்தவாறே யாத்திரை தொடர்ந்தது. மழையும் தணிந்துவிட்டது.

18 கிலோமீற்றர் இறக்கமான தொலைவை 8 மணி நேரத்தில் பூர்த்தியாக்கி மாலை ஆறு மணியளவில் ஜூதல்புக் எனும் விடுதியை அடைந்தோம். சீதோஷ்ண நிலையால், ஆவலுடன் காத்திருந்த ஜூதல்புக் கொம்பா (மடாலய) தரிசனத்துக்குச் செல்லமுடியவில்லை.

ஓரளவு தூய்மையான சுற்றாடல் இருப்பினும் கழிப்பிடங்களில் பெருமளவு முன்னேற்றம் காணவில்லை. குளித்தல் என்பது கைலை வெளிப்பிரகார வலம் ஆரம்பமானது முதல் இதுவரை சிந்திக்காத விடயம். அது அடுத்தநாள் "தர்சன்" சிற்றூர் செல்லும்வரை பொறுத்திருக்க வேண்டியதொன்றாகும். எம்முடன் கொண்டுசென்ற ஈரமாக்கப்பட்ட மெல்லிழைத் தாள்கள் (wetones) எவ்வளவு அனுசூலமாயிருந்தன என்பது வார்த்தைகளால் விபரிக்க முடியாது.

வழமைபோல மின்சாரவசதி மிகக் குறுகிய நேரத்துக்கே கிடைக்கும். முழுநாள் யாத்திரைக் களைப்பால் இரவுணவு முடிந்ததும் உறக்கத்துக்குச்சென்றுவிட்டோம்.

(வளரும்)

□□□

விவேகானந்தூர் சதீஸ்

மனிதத்துவம் மறக்கப்பட்டு
மகத்தவம் அழிக்கப்பட்டு
ஞாய அறகளுக்கும்
வாழ்க்கையை தொலைத்து
வேதனையின் விளிம்பில் விடுதலையை
தேடிக்கொண்டிருப்போரே
உங்களுக்கும் தானாம்
மனித உரிமைகள் தினம்....

கட்டுப்பாடு அற்ற - இரும்பு
கம்பிக் கூட்டு வாழ்வில்
காவு கொள்ளப்பட்டு
சக்தான இளமையை -படு
சிறகளுக்கும்
சிறகைக் கொண்டு இரும்போரே
உங்களுக்கும் தானாம்
மனித உரிமைகள் தினம்...

உரிமைக் குரல் உயர்க்கியதால்
உண்மைக்குப் புறம்பான
ஒப்புதல் எழுதப்பட்டு
இருபது வருடங்களாய்
இரும்புக் கதவுக்கள்
ஏங்கிக் கொண்டு இரும்போரே
உங்களுக்கும் தானாம்
மனித உரிமைகள் தினம்...

பயங்கரச் சட்டங்களுள் பலியிடப்பட்டு
பந்த பாசங்கள் விடுவப்பட்டு
நல் ஆட்சியினும் நியாயமற்ற
நடைப்பிணமாய் சிறையிருக்கும்
சிறுவான்மை இனம் ஒன்றின்
கூழ்நிலைக் கைதிகளே
உங்களுக்கும் தானாம்
மனித உரிமைகள் தினம்..

உங்களுக்கும் தானாம்

எழுதத் துண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

விவேகம் அவசியம்

இப்போது இலங்கையில் புதிய அரசியல்திட்டம் தொடர்பாகவே அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தின் பின் இலங்கையில் 1972இலும், 1978இலும் புதிய அரசியல் திட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இரண்டுமே இரண்டு வெவ்வேறு கட்சிகளால் கொண்டுவரப்பட்டவையாகும். ஆனால், இலங்கையில் முதன்முதலாக இரண்டு கட்சிகள் ஒன்றுசேர்ந்து ஓர் அரசியல் திட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சிப்பது இதுவே முதல்தடவையாகும். அடிப்படையில் இது பாராட்டப்படவேண்டிய ஒரு நன் முயற்சியாகும். அதேவேளை, உத்தேச அரசியல்திட்டம் 1978ஆம் ஆண்டு ஜே.ஆர். ஜயவர்த்தனவின் அரசியல்திட்டத்துக்கு மாறுவேஷம் அணிவித்து, புதிய தோற்றத்தில் கொண்டுவரப்படும் ஒரு தந்திர முயற்சியே என்ற கண்டனங்களும் எழுந்துள்ளன.

எது எவ்வாறாயினும், இயன்றளவு நல்ல நோக்கில் ஏதாவது நடைபெறுமாயின், அது வரவேற்கத்தக்கதே. அரசியல்திட்டம் தொடர்பாக அரசின் பக்கத்தில் இருந்துவரும் செய்திகள் ஓரளவு புத்துணர்ச்சியை ஊட்டுகின்றன. இன்றைய அரசையும் முழுமையாக நம்ப இயலாது. ஆயினும், ஓரளவு நம்பக்கூடிய பரவாயில்லை ரகத்தைச் சேர்ந்தது. முன்னர் இலங்கையில் இருந்த பேரினவாத அரசுகளைவிடக் கொஞ்சம் மூச்சுவிடக்கூடிய நிலைமை நாட்டில் தற்போது நிலவுகிறது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. எனினும், பக்கச்சார்பு, வாக்குறுதிகளுக்கு மதிப்பளிக்காமை, நிரித்தனம், துணிச்சல் இன்மை போன்ற மாபெரும் குறைபாடுகள் ஓராண்டைக் கடந்தும் வெற்றிநடை போடுகின்றன. பேரினவாதத்தின் நிழல் இன்றைய ஆட்சியையும் பாடாய்ப்படுத்திக்கொண்டே இருக்கிறது. இவற்றுக்கு மத்தியில்தான் நல்லது நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையும், நல்லது நடக்கவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பும் சிறுபான்மையினர் மத்தியில் இடம்பெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

இதேவேளையில், அரசுக்கு எதிரான அணியினர் என்னென்ன வழிகளில் நாட்டைக் குழப்ப முடியுமோ, அந்தந்த வழிகளில் எல்லாம் குட்டையைக் குழப்பி வருகின்றனர். இப்போது அவர்களின் கைகளில் இருக்கும் முக்கியமான ஒரே ஆயுதம் புதிய அரசியல்திட்டம் ஆகும். வெளிநாடுகளின் அழுத்தத்தின் பேரில் தமிழர்களுக்குச் சார்பாக புதிய அரசியல்திட்டம் கொண்டுவரப்பட இருக்கிறது என்று மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாகப் பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் அவர்கள் பூச்சாண்டி காட்டி வருகின்றனர். இதையெல்லாம் மூடத்தனமாக நம்புவதற்கு என்றே ஒரு கூட்டம் பெரும்பான்மை மக்கள் மத்தியில் இருந்துவருகிறது. அந்தக் கூட்டம் திருந்துமவரை, மக்களை ஏமாற்றும் அரசியல்வாதிகளும் இருக்கவே செய்வர்.

முன்னாள் ஆட்சியாளரின் ஆசியையும், அன்பையும் பெற்ற திருக்கூட்டம் மிகச் சவாரசியமானது. அதில் கடைந்தெடுத்த பேரினவாதிகளுடன், “இடதுசாரித் தத்துவம்” பேசும் “பெருமகன்களும்” உள்ளடங்குகின்றனர். மாஜி ஆட்சியாளர் புதிய அரசியல்திட்டம் 13க்கு மேலே போகக்கூடாது என்றும், பொலிஸ், காணி அதிகாரங்கள் மாகாணசபைகளுக்கு வழங்கப்படக்கூடாது என்றும் தமக்குப் பிரியமான மதத்தலங்களில் பேசிவருகிறார். பிரபலமான இடதுசாரித் தாடிக்காரர், இந்த அரசாங்கம் ஒற்றையாட்சியை ஒழிக்கப் பார்க்கிறது என்று கண்ணீர் வடக்காத குறையாகப் பேசிவருகிறார். அவரைப் போன்ற பிற “இடதுசாரிகளும்” புதிய அரசியல்திட்டம் சர்வதேசத்தின் சதி என்று முழுங்கிவருகின்றனர். அதேவேளை, அவர்கள் புதிய அரசியல் கட்சி ஒன்றையும் உருவாக்குவது பற்றியும் பேசித்திரிகின்றனர். அவர்களது இத்தகைய முயற்சிக்கு முன்னாள் ஆட்சியாளரின் நல்லாசியும் கிடைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்களது கனவு முயற்சிகளுக்குத் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களது ஆசி ஒருபோதும் கிடைக்காது என்பது நிச்சயம். பெரும்பான்மை மக்களில் ஒருசாராரது பக்தியுணர்வை

அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டாலும், மறுசாரரது வெறுப்புணர்வையும் அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொள்வர்.

புதிய அரசியல்திட்டம் தொடர்பான இன்றைய சூழ்நிலை தெளிவானதாக இல்லை. ஆளுக்கு ஒரு கதை கதைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், முன்னரையிட ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை தோன்றியிருக்கிறது. அதைச் சரியான முறையில் கையாள்வது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. முக்கியமாக, இதுவரை தீர்க்கப்படாமல் இருக்கும் தமிழர் பிரச்சினைகளுக்கு அரசியலரீதியாகச் சிறந்த தீர்வுத்திட்டம் முன்வைக்கப்படுதல்வேண்டும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைத் தமிழர் தரப்பு மிக விவேகமாகக் கையாளல் வேண்டும். எந்தக் காரணம் கொண்டும் தமிழர் தரப்பு தமக்குள் பிளவுகளையோ, பிரச்சினைகளையோ ஏற்படுத்திக் கொள்ளல் கூடாது. எல்லோரும் ஒருமித்து ஒரே குரலில் தீர்வுத்திட்டத்தை முன்வைக்கவேண்டும்.

தமிழர் அரசியல் தொடர்பாக முக்கியமான பிரச்சினையாக முன்னெழுந்திருப்பது சமஷ்டி ஆட்சிமுறை தொடர்பான விடயமாகும். இலங்கைக்குச் சமஷ்டி ஆட்சிமுறையே சிறந்த தீர்வாகும் என்பதை முதன்முதலில் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்காவே முன்மொழிந்திருந்தார். 1926இலேயே இதனை தமது பேச்சுகளாலும், எழுத்துகளாலும் வலியுறுத்தத் தொடங்கியவர், அவர். அவரைத் தொடர்ந்து 1927இல் கண்டிச் சிங்கள அரசியல்வாதிகள் சமஷ்டிக் கோஷத்தை முன்வைத்தனர். அவர்களின் கோரிக்கை முன்னேற்றகரமாக இருந்தது. இலங்கையை முன்று அலகுகளாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்பது அவர்களின் கோரிக்கை. அவற்றில் ஒன்று வடக்கு - கிழக்கு இணைந்த தமிழர்களுக்கான தனியான அலகு. அப்போது சமஷ்டிக் கோரிக்கைக்குச் சிங்களத் தரப்பில் இருந்து எந்த எதிர்ப்பும் கிளம்பவில்லை. ஆனால், அந்தோ பரிதாபம்! அப்போதிருந்த தமிழ் அரசியல்வாதிகள் யாரும் தீர்க்கதரிசனத்துடன் சமஷ்டிக் கோரிக்கையின் நன்மைகளைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர்களின் மேட்டுக்குடி வாழ்க்கை முறைமைகள் சமஷ்டிக் கோரிக்கையை அலட்சியப்படுத்தவைத்தன. அவர்கள் ஒற்றையாட்சி முறைமையையே விரும்பியிருந்தனர். அப்போதைய தமிழ் அரசியல்வாதிகள் டொனமூர் அரசியல்திட்ட

விசாரணையின்போதோ, பின்னர் சோல்பரி அரசியல்திட்ட விசாரணையின்போதோ சமஷ்டி அரசியல் முறைமையை முன்வைத்திருந்தால் அல்லது அதற்கு ஏற்கனவே ஆதரவு அளித்திருந்தால், அநேகமாக அது கிடைத்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். ஆனால், சோல்பரி அரசியல்திட்ட விசாரணைகளின்போது, அப்போதைய முக்கிய தமிழ் அரசியல்வாதி முன்வைத்த முன்மொழிவு, யதார்த்தநிலைக்குப் பொருந்தாத ஐம்பதுக்கு ஐம்பது என்ற கோரிக்கை ஆகும். அது ஒருவகையில் தமிழர் தரப்பின்தான பெரும்பான்மையினரின் சந்தேகப்பார்வைக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்ததாகவும் ஆகி விட்டது.

ஆனால், சமஷ்டி அரசியல்முறைமையின் நன்மைகளைப் புரிந்து, அதன்மூலம் தமிழர் நலனை முன்னெடுத்துச் செல்லலாம் என்று முதன்முதலாகப்பூரணமாக உணர்ந்த ஒரேயொரு தமிழ்த்தலைவர் எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் ஆவார். ஆனால், செல்வநாயகம் 1949இல் சமஷ்டிக் கொள்கையைத் தமது அரசியல் கொள்கையாக வரித்துக்கொள்ளத் தொடங்கிய போது, இலங்கையின் அரசியல், பேரினவாதம் என்னும் புகைமண்டலத்தால் முற்றாகச் சூழப்பட்டுவிட்டது. சமஷ்டிக் கொள்கையை இலங்கையில் முதன்முதலாக விதைத்த பண்டாரநாயக்காவே அக்கொள்கையில் இருந்து வெகுதூரம் விலகிப்போயிருந்தார். பெரும்பாலான பெரும்பான்மையின அரசியல்வாதிகளிடம் பேரினவாதப் பேய் குடிகொள்ளத் தொடங்கி விட்டது. செல்வநாயகமும், அவருக்குப் பின்வந்தவர்களும் தொடர்ந்து வலியுறுத்திவந்த சமஷ்டிக் கொள்கையைப் பிரிவினைவாதக் கோட்பாடாகத் திரிப்புடுத்தி, சிங்களமக்கள் மத்தியில் இனவாதநஞ்சைக் காலாதிதாலமாகப் பெரும்பாலான சிங்கள அரசியல்வாதிகள் கலந்துவந்துள்ளனர்.

போர்க்காலத்தில் இடையிடையே நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின்போது, சமஷ்டிக் கொள்கை தொடர்பான பிரஸ்தாபங்களும் இடம்பெற்றன. மேற்குலக நாடுகளின் அனுசரணையுடன் சமஷ்டி அரசியல் முறைமையை இலங்கையில் நிலைநிறுத்திக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமைகளும் ஏற்படும் போல் தோன்றியது. ஆனால், தமிழர் தரப்பு அத்தகையதொரு வாய்ப்பை மறுதலித்துவிட்டது.

இன்றைய நிலையில், மீண்டும் ஆரம்பத்தில் இருந்து சமஷ்டி அரசியல்கொள்கையைத் தமிழ் அரசியல்தரப்பு முன்வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், 'ஏறச்சொன்னால் கழுதைக்குக் கோபம் இறங்கச்சொன்னால் முடவனுக்குக் கோபம்' என்பதுபோல், ஒற்றையாட்சி முறையைத் தமிழர் தரப்பு வெறுக்கிறது. சமஷ்டி முறையைச் சிங்களத் தரப்பு வெறுக்கிறது. எவ்வளவு தான் சொன்னாலும், பெரும்பான்மைத் தரப்பு சமஷ்டிக் கோரிக்கையை நிராகரிக் கவே பார்க்கும். ஆகவே, தமிழர் தரப்பு இத்தருணத்தில் விவேகமாக நடந்து கொள்வதே புத்திசாலித்தனம். பெயரை வைத்துக் கொண்டு பிரச்சினைப்படாமல், அதிகாரப் பரவலாக்கலுடன் கூடிய வடக்கு கிழக்கு இணைப்பு முறைமையை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்கும் முயற்சிகளில் தமிழர் தரப்பு ஈடுபடவேண்டும். முஸ்லிம் மக்கள் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாத முறையில் அதைச் சாத்தியமாக்க வேண்டும். அதேபோல, மலையக அரசியல் தலைமைகளும் இத்தகையதொரு நிலையைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைய தமிழ்மக்களின் அவலநிலைக்குப் பேரினவாதிகள் மாத்திரம்தான் காரணம் அல்ல. தமிழர் தரப்பும் காரணம். கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களைத் தவறவிட்டுவிட்டுத் தவிப்பதில் தமிழர்கள் கைதேர்ந்தவர்கள்.

இதயத்தைத் தொடும் இனிய நிகழ்ச்சி கடந்த ஆண்டில் இருந்து நேதரா தொலைக்காட்சியில் சனிக்கிழமைகளில் இரவு 8 மணி முதல் 9 மணிவரை இதய ஸ்பரிசம் என்று ஒரு நிகழ்ச்சி இடம் பெற்று வருகிறது. தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களை உள்ளடக்கியதாக அந்நிகழ்ச்சி அமைந்துள்ளது. இயல்பாகவே எனக்குத் திரைப்பட ஈடுபாடு இருப்பதனால், நேரம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் அந்நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கத் தவறுவதில்லை. சித்தார்த்தராஜாவும், நித்யகலாவும் இந்நிகழ்ச்சியைத் தொகுத்து வழங்கிவருகின்றனர். சித்தார்த்தராஜாவைப் பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. ஆனால், திரைப்பட ஈடுபாடு நிறைய உள்ளவர், திறமைசாலி என்பது புரிகிறது. நித்யகலா இலங்கையின் சிறந்த பாடகிகளில் ஒருவர். மேடை நிகழ்ச்சிகளிலும், தொலைக்காட்சி

நிகழ்ச்சிகளிலும் அவர் பாடுவதைப் பார்த்திருக்கிறேன். இருவரும் சேர்ந்து சிறப்பாக அந்நிகழ்ச்சியை நிகழ்த்தி வருகின்றனர். பாராட்டப்படவேண்டிய விடயம்.

இந்நிகழ்ச்சியில் கணிசமான காலமாக 1970கள், எண்பதுகள், தொண்ணூறுகள் காலப் பாடல்களே ஒளிபரப்பப்பட்டுவந்தன. அண்மைக் காலமாக அவ்வப்போது 1950கள், அறுபதுகள் காலப் பாடல்களும் ஒளிபரப்பப்படுகின்றன. ஆனால், பாடல்களின் கால எல்லையை இன்னும் விரிவுபடுத்தலாம். கிடைக்கக்கூடிய மிகப் பழைய பாடல்களையும் நிகழ்ச்சியில் இடையிடையே சேர்த்துக்கொள்ள முடிந்தால் நல்லது. ஒருமுறை ஒரு நிகழ்ச்சியில் நான் விரும்பும் பல பழைய பாடல்களையும் பார்த்து ரசிக்கமுடிந்தமை மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

சித்தார்த்தராஜாவும், நித்யகலாவும் ஒவ்வொருபாலுக்கும் முன்னர்வழங்கும் குறிப்புகள் வரவேற்கத்தக்கவை. நன்றாகச் செய்கிறார்கள். அருமையாகச் சிலவேளைகளில் சில தகவல் தவறுகளும் ஏற்படுவதுண்டு. சுவாரசியமான நிகழ்ச்சியாக அது அமைந்துள்ளது. ஆனால், நிகழ்ச்சியை நிகழ்த்தும்போது, சித்தார்த்தராஜா ஏன் தேவையின்றி, அப்படி நெளிகிறார் என்பதுதான் புரியவில்லை. இயல்பாகச் செய்யலாமே.

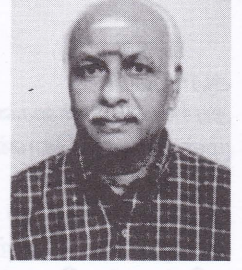
இந்நிகழ்ச்சியின் தயாரிப்பாளர் அலாரியா சிறந்தமுறையில் நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்து வழங்குகிறார். இடையிடையே அவரும் நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்வதுண்டு. அத்தகைய நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று எயிட்ஸ் தொடர்பான நிகழ்ச்சியாகும். எயிட்ஸ் தொடர்பான பெண் வைத்தியர் ஒருவருடன் உரையாடியபடி, நிகழ்ச்சிக்குப் பொருத்தமான திரைப்படப் பாடல்களையும் ஒளிபரப்பியமை பாராட்டுக்கு உரியது. ஆனால், அலாரியாவுக்கு மொழிவளம் போதாது. நிகழ்ச்சியைச் செய்யும்போது, மொழிக்காக அவர் தடுமாறுவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

தரமான இந்நிகழ்ச்சிக்கு விளம்பரங்கள் குறைவாக இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. விளம்பரதாரர்கள் தரமான நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டுகொள்வதில்லைப் போலும்! எவ்வாறாயினும், தரமான இந்நிகழ்ச்சியை வழங்கும் அனைவரும் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். மேன்மேலும் இந்நிகழ்ச்சியைச் சிறப்பாக வழங்குவார்கள் என்று நம்பலாம்.

□□□

தீர்மானங்கள் செய்திகள்

கே.ஜி.மகாதேவா

செம்பரம்பாக்கம்:

ஆட்சி அமைக்கும் சவாலை 'ஜெயா' சமாளிப்பாரா?

மே மாதத்தில் நடைபெறவிருக்கும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலில், அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்கு சவாலாக, செம்பரம்பாக்கம் ஒரு பெரிய சவாலாக இருப்பதால், வெள்ளப் பாதிப்பு நிவாரண (கடந்த மாதம் 15-ம் திகதி வரை தமிழக முதல் அமைச்சரின் வெள்ள நிவாரண நிதிக்கு மொத்தம் முந்நூற்று பத்துக் கோடியே, எண்பத்து இரண்டு இலட்சத்து, முப்பத்தேழாயிரத்து நானூற்றி தொண்ணூற்றொன்பது ரூபாய் சேர்ந்துள்ளது) நிதியாகக் குவிந்துள்ளதை முடிந்தவரை 'அன்பளிப்பாக' ஊதித் தள்ளி தனது அரசியல் நிலைப்பாட்டை மீண்டும் உறுதி செய்துகொள்வதில் அ.தி.மு.க பெரும் முனைப்புடன் செயல்படத் தொடங்கிவிட்டது. செம்பரம்பாக்கம் சவாலாக இருப்பதால் செம்பரம்பாக்கம் ஏதோ ஒரு புதிய அரசியல் கட்சி என்றோ புதிய கூட்டணி என்றோ எண்ணிவிடாதீர்கள். சென்னை மாவட்டங்களைப் புரட்டிப்போட்டு, நூற்றுக் கணக்கில் மனித உயிர்களைக் காவு கொண்டு, ஆயிரக்கணக்கில் கால்நடைகள் மற்றும் பறவை இனங்களை அழித்து, ஆயிரக்கணக்கில் பலரின் வாழ்வாதாரத்துக்கும் உலைவைத்த ஏரியின் பெயர்தான் செம்பரம்பாக்கம் (லேக்)!

மழை வரவை எதிர்பார்த்து சென்னைக்கு குடிநீர் வழங்கும் இரண்டு பிரதான ஏரிகளில் ஒன்று இது. மற்றையது புழல் ஏரி. செம்பரம்பாக்கம் ஏரி, சென்னையிலிருந்து நாற்பது கிலோமீட்டர் தூரத்திலுள்ள காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. பதினாறு அறைகளைக் கொண்ட கண் மதகுகள் காணப்படுகின்றன. இதன் மொத்த நீர் கொள்வனவு அளவு 364.5 கோடி கன அடியாகும். நீர்மட்ட சராசரி உயரம் 83.8 அடியாகும். ஆனால் முன் அறிவிப்பு, எச்சரிக்கை இல்லாமல் பேரழிவை ஏற்படுத்திய இந்த

ஏரி, டிசம்பர் மாதம் முதலாம் திகதி நள்ளிரவு திறந்து விடப்பட்டபோது நீர் மட்டம் சராசரி கொள்வனவு அளவு 85.4 அடி உயரமாக அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. முதல் அமைச்சர் ஜெயலலிதாவின் நீர் திறப்பு உத்தரவு சரியான நேரத்தில் உரிய முறையில் உயர் அதிகாரிகளுக்குக் கிடைக்காததால் தான் இத்தனை கொடியசேதம் உண்டானது என்றும் அடையாறு பெருக்கெடுத்ததற்கும் இதுவே காரணம் என்றும், ஒட்டுமொத்த எதிர்க்கட்சிகளும் தமிழக அரசுமீது குற்றம் சுமத்துக்கின்றன! இந்த நிலையில் தான் தனது ஆட்சி அரசியலை மீண்டும் ஸ்திரிப்படுத்தும் வகையில் அ.தி.மு.க அரசு, திடீரென கடந்த டிசம்பர் பிற்பகுதியில் 'அவிழ்த்துவிட்ட' அ.தி.மு.க.வின் சாதனைகளை விளக்கும் இலட்சியப் பேரணியாகும் என்று அரசியல் நோக்கர்கள் கருத்து வெளியிடுகின்றனர்.

தி.மு.க.வுக்கு பதிலடியாக அ.தி.மு.க.வின் அதிரடித் திட்டம்.

தி.மு.க.பொருளாளர் மு.க.ஸ்டாலின் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் ஆரம்பித்து, நான்கு கட்டங்களாக நாட்டின் பல மாவட்டங்களிலும் பரவலாக நடைபெற்று அண்மையில் உண்டான வெள்ளக் கொடுமைக்குப் பின்னர் சென்னை மாவட்டத்தின் சில பகுதிகளிலும் இடம்பெற்ற 'நமக்கு நாமே விடியல் பயணத் திட்டம்' சுலபமாக வாக்காளர் பெருமக்களை வெற்றிகரமாகச் சென்றடைந்ததன் எதிரொலிதான் அ.தி.மு.க. திடீரென அதிரடியாகத் தொடங்கிய 'இலட்சியப் பேரணி' என்றும், அ.தி.மு.க.நிறுவனத் தலைவரும், பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவருமான எம்.ஜி.ராமச்சந்திரனின் 99-வது பிறந்த நாளை முன்னிட்டு முதல் அமைச்சர் ஜெயலலிதா அ.தி.மு.க.தொண்டர்களுக்குத் "சட்டமன்றத் தேர்தல் பணிகளை ஒற்றுமையுடன்

உணர்வுபூர்வமாகத் தொடங்குங்கள்” எனும் அழைப்பு ஒன்றும் விமர்சிக்கப்படுகிறது. தமிழக அரசியல் மற்றும் கலை உலகின் கடந்த நூற்றாண்டு வரலாற்றில் பெரும்பாலான ஆண்டுகள் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆரின் புகழ்பாடும் ஆண்டுகளாகவே கடந்திருக்கின்றன. இதற்கு அரசியலிலும், கலைத்துறையிலும் தனது தன்னலமற்ற கடின உழைப்பாலும், பொது நலம் நோக்கிய செயல்திட்டங்களாலும், எம்.ஜி.ஆர். செய்து முடித்த சாதனைகளே காரணமாகும்!

டிசம்பர் மாதம் நடைபெற்ற அ.தி.மு.க பொதுக்குழுவில் பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி ஒரு மாநாடுபோல் நடத்தியதில் தேர்தல் வியூகம் பற்றி ஒரு தீர்மானம் கூட நிறைவேற்றப்படவில்லை. இந்த நிலையில் சட்டமன்றத் தேர்தலில் கூட்டணியோ அல்லது தனித்தா என்று மூச்சுவிடப்படாத சூழலில், ஜெயலலிதா ஆற்றிய சிறப்புரையில் மட்டும், தேர்தலில் நமது நிலைபற்றி இப்போது கவலைப்படத் தேவையில்லை. சட்டமன்றத் தேர்தலுக்கு இன்னும் நாட்கள் இருப்பதால், அவசரப்படத் தேவையில்லை. நான் நல்ல முடிவெடுப்பேன்” என்று கூறிவிட்டு அந்தமை காய்வதற்குள் ளாகவே எதிர்க்கட்சிகள், குறிப்பாக தி.மு.க. பலம் அறிந்து ‘இலட்சியப் பேரணி’யை திடுத்திப் என்று, முகூர்த்த நேரம் பார்த்து ஆரம்பித்து வைத்துவிட்டார். இதன் தொடர்ச்சியாக, தேர்தல் பணிகளை ஒருங்கிணைந்து முழு ஈடுபாட்டுடன் உடனடியாக தொடங்கிவிட வேண்டும் என்று அ.தி.மு.க தொண்டர்களுக்கு முதல்வர் ஜெயலலிதா வேண்டுகோள்விடுத்துள்ளார்.

அ.தி.மு.க பொதுக்குழுவில் ஜெயா வெளியிட்ட கருத்து: பின்னணி என்ன?

ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை பெரிய மாநாடு போல் அ.தி.மு.க. பொதுக்குழு கூடுவதும், முதல்வர் ஜெயலலிதாவின் பேச்சை வேதவாக்காகக் கொண்டு கட்சியினர் அம்மா வழியில் செயல்படுவதும் ஒரு நாவலாகும். ‘பேச்சு’ சுவாரஸ்யமின்றி அசௌகரியம் ஏற்படுத்தினால் முணுமுணுப்பார்களே தவிர எதிர்த்துப் பேசமாட்டார்கள். கட்சியைவிட்டு வெளியேறவும் மாட்டார்கள். இதே மாதிரி கடந்த டிசம்பர் 31 - இன் சென்னை திருவான்மியூரில் அ.தி.மு.க. பொதுக்குழு ஒரு மாநாடு போல் நடந்தது. பொதுக்குழு காலை பத்தரை மணிக்கு கூடும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்ததும், இரண்டு மணிநேரத்துக்கு முன்பாகவே

களைகட்டி, அரங்கம் நிறைந்துவிட்டது. கூட்டத்தில் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய 14 தீர்மானங்களைக் கொண்ட நகல்கள் பொதுக்குழு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இதில், 11-வது தீர்மானம், தி.மு.க.வை பெயர் குறிப்பிடாமல் நேரடியாகத் தாக்கியது.

“சுயநல அரசியலுக்காக மக்களை பலியாக்கி வளம் பெறத் துடிக்கும் தீயசக்திகளையும், அதன் வாரிசுகளையும் தலையெடுக்காமல் தடுக்க தமிழக மக்களுக்கு அறைகூவல் விடுக்கின்றோம்” என்று 11-வது தீர்மானம் கோரியது. அதாவது, வரும் சட்டமன்றத் தேர்தலில் தி.மு.க.கடுமையாக தோற்கடிக்கப்பட்டு, கட்டுப்பணமும் இழந்த நிலையில் அ.தி.மு.க மகத்தான வெற்றியை மீண்டும் பெறத் தேவையான நடவடிக்கைகளை ஜெயலலிதா மேற்கொள்ள இத்தீர்மானம் அதிகாரம் அளிக்கிறது! ஆனால், தனி ஆவர்த்தனமா அல்லது கூட்டாகவோ அல்லது தனித்துப் போட்டியா என்பது பற்றி தீர்மானங்கள் எதுவும் மூச்சுவிடவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த ஆட்சிகளின் போது பொதுக்குழு தீர்மானங்களை முன்மொழியும் வாய்ப்பு மூத்த நிர்வாகிகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டது. ஆனால் இம்முறை 13 தீர்மானங்களையும் ஒருவரே முன்மொழிய உப்புச்சப்பற்ற ஒரு தீர்மானத்தை ஜெயலலிதா முன்மொழிந்தார். முதல்வரின் கருத்தையும் தீர்மானத்தையும் கண்கொட்டாமல் விழித்திருந்து காது கொடுத்தவர்கள் ஏமாற்றப்பட்டனர். காரணம், “ஜெயலலிதாவின் சொத்துக்குவிப்பு வழக்கு தீர்ப்பு காரணமாக 263 பேர் மாரடைப்பினாலும், தற்கொலையாலும் இறந்தார்கள். அவர்களுக்கு இரங்கல் தெரிவிக்கும் 2-வது தீர்மானத்தை ஜெயலலிதா முன்மொழிந்தது.

நானை நடப்பதை யாரறிவார்? தீர்மானமே ஜெயா பேச்சுதான்!

பொதுவாக கட்சியின் தீர்மானங்களின் ஜெயலலிதா பொடிவைத்து, பேசமாட்டார். ஒரே வெட்டு இரு துண்டுகள் கதைதான். அவர் எடுக்கும் முடிவில், பேச்சில் அதிரடி இருக்கும்! கட்சியினரை வியப்புக்குள்ளாக்கும். ஆனால், பொதுக்குழு கூட்டத்துக்கு காலை 10.45க்கு வந்திருந்த ஜெயலலிதா பகல் 12.20க்குத் தான் கூட்டத்தை விட்டுப்பறப்பட்டார். “வரும் தேர்தலில் அப்போதைய சூழலுக்கேற்ப தகுந்தபடி (கூட்டணியா அல்லது) முடிவெடுப்பேன். இத்தேர்தலை எதிர்கொள்ள, கூட்டணி அமைப்பதற்கு நிரந்தர யுக்தி எதுவும்

கிடையாது. வருகின்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் அ.தி.மு.க மீண்டும் ஆட்சி அமைக்கும்” என்று தனது பேச்சில் மூச்சு விட்டார் ஜெயலலிதா. இதுவே பொதுக்குழுவின் முக்கிய ‘பிரகடன’மாக பேசப்பட்டது. நாளை நடப்பதை தனது பேச்சு மூலம் புதிராக்கியிருக்கிறார் ஜெயலலிதா. முடிச்சுப் போட வேண்டியது கட்சியினர்தான்.

தி.மு.க.வின் ‘நமக்கு நாமே’ போல் அ.தி.மு.க லட்சியப் பேரணி!

தி.மு.க. பொருளாளர் மு.க.ஸ்டாலின், கடந்த செப்டெம்பர் மாதம் கன்னியாகுமரியில் ஆரம்பித்து வைத்த ‘நமக்கு நாமே விடியல்’ பயணத்திட்டத்தின்போது தொழிலாளர்கள், வியாபாரிகள், விவசாயிகள், விசைத்தறி தொழிலாளர்கள், கைத்தறி நெசவாளர்கள், கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் என்று பலதரப்பட்ட மக்களைச் சந்தித்து தி.மு.க. பலத்தை அதிகரித்து வரும் அதே நேரம், நான்காவது கட்டமாக தனது விடியல் பயணத்தை கடந்த வியாழக்கிழமை சென்னை மாவட்டம் உள்ளிட்ட 22 தொகுதிகளில் ஆரம்பித்தார். ஆர்.கே.நகர் தொகுதியில் துப்புரவு தொழிலாளர்களை கைகுலுக்கி வரவேற்று அவர்கள் குறைபாடுகளைத் தெரிந்துகொண்டார். இவர்கள் மத்தியில் மு.க.ஸ்டாலின் பேசுகையில், “தெருக்களை சுத்தம் செய்யும் நீங்கள் இந்த ஆட்சியை சுத்தம் செய்ய வேண்டும். இனிவரும் காலங்களில் மக்களின் குறைபாடுகளை அறிய அமைச்சர்கள், எம்.பி.கள், எம்.எல்.ஏக்கள் வருவார்கள். தி.மு.க மீண்டும் ஆட்சிக்கு வரும்போது உங்களுக்கு விடிவு காலம் பிறக்கும்” என்றார். மு.க.ஸ்டாலின் தனது 4வது கட்ட ‘நமக்கு நாமே’ பயணத்திட்டத்தை சென்னையில் தொடங்கிய அதே நாள் தமிழக அரசின் ‘இலட்சியப் பேரணி’ தமிழகத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

முதல்வர் ஜெயாவின்திடீர் வியூகத்தை யாரும் அறிந்து கொள்ள முடியாது!

சென்னை செம்பரம்பாக்கம் ஏரி திடீரென திறக்கப்பட்டதன் மூலம் ஏற்பட்ட விளைவை அளவிடமுடியாத படிக்கு தி.மு.க மற்றும் எதிர்க்கட்சிகள் அக்குவேறு ஆணிவேறாக சேத புள்ளிவிபரம் வெளியிட்டு, பேரணி நடத்தி கண்டனம் தெரிவித்து, நீதி விசாரணை கோரியும் இதனை எதிர்கொள்ளாமல் தமழக அரசு மௌனம் சாதித்து சமாளிப்பதும், இத்துயரத்துக்கு ஜெயலலிதாதான் காரணம்

- நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று தி.மு.க கோருவதும், பல கட்சிகள் அமைப்புகள் இக்கோரிக்கையை ஆதரிப்பதும் மக்களிடையே பெரும் விழிப்பை ஏற்படுத்தி விட்டது. ஜெயலலிதா தனது தேர்தல் தொகுதியில் கூட வாகனத்திலிருந்து கீழே இறங்காமல், வாக்காள பெருமக்களே என்று சுகம் விசாரித்தது, வாகனத்துக்குள்ளிருந்தவாறே ‘மைக்’கில் பேசியது எல்லாமே மக்களை கேள்விக்குள்ளாக்கி, பேரழிவின் போது மெத்தனமாக .. இருந்த ஜெயலலிதா மீண்டும் முதல்வராக வேண்டுமா எனும் சந்தேகத்தைப் பரவலாக ஏற்படுத்திவிட்டது. இந்தக் ‘கணக்கை’ கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்து, தனக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பின்னடைவைப்பற்றி முதல்வர் ஜெயலலிதா சிந்திக்கின்றார். அதே நேரம் எந்தக் கட்சியை அரவணைத்தால் வாக்குவங்கியை அதிகரிக்கலாம் என்பதற்குப் பதிலாக, எந்தக் கட்சிகள் ஒன்றிணையக்கூடாது என்பதிலும், சேர்ந்த கூட்டணியை அடைப்பதில் தான் ஜெயலலிதா வியூகம் வகுக்க இப்பொழுது இறங்கிவிட்டார். இதன் மர்மம் யாருக்கும் தெரியவராததன் அடிப்படையில், அவரது போக்கில் ‘ஜெயா’ அரசியல் கணக்குப்படி கூட்டிக் கழித்தால், கூட்டணியோ அல்லது தனித்தோ ஆறாவது தமிழக முதல்வராகும் முடிவில் எந்தவித மாற்றமும் இருக்காது. தேவைப்பட்டால் கூட்டணிகளை உடைப்பார் அல்லது தனித்து சேர்ப்பார். மற்றையது, ஆட்சி அமைக்கும் அளவுக்கு அ.தி.மு.க தொகுதிகளின் போட்டியிடுவார். அந்த அளவுக்கு பணநாயக நிவாரணம் புகுந்து விளையாடும்!

செம்பரம்பாக்கம் நெருக்கடி: ‘ஜெயா’ எப்படி சமாளிப்பார்?

அடுத்து சில, நாட்களில் தேர்தல் திகதி அறிவிக்கப்பட்டதும் அரசியல் ‘தேர்’கள் புறப்பட்டுவிடும். வீரர்கள் கைகளில் கேடயமாக செம்பரம்பாக்கம் பேரழிவுதான் காட்சிக்கொடுக்கும். உயிர்ச்சேதம், உடைமை சேதம், ஊர்விட்டு காலி செய்தவர்களின் விபரம், தமிழக முதல்வரின் அலட்சியப்போக்கு, காணாமல் போன ஆயிரமாயிரம் பேரின் கதி, தொலைத்து விட்ட வாழ்வாதாரம் போன்றவை புள்ளிவிபரங்களுடன் எதிர்க்கட்சிகள் அணிவகுக்கப் போகின்றன. முழு எதிரியாக எழுந்து நிற்கும் செம்பரம்பாக்கம் நெருக்கடியை ‘ஜெயா’ சமாளிப்பாரா?

□□□

கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை

சம கால இலக்கிய கலை இலக்கிய சூழ்வுகள்

அமரர் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை நினைவுப் பேருரை

தமிழ் இலக்கியம், இலக்கியவரலாறு, கல்வெட்டியில், சைவசமய வரலாறுப் பேராசான் அமரர் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளையின் நினைவுப் பேருரை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன் தலைமையில் 06.01.2016 அன்று நடைபெற்றது. “புராதன இலங்கையில் நாமும் தமிழும்” என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வேந்தர் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் உரையாற்றினார்.

அமரர் பொ.சங்கரப்பிள்ளை நினைவுப் பேருரை

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் முன்னாள் தலைவர் அமரர் பொ.சங்கரப்பிள்ளை அவர்களின் நினைவுப் பேருரை 08.01.2016 அன்று இடம்பெற்றது. சங்கத்தலைவர் மு.கதிர்காமநாதன் இந்நிகழ்வுக்குத் தலைமை தாங்கினார். செல்வி வாசுகி சுவாமிநாதன் சர்மாவின் தமிழ் வாழ்த்துடன் ஆரம்பமான இந்நிகழ்வில் அமரரின் திருவுருப்படத்திற்கு அன்னாரின் உறவினர்கள் மலர்மாலை அணிவித்தனர். மருத்துவர் சங்கரப்பிள்ளை அசோகன் அனைவரையும் வரவேற்று உரையாற்றினார். “ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கணப் பாரம்பரியம்” என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் இ. குமரன் உரையாற்றினார். சுந்தரராஜன் அபர்ணாவின் ஸக்ஸ்போன் இசைவிருந்து அனைவரையும் இசையின்பத்தில் ஆழ்த்தியது. இசைக்கேற்றவகையில் மிருதங்க விருந்தளித்தார் சுந்தரராஜன் ஜனகன். விசேட அழைப்பாளராக வருகைதந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மாவை சேனாதிராஜா கலந்து சிறப்பு உரையாற்றினார். நன்றியுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியக்குழுச் செயலாளர் ஆ. இரகுபதி பாலஜீதரன் நிகழ்த்தினார்.

மாவனல்ல எம். எம். மனஸூர் மொழிபெயர்த்த ‘பட்டி’ வெளியீடு

மாவனல்ல எம். எம். மனஸூர் மொழிபெயர்த்த கே.ஜயதிலகவின் ‘பட்டி’ மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைத்தொகுப்பு வெளியீட்டுவிழா சிங்கள – தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் ஏற்பாட்டில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க விநோதன் மண்டபத்தில் மேமன்கவி தலைமையில் இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் 10.01.2016 அன்று நடைபெற்றது. சிறப்பு விருந்தினராக கொடகே புத்தக மாளிகை நிறுவனர் ‘தேசபந்து’ ஸ்ரீசுமன கொடகே, திருமதி நந்தா கொடகே மற்றும் திருமதி கே.ஜயதிலக்க ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர். வரவேற்புரையை ஊடகவியலாளர் கே. பொன்னுத்துரை நிகழ்த்த, அறிமுகவுரையை திக்குவல்லை கமால் நிகழ்த்தினார். கருத்துரைகளை திருமதி வசந்தி தயாபரன், ஹேமசந்திர பத்திரன ஆகியோர் சிறப்பாக வழங்கினார்கள். ஏற்புரையை நூலாசிரியர் மாவனல்ல எம். எம். மனஸூர் வழங்கினார்.

தமிழ் இலக்கியப் பெருவிழா

கொழும்பு கலை இலக்கிய ஊடக நண்பர்களும், தமிழக இனியநந்தவனம் மாதசஞ்சிகையும இணைந்து ‘தமிழ் இலக்கியப் பெருவிழா’ 10.01.2016 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா தலைமையில், இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் பிரதம விருந்தினராக நாவலர் நற்பணி மன்றத் தலைவர் நா.கருணை ஆனந்தன் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், கல்வி அமைச்சின் ஓய்வுநிலை மேலதிக செயலாளர் உடுவை தில்லை நடராஜா, ஓய்வுநிலை சிரேஷ்ட பொலிஸ் அத்தியட்சகர் கே. அரசரட்ணம், வலம்புரி கவிதாவட்ட ஸ்தாபகர் வைத்தியகலாநிதி தாசிம்

அஹமது, ஆகியோர் கலந்து சிறப்புச்செய்தார்கள்.

சிறப்பு விருந்தினர்களாக கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் துணைத் தலைவர் த. அரியரத்தினம், ஓய்வுநிலை ஆசிரிய ஆலோசகர் மு. மனோகரன், ஓய்வுநிலை மத்தியவங்கி உத்தியோகத்தர் கதிரவேல் மகாதேவா ஆகியோரும் கலந்துசிறப்பித்தனர். இந்நிகழ்வில் தமிழ் வாழ்த்தினை திருமதி வரதாயோகநாதன் பாடி ஆரம்பித்துவைக்க, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்துணைச் செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி வரவேற்புரை நிகழ்த்த, விழாவின் நோக்கவுரையை சட்டத்தரணியும் எழுத்தாளருமான பதுளை சேனாதிராஜா நிகழ்த்தினார். “உலக எழுத்துருவாக்கத்தில் தமிழின் பங்கு” என்ற தலைப்பில் முனைவர் கீரைத் தமிழன் அவர்களின் சிறப்புரையும், “காலத்தை வெல்லும் தமிழ் மருத்துவம்” என்ற தலைப்பில் மருத்துவர் காசிபிச்சை அவர்களின் சிறப்புரையும் இடம் பெற்றன. ராஜகவி ராகில் எழுதிய ‘சிலந்தி பின்னிய பட்டுவலையில் சிக்கிய விண்மீன்கள்’ என்ற கவிதைத் தொகுதியும், கவிஞர் கீதாராணி எழுதிய ‘மனதைத் தழுவும் காற்று’ என்ற கவிதைத் தொகுதியும், வெளியீட்டுவைக்கப்பெற்றது. இதன் சிறப்புப் பிரதிகளை இலங்கை இந்திய வம்சாவளி மக்கள் முன்னணித் தலைவர் தேசபந்து அ. முத்தப்பச் செட்டியார், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நிதிச் செயலாளர் செல்வ. திருச்செல்வம், பட்டயக் கணக்காளர் பி. பாபுகுமார் ஆகியோர் பெற்றுச் சிறப்புச்செய்தனர். இந்த இரு நூல்களின் நயவுரையை திருமதி பவானிமுகுந்தன் நிகழ்த்தினார்.

விருது வழங்கலில் தமிழக திருச்சி பாட்சாபிரியாணி சென்டர் அதிபர் ஜனாப் முகம்மது அபுபக்கர் சித்திக் அவர்களுக்கு “உழைப்புச்செம்மல்” என்ற விருதை இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர், பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா, உடுவை எஸ். தில்லைநடராஜா, மற்றும் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் துணைத் தலைவர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம், ஆகியோர் வழங்கி வைத்தார்கள். ஏற்புரையை ‘நந்தவனம்’ பிரதம ஆசிரியர் சந்திரசேகரன் நிகழ்த்த, நன்றியுரையை ஊடக வியலாளர் கே. பொன்னுத்துரை நிகழ்த்தினார். நிகழ்வுகளை செல்வி சங்கீதா பாக்கியராஜா மிகச்சிறப்பாகத் தொகுத்து வழங்கினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தைப்பொங்கல் விழா.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தைப்பொங்கல் விழா மிகச் சிறப்பாக தலைவர் மு. கதிரகாமநாதன் தலைமையில் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் 15.01.2016 அன்று நடைபெற்றது.

செல்வி அபிராமி இரகுநந்தனனின் தமிழ் வாழ்த்துடன் ஆரம்பமான இந்நிகழ்வில் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் கதிரவேல் மகாதேவா அனைவரையும் வரவேற்று உரையாற்றினார்.

வாத்திய சங்கமம் நிகழ்வில் க. திபாகரன் குழுவினரான திபாகரன் வயலின் வாசிக்க, வீ.செந்தூரன் கீபோர்ட் இயக்க, பி. திவ்வியரூப சர்மா மிருதங்கம் வாசிக்க, கே. கோகிலன் தவில் வாசிக்க, வீ.பிரபா மோர்சிங் வாசிக்க, ஆர். பிரகலாதன் கடம் வாசிக்க வாத்திய சங்கமநிகழ்வு சபையோரின் பாராட்டைப் பெற்றது. அடுத்து இடம்பெற்ற திருமதி பவானி குகப்பிரியாவின் ‘தியாகராஜர் கலைக்கோவில் நடனப்பள்ளி’ மாணவிகளின் பொங்கல் சிறப்பு நடனம் இடம் பெற்றது. “பொங்குவோர் பொங்கட்டும்” என்ற தலைப்பில் ஜி. இராஜகுலேந்திரா தலைமையில் செல்வ. திருச்செல்வம், ப.க. மகாதேவா, நடராஜர் காண்டபன் மற்றும் க.பத்மநாதன் ஆகியோர் கவிதையில் பொங்கினர். நன்றியுரையை கொழும்புத் தமிழ் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் க. சுந்தரமூர்த்தி நிகழ்த்தினார்.

ஔமரர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி நினைவுப் பேருரை

இலங்கை முற்போக்குக் கலை இலக்கியமன்றம் ஏற்பாட்டில் பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனத்தில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களின் 33 ஆவது ஆண்டு நினைவுப் பேருரை பேராசிரியர் எஸ். தில்லைநாதன் தலைமையில் 17.01.2016 அன்று நடைபெற்றது.

இந்நினைவுப் பேருரை “இலங்கை கலை இலக்கியத் துறையில் கைலாசபதி அவர்களின் வகிபாகம்” என்ற தலைப்பில் பேராதனை பல்கலைக்கழக தமிழ்த் துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் உரையாற்றினார்.

“சைவ ஆசிரியர்களைத் தோற்றுவித்த ச. அருணாசலம்” என்ற நூல் அறிமுகம்.

சைவஆசிரியர்களைத் தோற்றுவித்த ச. அருணாசலம் என்ற நூலின் அறிமுகநிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் ‘சைவப்புலவர்’சு. செல்லத்துரை தலைமையில் 17.01.2016 அன்று நடைபெற்றது. திரு., திருமதி குணரத்தினம் தம்பதியரின் மங்கல விளக்கேற்றலுடன் ஆரம்பமான இந்நிகழ்வினை வை. கணேசலிங்கம் பஞ்சபுராணம் ஓதி ஆரம்பித்து வைத்தார். நூல் அறிமுகவுரையை கனடா சைவசிந்தாந்த மன்றத் தலைவர் ‘சிவநெறிச் செல்வர்’ தி. விசுவலிங்கம் நிகழ்த்தினார். நூல் ஆய்வுரைகளை முறையே ‘அருள்மொழிஅரசி’ வசந்தா வைத்தியநாதன், தமிழருவி த. சிவகுமாரன், கோப்பாய் ஆசிரியகலாசாலை உப அதிபர் ச. லலீசன் ஆகியோர் வழங்கினர்.

நூலின் முதல் பிரதியை தொழிலதிபர் எஸ்.வி. முருகேசு குணரத்தினம் மற்றும் பலர் பெற்றுச்சிறப்புச் செய்தார்கள். சித்தாந்தஇரத்தினம் க. பத்மாளந்தம் சிறப்புரையாற்ற, நன்றியுரையை சைவப்புரவலர் க. ஜெகதீசன் வழங்கினார்.

“கலைச்செல்வி சஞ்சிகையின் இலக்கியப் பங்களிப்பு”

கொழும்புத் தமிழ் சங்கம் வாரந்தோரும் வெள்ளிக்கிழமைகளில் நடைபெறும் இலக்கியக்களம் நிகழ்வு ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் வீ. ஏ. திருஞானசந்தரம் தலைமையில் 22.01.2016 அன்று சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.கொழும்புத் தமிழ் சங்கவெளியீடான ‘செய்தி மடலின் ஐம்பதாவது இதழ் வெளியீடும், சிறப்புரையும் இடம் பெற்றது. செய்திமடலின் வெளியீட்டுரையை செய்திமடலின் தொகுப்பாசிரியரும், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினருமான கதிரவேல் மகாதேவா நிகழ்த்தினார்.

சிறப்புரையாக “கலைச்செல்விசஞ்சிகையின் இலக்கிப் பங்களிப்பு” என்ற தலைப்பில் “ஞானம்”சஞ்சிகையின் ஆசிரியரும், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினருமான வைத்தியகலாநிதி. ஞானசேகரன் உரையாற்றினார்.

பிரம்மஸ்ரீ க. சுவாமிநாதன் சர்மாவின் இசை அர்ச்சனை

பிரபல மிருதங்க வித்துவான் பிரம்மஸ்ரீ க. சுவாமிநாதன் சர்மாவின் இசை அர்ச்சனை நிகழ்வு 23-01-2016 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இடம்பெற்றது. பிரமுகர்களின் மங்கல விளக்கேற்றலுடன் ஆரம்பமான இந்நிகழ்வில் முதலில் வாசுகி சுவாநாதன் சர்மாவின் இசைக்கச்சேரி இடம்பெற்றது. பக்க வாத்தியக் கலைஞர்களாக சுவாமிநாதன் சர்மா மிருதங்கம், செல்வி நந்தினி சுவாதிநாதன் சர்மா வயலின், அரவிந்தன் சர்மா கெஞ்சிரா ஆகியோர் பங்கு கொண்டனர். தொடர்ந்து செல்வன் அனந்த நாராயண சர்மா அவர்களின் கதா காலேட்சபம் இடம்பெற்றது. பக்கவாத்தியக் கலைஞர்களாக செல்வி வாசுகி சுவாமிநாதன் சர்மா வயலின், பிரம்மஸ்ரீ க. சுவாமிநாதன் சர்மா மிருதங்கம், ஆகியோர் பங்கு கொண்டனர். மண்டபம் நிறைந்த இரசிகர் கூட்டம் கலைஞர்களைக் கரகோஷம் செய்தும் நேரிலும் வாழ்த்தினர். கதாகாலேட்சபம் நிகழ்த்திய அனந்த நாராயண சர்மாவை அருள்மொழிஅரசி வசந்தா வைத்தியநாதன் பொன்னாடை போர்த்தி வாழ்த்துரை வழங்கிக் கௌரவித்தார். நிகழ்ச்சியை அரவிந்தன் சர்மா தொகுத்து வழங்கினார்.

வாசகர் பேசுகிறார்

ஞானம் இதழில் (188) கனடிய தமிழர் இலக்கியம் - குரு அரவிந்தனின் பங்களிப்பு என்ற தலைப்பில் 25 வருட கால கனடிய இலக்கிய சேவைப் பாராட்டு நூல் பற்றிய ஆக்கபூர்வமான குறிப்பை எழுதியமைக்காக எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். பல இலக்கி ஆர்வலர்கள் அதை வாசித்துவிட்டு நேரிலும், தொலைபேசி மூலமும் மின்னஞ்சல் மூலமும் பாராட்டியிருந்தார்கள். சிலர் என்னை ஒரு ஈழத்தமிழர் என்று தெரிந்து கொண்டதில் பெருமைப்படுவதாகப் பாராட்டினார்கள். தங்கள் அன்பிற்கும், ஆதரவிற்கும் எனது இதயம் கனிந்த நன்றி.

அன்புடன் குரு அரவிந்தன், கனடா

ஆக்கச் செழுமையும் தரமும் மிக்க படைப்புக்களைஞானம் சஞ்சிகை தருகின்றது. ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களையும் புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களையும் இணைத்துத் தருகின்ற ஒரே சஞ்சிகையாக ஞானம் மிளிக்கின்றது. சஞ்சிகையின் பணிதொடர என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

முள்ளியவளை வினோவரதன்.

எனது அபிமானத்துக்குரிய மாசிகையான 187 ஆவது இதழ் புத்தாண்டு தினமான 01-01-2016 அன்று கைகளுக்குக் கிட்டியதில் மகிழ்ச்சி.

மேலும் வழமைபோல் ஞானம் ஏந்திவரும் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, மற்றும் தொடர்கள் வாசிப்புக்கு இதமாக இருந்தன. த(க)ண்ணீர் தேசமாகிய தமிழ்நாடு - ஆசிரியத் தலையங்கம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் வண்ணம் கரிசனையுடன் நிறைவைத் தந்தது.

மேலாக முன்னட்டையில் சிறப்பிக்கப்பட்டிருந்த பேரறிஞர் பேராசிரியர் கோபன் மகா தேவா என்ற எமது மண்ணில் பூத்த ஞானச்சடரோன் பற்றி அறியத்தந்த ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் ஐயா அவர்களை உள்ளிறைவோடு பாராட்டுவதோடு நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வாழ்க, வளர்க ஞானம்.

நிலா தமிழின்தாசன் கருதாவளை -1

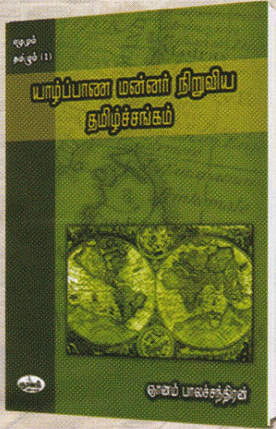
ஈழத்தீவின் நீண்டகால இனமுறுகலுக்கு இரையாகி இரண்டு தசாப்தங்கள் கடந்தும் இரும்புக் கம்பிகளுக்குள் இறுகிக் கிடக்கும் தமிழ் அரசியல் கைதிகள் ஆகிய எமக்கு அண்மைக்காலமாகவே ஞானம் சஞ்சிகை கிடைக்கப் பெறுகிறது. அது பட்டினியில் கிடந்த எமக்குப் பதநீர் கிடைத்த திருப்தியைத் தருகிறது. அந்த வகையில் மதிப்புக்குரிய ஞானசேகரன் ஐயா அவர்கட்கும் ஞானம் குடும்பத்தினருக்கும் எமது நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள். சிறையிருக்கும் எமது சிற்றறிவுக்கு எட்டிய சில ஆக்கங்களைத் தீட்ட முனையும் எமக்கு ஞானம் - 186 இதழில் திரு. என். செல்வராஜா எழுதிவரும் "ஒரு நூலியல் சார்ந்த பார்வை" தொடர் மிக்க பயன் அளிக்கிறது. மேலும் வன்னி நாவல் பற்றிய எம். ஜெயராமசர்மா அவர்களின் விமர்சனத்தைப் பார்த்த கணத்திலிருந்து அந்நாவலை எப்படியேனும் நுகர வேண்டும் என மனம் அடம்பிடிக்கிறது. ஆகவே வன்னி நாவலை நாம் பெறுவது எப்படி என்று அறியத்தரவும்.

எவ்வாறாயினும் நெடுஞ்சிறையிருக்கும் எமக்கு நல்ல தமிழ் படைப்புகள் கிடைப்பது அரிதிலும் அரிது. ஞானம் அறிவுப்பண்ணையில் பயிரிட்டு வரும் நிலத்து, புலத்து படைப்பாளர்களும், வெளியீட்டாளர்களும் தங்களால் இயன்ற தமிழ் இலக்கிய நூல்களை எமக்கு புசிக்க அனுப்பிவைக்க முடியுமாயின் அது எம்மை ஆற்றுப்படுத்தி ஆழுமையாக்கும் என நம்புகிறோம் (S. Sathiesh, P- 454, 5- Ward, New magacines prison, Colombo -09). இறுதியாக தமிழ் அரசியல் கைதிகளாகிய எமது வலி சுமந்த சின்னச் சின்ன எழுத்து வடிவங்களை ஞானப் பண்ணையின் உள்ளே பதிய வைக்கத் தளம் கிடைத்தால் தரம் பெறுவோம்.

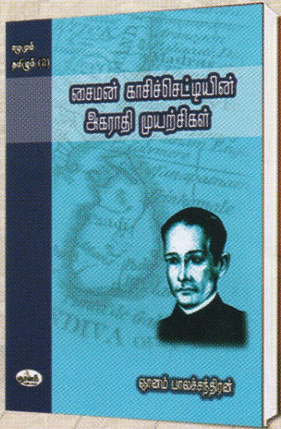
-வினோகானந்தனார் சதீஸ், [கிளிநொச்சி]

நட்பும் தந்திரம்

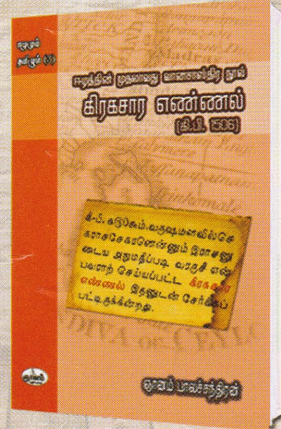
ஞானம் பாலச்சந்திரன்

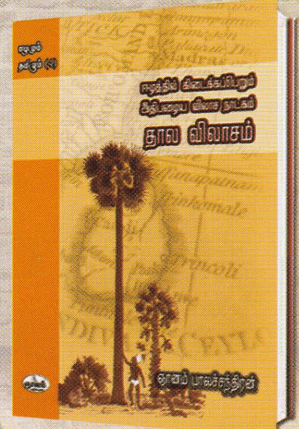
நூல் எண் : 1

நூல் எண் : 2

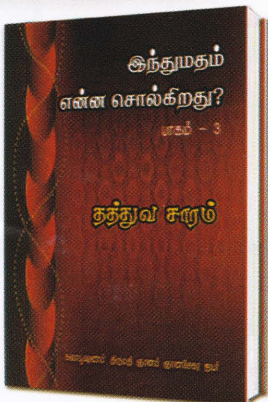

நூல் எண் : 3

நூல் எண் : 4

இந்தமாதம் என்ன சொல்கிறது? - பாகம் 3
'தத்துவ சாரம்'
தருமத் ஞானம் ஞானசேகர ஜயர்
விலை: ரூபா. 300/=

ஞானம் பதிப்பகம்
3B 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06
+94 11 253 6013 +94 777 306 506
editor@gnanam.info

Luckyland

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பிஸ்கட்டிலும் தான் !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740
E: luckyland@sitnet.lk

9 772478 034009

